



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften





E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Inhoud

Bevindingen en Gezichten

- 1 Mijn eerste gezicht
- 2 Verdere Gezichten
- 3 De verzegeling
- 4 Gods liefde voor zijn volk
- 5 Het bewegen van de krachten des Hemels
- 6 De open en gesloten deur
- 7 De beproeving van ons geloof
- 8 Aan de kleine kudde
- 9 De laatste plagen en het oordeel
- 10 Einde van de 2300 dagen
- 11 Plichten met het oog op der tijd der benauwdheid
- 12 Geheimzinnig kloppen
- 13 De boodschappers
- 14 Het merkteken van het beest
- 15 De blinde leidt de blinde
- 16 Voorbereiding op het einde
- 17 Gebed en geloof
- 18 De tijd van de inzameling
- 19 Dromen van Ellen G. White
- 20 De droom van William Miller
- 21 Een verklaring
- 22 Evangelie orde
- 23 Kerkelijke moeilijkheden
- 24 Hoop van de Kerk
- 25 Voorbereiding op de komst van Christus
- 26 Getrouwheid in het afleggen van getuigenis in de vergadering
- 27 Aan de onervarenen
- 28 Zelfverloochening
- 29 Oneerbiedigheid
- 30 Valse herder
- 31 Gods gift aan de mens



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Bevindingen en gezichten

Op verzoek van lieve vrienden heb ik erin toegestemd een korte schets te geven van mijn bevindingen en gezichten, in de hoop dat de eenvoudige, gelovige kinderen des Heeren er troost uit mogen putten en er door gesterkt zullen worden.

Toen ik elf jaar oud was, werd ik bekeerd en toen ik twaalf jaar was, werd ik gedoopt en werd lid van de Methodisten kerk.* Op dertienjarige leeftijd hoorde ik William Miller zijn tweede serie lezingen geven te Portland, Me. Toen besepte ik dat ik niet heilig was en niet bereid om Jezus te zien. En toen de uitnodiging werd gegeven aan leden van de kerk en aan zondaren om naar voren te komen en om gebed te vragen, nam ik de eerste gelegenheid te baat, want ik wist, dat er een groot werk aan mij gedaan moest worden teneinde mij geschikt te maken voor de hemel. Mijn ziel dorstte naar volle en vrije verlossing, maar wist niet, hoe die te verkrijgen.

In het jaar 1842 woonde ik voortdurend de Adventvergaderingen te Portland, Me bij, en geloofde ten volle dat de Heer op het punt stond te komen. Ik hongerde en dorstte naar volle verlossing en naar volkomen gelijkvormigheid aan de wil van God. Dag en nacht worstelde ik om die onschatbare parel, die voor geen geld op aarde gekocht kan worden, te verkrijgen. Terwijl ik mij voor God neerboog en Hem smeekte mij die zegen te geven, werd mij de plicht voorgehouden naar een openbare bidstond te gaan en daar te bidden. Ik had [2] nooit hardop gebeden in een vergadering en schrok terug voor die plicht, daar ik bang was in de war te raken, als ik zou trachten te bidden. Iedere keer dat ik mij alleen voor God neerboog om tot Hem te bidden, werd die onvervulde plicht mij voorgesteld, totdat ik ophield met bidden en in een staat van melancholie verviel en eindelijk geheel en al tot wanhoop oversloeg.

Drie weken lang verkeerde ik in die geestestoestand, zonder dat er ooit één straal van licht door de dikke wolken van duisternis rondom mij heen brak. Daarna had ik twee dromen, die mij een zwakke straal van licht en hoop verleenden (zie hoofdstuk 19). Als gevolg daarvan opende ik mijn hart voor mijn geliefde moeder. Zij zei mij, dat ik niet verloren was, en raadde mij aan met broeder Stockman te gaan spreken, die toen preekte voor degenen, die te Portland in de Adventboodschap geloofden. Ik stelde groot vertrouwen in hem, want hij was een toegewijde en geliefde dienstknecht van Christus. Zijn woorden maakten indruk op mij en leidden mij ertoe weer hoop te koesteren. Ik keerde naar huis terug, boog mij opnieuw neer voor de Heer en beloofde dat ik alles doen zou en gewillig was alles te verduren, indien Jezus slechts vriendelijk op mij neer wilde zien. Dezelfde plicht werd mij weer voorgehouden. Er zou die avond een bidstond gehouden worden, die ik bijwoonde en toen de anderen knielden om te bidden, knielde ik ook bevend neer. Nadat er twee of drie gebeden hadden, opende ik, voordat ik het wist, mijn mond om te bidden en schenen mij de beloften van God kostbare parels toe, waar men slechts naar behoefde te vragen om ze te verkrijgen. [3] Terwijl ik bad, vielen de last en de zielsangst, die ik zolang gevoeld had, van mij weg en kwam de zegen Gods over mij als de verfrissende dauw. Ik loofde God voor hetgeen ik voelde, maar verlangde naar meer. Ik kon niet tevreden zijn, voordat ik vervuld was van de volheid Gods. Onuitsprekelijke liefde voor Jezus vervulde mijn ziel. De ene golf van heerlijkheid na de andere ging over mij heen, totdat mijn lichaam stijf werd. Alles was voor mij buitengesloten behalve Jezus en heerlijkheid en ik wist niets van hetgeen er rondom mij plaats had.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Ik verkeerde lange tijd in die toestand van lichaam en geest en toen ik tot het besef kwam van wat om mij heen was, scheen alles mij veranderd toe. Alles zag er heerlijk en nieuw uit, alsof alles glimlachte en God loofde. Toen was ik gewillig Jezus overal te belijden. Zes maanden lang kwam er geen wolkje van duisternis over mijn geest. Mijn ziel dronk dagelijks diepe teugen van verlossing in. Ik dacht dat zij, die Jezus liefhadden, Zijn komst zouden liefhebben en ging ik dus naar de bijeenkomst en vertelde hun wat Jezus voor mij gedaan had en welk een volheid ik genoot door te geloven, dat Jezus op het punt stond te komen. De voorganger van de klas viel mij in de rede en zei, “Door het Methodisme”; maar ik kon de eer niet aan het Methodisme geven, wanneer het Christus en de hoop op Zijn spoedige wederkomst waren, die mij vrijgemaakt hadden.

De meeste leden van mijn vaders familie geloofden vast in de wederkomst en waren overtuigd dat zij spreken moesten over deze heerlijke leerstelling. Zeven van ons werden op dezelfde tijd uit de Methodisten kerk gezet. Bij die gelegenheid waren de woorden van de [4] profeet ons zeer dierbaar: *“Uw broeders die u haten, die u verstoten om Mijns Naams wil, zeggen: Dat de Heere Zijn heerlijkheid tone, opdat wij Uw vreugde aanschouwen. Maar zij zelf zullen beschaamd staan.”* (Jesaja 66:5).

Van die tijd af tot december 1844 waren mijn vreugde, beproevingen en teleurstellingen dezelfde als die van mijn lieve Adventvrienden rondom mij. In die tijd bezocht ik één van onze Adventzusters en hielden wij ‘s morgens huisgodsdienst. Het was geen gelegenheid waarbij iets dat opwindend was plaats had en er waren slechts vijf van ons tegenwoordig, allen vrouwen. Terwijl ik bad, kwam de kracht Gods over mij, gelijk ik dit nog nooit tevoren gevoeld had. Ik raakte weg in een gezicht van de heerlijkheid Gods; scheen hoger en hoger van de aarde op te stijgen en mij werd het één en ander getoond van de reis van de aanhangers van de Adventboodschap naar de heilige stad, gelijk hieronder beschreven staat.

Mijn eerste gezicht*

Daar God mij de reis getoond heeft van de aanhangers van de Adventboodschap naar de heilige stad en de rijke beloning, die gegeven zal worden aan hen, die wachten op het terugkeren van hun Heer van de bruiloft, is het wel mijn plicht een korte schets te geven van hetgeen God aan mij heeft geopenbaard. De geliefde heiligen moeten door veel beproevingen heen gaan. Maar onze lichte verdrukking die zeer snel voorbijgaat, [5] zal voor ons een zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid bewerken. Al die tijd zien wij niet op die dingen die zichtbaar zijn, want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig. Ik heb getracht een goed verslag en enkele druiven mee brengen uit het hemels Kanaän, waarvoor velen mij graag zouden stenigen, gelijk de vergadering eiste dat Kaleb en Jozua gestenigd zouden worden wegens het verslag dat zij brachten. (Numeri 14:10). Maar ik verzeker u, broeders en zusters in de Heer, het is een uitermate goed land en wij kunnen optrekken en zullen het zeker in bezit nemen.

Terwijl ik bij de huisgodsdienst bad, viel de Heilige Geest op mij en ik scheen hoger en hoger op te stijgen, ver boven de donkere wereld. Ik keerde mij om teneinde te zien waar mijn medegelovigen in de Adventboodschap in de wereld waren, maar kon ze niet vinden, toe een stem tot mij sprak: “Kijk weer en nu een weinig hoger.” Hierop hief ik mijn ogen op en zag een recht en smal pad, dat zich hoog boven de



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

wereld uitstreckte. Langs dit pad reisden de gelovigen in de Adventboodschap naar de stad, die aan het einde van het pad lag. Zij hadden een helder schijnend licht achter zich, dat aan het begin van het pad brandde en een engel zei mij, dat dit de middernachtsroep was. Dit licht wierp zijn schijnsel over het gehele pad en gaf hun licht voor hun voeten, zodat zij niet zouden struikelen. Indien zij hun ogen op Jezus gevestigd hielden, Die vlak voor hen uit liep en hun voorging naar de stad, dan waren zij veilig. Doch spoedig begonnen er enkelen moe te worden en zeiden dat de stad zeer ver was en dat zij verwacht [6] hadden er reeds eerder binnen te gaan. Dan moedigde Jezus hen aan door Zijn verheerlijkte rechterarm omhoog te heffen en van Zijn arm straalde een licht uit dat de groep Adventgelovigen bescheen en zei riepen: "Halleluja!" Anderen ontkende het licht, dat zij achter zich hadden en zeiden, dat het God niet was, Die hen op dit pad geleid had. Het licht achter hen ging uit, waardoor hun voeten in volkomen duisternis geraakten en zij struikelden en verloren het einddoel en Jezus uit het oog en vielen van het pad af in de donkere en goddeloze wereld onder hen. Spoedig hoorden wij de stem van God gelijk vele wateren, die ons de dag en het uur van de komst van Jezus aankondigde. De levende heiligen, 144.000 in getal, kenden en verstonden de stem; maar de goddelozen dachten dat het donder en een aardbeving was. Toen God de tijd sprak, stortte Hij Zijn Heilige Geest over ons uit en onze gezichten begonnen te lichten en te schijnen van de heerlijkheid Gods, gelijk dat van Mozes, toen hij van de berg Sinaï afkwam.

De 144.000 werden allen verzegeld en volkomen één gemaakt. Op hun voorhoofden stond geschreven: God, het Nieuwe Jeruzalem en een glinsterende ster, die de nieuwe Naam van Jezus bevatte. De goddelozen waren woedend over onze gelukkige, heilige staat en kwamen aanlopen met het doel ons met geweld te grijpen en in de gevangenis te werpen. Maar dan strekten wij de hand uit in de Naam des Heeren en vielen zij hulpeloos tegen de grond. Toen was het dat de synagoge van satan inzag, dat God ons liefgehad had, wij die elkanders voeten konden wassen en die de broeders en zusters groeten konden met een heilige kus; en zij aanbaden aan onze voeten. (Openbaring 3:9)[7]

Weldra werden onze ogen op het Oosten gericht, want er was een kleine, zwarte wolk verschenen, ongeveer zo groot als de hand van een man en wij wisten allen, dat dit het teken van de Zoon des mensen was. In plechtige stilte staarden wij allen op naar de wolk, terwijl hij nader kwam en lichter en heerlijker en steeds heerlijker werd, totdat het een grote witte wolk was. De onderkant van de wolk geleeleek op vuur; een regenboog was over de wolk en rondom waren tienduizenden engelen, die een allerheerlijkst lied zongen en op de wolk zat de Zoon des mensen. Zijn haar was wit en krullend en viel op Zijn schouders af en op Zijn hoofd waren vele kronen. Zijn voeten hadden de gelijkenis van vuur, in Zijn rechterhand was een scherpe sikkel, in Zijn linkerhand een zilveren bazuin. Zijn ogen waren als en vurige vlam, die Zijn kinderen door en door onderzocht. Toen werden alle gezichten bleek en van hen, die God verworpen hadden, werden zij donker. Toen riepen wij allen uit: "Wie zal bestaan? Is mijn kleed vlekkeloos?" De engelen staakten hun gezang en er was een ogenblik van vreselijke stilte en daarna sprak Jezus: "Die rein van handen en zuiver van hart zijn, die zullen kunnen bestaan; Mijn genade is u genoeg." Op deze woorden verhelderden onze gezichten en blijdschap vervulde ieder hart. En de engelen sloegen een hogere noot aan en zongen opnieuw, terwijl de wolk steeds nader bij de aarde kwam.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Toen weerklonk Jezus' zilveren bazuin, terwijl Hij op de wolk nederdaalde, omgeven door vlammen van vuur. Hij sloeg Zijn blik op de graven van de slapende heiligen; en Zijn ogen en handen naar de hemel opheffende, riep Hij: "Waakt op! Waakt op! Waakt op! Gij, die in het [8] stof slaapt en staat op." Toen geschiedde er een grote aardbeving. De graven werden geopend en de doden stonden op, met onsterfelijkheid bekleed. De 144.000 jubelden "Halleluja!", toen zij hun vrienden herkenden, die de dood hun ontrukkt had en op hetzelfde ogenblik werden wij veranderd en tezamen met hen opgenomen om de Heer te ontmoeten in de lucht.

Wij stapten allen tezamen op de wolk en gingen zeven dagen achtereen omhoog, tot wij bij de glazen zee kwamen, waar Jezus de kronen bracht, die Hij met Zijn eigen rechterhand op onze hoofden plaatste. Hij gaf ons gouden harpen en zegepalmen. Hier op de glazen zee stonden de 144.000 in een volmaakt vierkant. Sommigen van hen hadden zeer schitterende kronen. Die van anderen schitterden minder. Sommige kronen schenen zwaar te zijn van de sterren, terwijl andere er slechts weinig hadden. Iedereen was volkomen tevreden met zijn eigen kroon. En zij waren allen bekleed met een heerlijke witte mantel, die van hun schouders tot aan hun voeten reikte. Engelen omringden ons, terwijl wij ons over de glazen zee naar de poort van de stad begaven. Jezus hief Zijn machtige, verheerlijkte arm op, legde Zijn hand op de poort van paalen, deed hem wijd openzwaaien op zijn schitterende scharnieren en sprak tot ons: "Gij hebt uw klederen gewassen in Mijn bloed, hebt u standvastig aan Mijn Waarheid gehouden, gaat binnen." Wij traden allen binnen en voelden dat wij volkomen recht hadden om in de stad te zijn.

Hier zagen wij de boom des levens en de troon van God. Uit de troon stroomde een rivier van zuiver water en op beide oevers van de rivier stond de boom des [9] levens. Aan de ene kant van de rivier was een stam van een boom en een stam aan de andere kant van de rivier, beide van zuiver doorschijnend goud. In het begin dacht ik dat twee bomen zag. Ik keek weer en zag dat zij in de top tot één boom samengegroeid waren. Dus was de boom des levens op de ene en de andere zijde van de rivier van het water des levens. Zijn takken bogen zich over naar de plaats waar wij stonden en de vruchten waren heerlijk; zij leken op goud met zilver vermengd.

Wij gingen allen onder de boom en zetten ons neer om de heerlijkheid van de plaats te bezien, toen broeder Fitch en broeder Stockman, die het Evangelie van het Koninkrijk gepredikt hadden en die God in het graf had gelegd om hen te redden, tot ons kwamen en ons vroegen wat wij doorgemaakt hadden, terwijl zij sliepen. Wij trachtten ons onze grootste beproevingen voor de geest te brengen, maar zij schenen zo nietig te zijn, vergeleken met het zeer uitnemend eeuwig gewicht van heerlijkheid dat ons omringde, dat wij er niets van zeggen konden en allen riepen uit: "Halleluja, de hemel is goedkoop genoeg!" En wij raakten onze heerlijke harpen aan en deden de bogen des hemels weergalmen.

Met Jezus aan het hoofd daalden wij allen uit de stad op de aarde neer op een grote en machtige berg, die Jezus niet kon dragen, maar die vaneen scheidde en er ontstond een uitgestrekte vallei. Toen blikten wij op naar omhoog en zagen de grote stad met twaalf fundamenten en twaalf poorten, drie aan iedere zijde ervan en een engel bij iedere poort. En wij riepen allen uit: "De stad, de grote stad, komt; hij komt neder van God uit de hemel", en de stad daalde af tot op de plaats waar [10] wij stonden. Toen begonnen wij de heerlijke dingen te bezien, die buiten de stad waren. Daar zag ik de prachtigste huizen, die van zilver gemaakt schenen en die op vier



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

pilaren rustten, ingelegd met parels, allerprachtigst om te zien. Deze huizen waren voor de heiligen om in te wonen. In ieder huis was een gouden plank. Ik zag dat vele van de heiligen de huizen binnengaan, hun schitterende kronen afnemen en ze op de plank leggen en daarna uitgaan in de velden bij de huizen en iets met de grond doen. Niet wat wij hier met de grond moeten doen, nee, nee. Helder licht omscheen hun hoofden en zij jubelden en loofden God zonder ophouden.

Ook zag ik nog een veld vol met allerlei bloemen en terwijl ik ze plukte, riep ik uit: “Ze zullen nimmer verwelken.” Daarna zag ik een veld met hoog gras, heerlijk om te aanschouwen. Het was helder groen en had een weerschijn van zilver en goud zoals het daar indrukwekkend heen en weer golfde tot eer van Koning Jezus. Daarna kwamen wij in een veld vol met allerlei soorten dieren, de leeuw, het lam, de luipaard en de wolf, alle in vrede samenlevend. Wij liepen ertussendoor en zij volgden ons vreedzaam. Eindelijk kwamen wij in een bos, niet een bos zoals de donkere wouden, die wij hier hebben, nee, nee; maar licht en overal schitterend schoon, de takken van de bomen bewogen zich heen en weer en wij riepen allen uit: “Wij zullen zeker wonen in de velden en slapen in de wouden.” Wij gingen door de bossen heen, want wij waren op weg naar de berg Sion.

Terwijl wij voortgingen, ontmoetten wij een gezelschap dat ook de schoonheid van de plaats bewonderde. [11] Ik merkte op dat hun klederen afgezet waren met een rode rand, hun kronen waren schitterend, hun klederen zuiver wit. Terwijl wij hen groetten, vroeg ik Jezus, wie zij waren. Hij zei, dat het de martelaren waren, die voor Hem waren gedood. Een ontelbaar aantal kleinen was bij dat gezelschap, ook zij hadden een rode zoom aan hun klederen. De berg Sion lag vlak voor ons en op de berg was een prachtige tempel en rondom de berg lagen zeven andere bergen, waar rozen en lelies op groeiden. Ik zag de kleintjes klimmen, of, wanneer zij dit verkozen, hun vleugeltjes gebruiken en naar de top van de berg vliegen en de nimmer verwelkende bloemen plukken. Er groeiden allerlei soorten van bomen om de tempel heen tot verfraaiing van de plaats, de buksboom, de dennenboom, de spar, de olieboom, de mirtenboom, de granaatappel en de vijgenboom, gebogen onder het gewicht van zijn rijpe vijgen, deze maakten de plaats overal even heerlijk. Toen wij op het punt stonden de heilige tempel binnen te gaan, verhief Jezus Zijn liefelijke stem en zei: “Alleen de 144.000 mogen hier binnen gaan”, en wij riepen, “Halleluja”.

Deze tempel rustte op zeven pilaren, alle van doorschijnend goud, ingelegd met de prachtigste parels. De wonderbare dingen die ik daar zag, kan ik niet beschrijven. O, dat ik de taal van Kanaän spreken kon, dan zou ik in staat zijn teneinde de heerlijkheid van de betere wereld meer naar waarde te beschrijven. Ik zag daar stenen tafelen, waarin de namen van de 144.000 in gouden letters gegraveerd waren. Nadat wij de heerlijkheid van de tempel gezien hadden, traden wij weer naar buiten. Jezus verliet ons en ging naar de stad. Weldra hoorden wij Zijn lieflijke stem opnieuw zeggen: [12] “Komt Mijn volk, gij zijt uit de grote verdrukking gekomen en hebt Mijn wil gedaan en voor Mij geleden. Komt in tot het avondmaal, want Ik zal Mij omgorden en u dienen.” Wij riepen, “Halleluja! Glorie!” en gingen de stad binnen. Ik zag een tafel van zuiver zilver, hij was mijlen lang en toch konden onze ogen hem overzien. Ik zag de vruchten van de boom des levens, manna, amandelen, vijgen, granaatappels, druiven en veel andere soorten van vruchten. Ik vroeg Jezus om mij van de vruchten te laten eten. Hij antwoordde: “Niet nu. Zij, die van de vruchten in dit land eten, keren niet meer naar de aarde terug. Maar na weinig tijd zult u, indien



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

u getrouw bent, eten van de vruchten van de boom des levens en ook drinken van het water van de fontein." "En, zei Hij, "U moet weer naar de aarde terugkeren en aan anderen vertellen, wat Ik aan u geopenbaard heb." Toen droeg een engel mij zachtjes terug naar deze donkere wereld. Soms denk ik, dat ik hier niet langer blijven kan, want alle aardse dingen zien er zo treurig uit. Ik voel mij hier zeer eenzaam, want ik heb een beter land gezien. Och, dat ik vleugelen als van een duif had! Ik zou wegvliegen en de eeuwige rust ingaan!

Eerste christelijke arbeid

Nadat ik tot mijzelf kwam en het gezicht voorbij was, zag alles er veranderd uit. Er lag een sombere waas over alles wat ik zag. O, hoe donker zag deze wereld er in mijn ogen uit. Ik weende toen ik mijzelf hier vond en had heimwee. Ik had een betere wereld gezien en die had mij voor deze wereld bedorven. Ik vertelde het gezicht aan ons klein gezelschap te Portland, dat toen in alle opzichten geloofde dat het van God kwam. Dat was een tijd van kracht. De ernst van de eeuwigheid rustte op ons. Ongeveer een week later gaf de Heer mij een ander [13] gezicht en toonde mij de beproevingen, die ik zou te verduren hebben en dat ik aan anderen moest gaan vertellen, wat Hij mij geopenbaard had. Ook dat ik grote tegenstand zou ontmoeten en zielsangst zou uitstaan door te gaan. "Maar", zei de engel, "Gods genade is u genoeg, Hij zal u ondersteunen."

Toen dit gezicht voorbij was, voelde ik mij zeer bezwaard. Mijn gezondheid was zeer zwak en ik was pas zeventien jaar oud. Ik wist dat velen gevallen waren door zelfverheffing en dat, indien ik mij enigszins zou beginnen te verheffen, God mij verlaten zou en ik dan ongetwijfeld verloren zou gaan. Ik ging in het gebed tot God en smeekte Hem de last op iemand anders te leggen. Het scheen mij toe, dat ik die niet kon dragen. Ik lag een tijd lang op mijn gezicht en al het licht dat ik kon krijgen was: "Maak aan anderen bekend, wat Ik aan u geopenbaard heb."

In het volgende gezicht, dat mij gegeven werd, smeekte ik de Heer ernstig, dat, indien ik anderen moest gaan vertellen wat Hij mij getoond had, Hij mij dan zou bewaren voor zelfverheffing. Toen toonde Hij mij, dat mijn gebed verhoord was en dat indien ik in gevaar zou zijn van zelfverheffing, Zijn hand op mij gelegd en ik met ziekte bezocht zou worden. De engel zei: "Indien gij de boodschappen getrouw afgeeft en tot het einde volhardt, zult gij eten van de boom des levens en drinken uit de rivier met het water des levens."

Weldra werd het gerucht overal verspreid, dat de gezichten het gevolg waren van mesmerisme en vele Adventisten stonden klaar het bericht te geloven en te verspreiden. Een dokter, die een beroemd mesmerist [14] was, zei mij, dat mijn gezichten het gevolg waren van mesmerisme, dat ik zeer gemakkelijk te mesmeriseren was en dat hij mij mesmeriseren en een gezicht geven kon. Ik antwoordde hem, dat de Heer mij in een gezicht getoond had, dat mesmerisme uit de duivel was, voortkomende uit de afgrond en dat het weldra daarheen gebannen zou worden, met allen die het bleven beoefenen. Ik gaf hem toen de vrijheid mij te mesmeriseren indien hij dat kon. Hij probeerde het meer dan een half uur lang, de toevlucht nemende tot verschillende bewerkingen en gaf het eindelijk op. Door het geloof in God was ik in staat zijn invloed te weerstaan, zodat ik er in het minst niet door aangedaan werd.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Wanneer ik een gezicht in de vergadering had, zeiden velen dat het opgewondenheid was en dat de een of ander mij gemesmeriseerd had. Dan ging ik alleen naar het bos, waar Gods oog alleen mij kon zien en Zijn oor alleen mij kon horen en bad tot Hem en soms gaf Hij mij daar een gezicht. Dan verheugde ik mij daarover en vertelde hun wat God alleen aan mij geopenbaard had, waar geen sterveling invloed over mij kon uitoefenen. Maar sommige mensen zeiden mij, dat ik mijzelf mesmeriseerde. Ach, dacht ik, is het zover gekomen, dat zij, die in oprechtheid tot God alleen gaan om zich op zijn beloften te beroepen en aanspraak te maken op Zijn verlossing, beschuldigd worden van onder de slechte en zielsverdoemende invloed te staan van het mesmerisme? Vragen wij onze genadige Vader in de hemel om “brood”, om slechts een “steen” of een schorpioen te ontvangen? Deze dingen verwondden mijn ziel en grote zielsangst benauwde mijn hart en dreef mij tot wanhoop, omdat velen mij wilden doen geloven, dat er geen Heilige Geest bestond en dat al [15] de bevindingen van de heilige mannen Gods slechts het gevolg waren van mesmerisme of de bedriegerijen van satan.

In die tijd heerste er fanatisme in Maine. Sommige mensen lieten alle arbeid staan en wilden geen omgang hebben met degenen die hun inzichten op dit punt niet wilden aannemen, zowel als enige andere dingen, die zij beschouwden godsdienstige plichten te zijn. God openbaarde deze dwalingen aan mij in een gezicht en zond mij tot Zijn dwalende kinderen met het doel hen terecht te wijzen; maar velen onder hen verwierpen de boodschap geheel en al en beschuldigden mij, dat ik met de wereld meeinging. Aan de andere kant beschuldigden zij, die slechts in naam Adventisten waren, mij van fanatisme en ik werd op valse en door sommigen op boosaardige wijze voorgesteld als een voorganger van het fanatisme, dat ik in werkelijkheid trachtte tegen te gaan. Herhaaldelijk werden er verschillende tijden vastgesteld voor de komst van de Heer en werden die aan de broeders en zusters opgedrongen; maar de Heer toonde mij, dat ze alle voorbij zouden gaan, omdat de tijd der benauwdheid moet komen vóór de komst van Christus en verder dat ieder tijdstip, dat bepaald werd en voorbij zou gaan, slechts het geloof van Gods volk zou verzwakken. Om deze reden werd ik beschuldigd van gelijk te staan aan de boze dienstknecht, die in zijn hart zei: *“Mijn Heer vertoeft te komen.”*

Al deze dingen wogen zwaar op mijn gemoed en in de verwarring was ik soms geneigd aan mijn eigen bevindingen te twijfelen. Op zekere morgen begon de Geest Gods op mij te rusten onder de huisgodsdienst en de gedachte kwam bij mij op, dat het mesmerisme was, [16] en ik verzette mij ertegen. Onmiddellijk werd ik stom en werd voor enige ogenblikken onttrokken aan al het hetgeen rondom mij plaats had. Toen zag ik dat ik gezondigd had door aan de macht van God te twijfelen en dat ik stom geworden was, omdat ik dit gedaan had en dat mijn tong in minder dan vier en twintig uur weer losgemaakt zou worden. Een kaart werd mij voorgehouden, waarop in gouden letters het hoofdstuk en vers van vijftig Schriftplaatsen geschreven waren.*

Toen het gezicht over was, wenkte ik dat men mij de lei zou geven en ik schreef erop dat ik stom was, ook wat ik gezien had, en dat ik de grote Bijbel wenste te hebben. Ik nam de Bijbel en vond gemakkelijk al de teksten, die ik op die kaart gezien had. Ik kon de hele dag niet spreken. De volgende morgen vroeg was mijn ziel vol van blijdschap en werd mijn tong losgemaakt om Gods lof te zingen. Daarna durfde ik niet langer twijfelen, of ook maar een ogenblik mij te verzetten tegen de macht van God, wat anderen ook van mij zouden denken.

E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

In 1846 ging ik, terwijl ik te Fairhaven, Mass. was, met mijn zuster (die mij in die tijd gewoonlijk vergezelde), zuster A. en broeder G, in een zeilboot een gezin op West eiland bezoeken. Het was bijna avond toen wij vertrokken. Wij hadden pas een korte afstand gevaren, toen er plotseling een storm losbrak. Het donderde en bliksemde en de regen viel in stromen op ons neer. Het scheen zeker, dat wij om moesten komen, tenzij God ons redde.

Ik knielde in de boot neer en begon tot God te roepen om ons te verlossen. En daar op de woedende golven, terwijl het water over de boeg heen op ons sloeg, werd [17] mij een gezicht gegeven en zag ik, dat iedere druppel water in de oceaan eerder zou opdrogen, dan dat wij zouden omkomen, want mijn werk was nog maar pas begonnen. Nadat het gezicht voorbij was, was al mijn vrees gestild en wij zongen en loofden God en ons bootje werd ons een drijvend Bethel. De uitgever van de Advent Herald heeft gezegd dat mijn gezichten “het duidelijke gevolg waren van de invloed van mesmerisme.” Maar ik vraag, welke gelegenheid bestond er voor de invloed van mesmerisme op zo’n ogenblik? Broeder G. had meer dan zijn handen vol om de boot te sturen. Hij probeerde te verankeren, maar het anker sleepte. Ons bootje werd op de golven heen en weer geslingerd en door de wind voortgedreven en het was zo donker, dat wij niet van het ene eind van de boot tot het andere zien konden. Weldra hield het anker vast en riep broeder G. om hulp. Er waren slechts twee huizen op het eiland en het bleek dat wij in de nabijheid van het ene waren, maar niet het huis, waar wij heen wensten te gaan. Het gehele gezin had zich ter ruste begeven, behalve een klein kind, dat onder Gods leiding het roepen om hulp op het water hoorde. Haar vader snelde toe om ons te helpen en bracht ons in een kleine boot naar de oever. Wij brachten het grootste gedeelte van die nacht door met God te danken en te loven voor Zijn wonderbare goedheid aan ons bewezen.

Teksten waar op de voorgaande bladzijde over gesproken wordt

“En zie, gij zult zwijgen en niet kunnen spreken, tot de dag toe, dat deze dingen geschieden, omdat gij mijn woorden niet geloofd hebt, die op hun tijd in vervulling zullen gaan.” Lucas 1:20. [18]

“Al wat de Vader heeft, is het Mijne; daarom zei Ik: Hij neemt uit het Mijne en zal het u verkondigen.” Johannes 16:15.

“En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.” Handelingen 2:4.

“En nu, Heere, let op hun dreigingen en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw woord te spreken, doordat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van Uw heilige knecht Jezus. En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid.” Handelingen 4:29-31.

“Geef het heilige niet aan de honden en werpt uw paarden niet voor de zwijnen, opdat zij die niet vertrappen met hun poten en zich omkerende, u verscheuren. Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opgedaan worden. Want een ieder die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, dien zal opgedaan worden. Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geven? Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch een



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

slang geven? Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden. Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus; want dit is de wet en de profeten. Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven.” Mattheüs 7: 6-12, 15.

“Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden.” Mattheüs 24:24.

“Nu gij Christus Jezus, de Heere, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging. Ziet toe, dat niemand u meeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus.” Kolossen 2:6-8.

“Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten. Want gij hebt volharding nodig, om, de wil van God doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is. Want nog een korte, korte tijd en Hij, Die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten, en de rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft Mijn ziel in hem geen welbehagen. Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt.” Hebreëen 10:35-39.

“Want wie tot Zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de Zijne. Laten wij er dus ernst mee maken tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen. Want het Woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten.” Hebreëen 4:10-12.

“Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, Die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus. ... Alleen gedraagt u waardig het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig blijf, ik van u moge horen, dat gij vaststaat in één geest, één van ziel medestrijdende voor het geloof aan het Evangelie, zonder dat gij u in enig opzicht door de tegenstanders laat beangstigen. Hierin is voor hen een aanwijzing van hun verderf, doch van uw behoud, en dat van Gods wege. Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden.” Filippenzen 1:6, 27-29.

“Want God is het, Die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt. Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld.” Filippenzen 2:13-15.

“Voorts weest krachtig in de Heere en in de sterkte Zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen stand houden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden. Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de Waarheid, bekleed met het pantser de gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het Evangelie des vredes; neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmee gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het Woord van God.” Efeze 6:10-18.

“Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft.” Efeze 4:32.

“Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de Waarheid gereinigt hebt tot ongeveer de broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief.” 1 Petrus 1:22.

“Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.” Johannes 13:34, 35.

“Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is?” 2 Korinthe 13:5.

“Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig bouwmeester het fundament gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt. Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen. Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, hout, hooi of stro, ieders werk zal aan het licht komen. Want de dag zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt, en hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken.” 1 Korinthe 3:10-13.

“Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van Zijn Eigene verworven heeft. Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken.” Handelingen 20:28-30.

“Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, (u) een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!” Galaten 1:6-9.

“Daarom, al wat gij in het donker gesproken hebt, zal in het licht gehoord worden en wat gij aan het oor gezegd hebt, in de binnenkamer, zal van de daken gepredikt worden. Ik zeg u, mijn vrienden, vreest hen niet die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen. Ik zal u tonen, Wien gij vrezen moet. Vreest Hem, Die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in de hel te werpen. Voorwaar, Ik zeg u, vreest Hem! Worden niet vijf mussen verkocht voor twee duiten, en niet één van die is vergeten voor God. Ja zelfs de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Weest niet bevreesd; gij gaat vele mussen te boven.” Lukas 12:3-7.

“Want er staat geschreven: Aan Zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande U om U te behoeden, en : Op de handen zullen zij U dragen, opdat gij Uw voet niet aan een steen stoot.” Lukas 4:10, 11.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

“Want de God, Die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus. Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons: in alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos; vervolgd, doch niet verlaten; ter aarde geworpen, doch niet verloren.” 2 Korinthe 4:6-9.

“Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.” 2 Korinthe 4:17, 18.

“Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd. Verheugt u daarin, ook al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.” 1 Petrus 1:5-7

“Want nu leven wij, indien gij vast staat in de Heere.” 1 Thessalonicenzen 3:8. (S.V)

“Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in Mijn Naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden.” Marcus 16:17, 18.

“Zijn ouders antwoordden en zeiden: Wij weten, dat dit onze zoon is, en dat hij blind geboren is; maar hoe hij nu zien kan, weten wij niet, en wie zijn ogen geopend heeft, wij weten het niet; vraag het hemzelf, hij heeft zijn leeftijd, hij zal voor zichzelf spreken. Dit zeiden zijn ouders, omdat zij bang waren voor de Joden, want de Joden waren reeds overeengekomen, dat, indien iemand mocht belijden, dat Hij de Christus was, hij uit de synagoge zou worden gebannen. Daarom zeiden zijn ouders: Hij heeft zijn leeftijd, vraag het hemzelf. Zij riepen dan ten tweede male de man, die blind geweest was en zeiden tot hem: Geef Gode de eer; wij weten, dat deze Mens een zondaar is. Hij dan antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet; één ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan. Zij zeiden dan tot hem: Wat heeft Hij aan u gedaan? Hoe heeft Hij uw ogen geopend? Hij antwoordde hun: Ik heb het u al gezegd en gij hebt er niet naar gehoord; waarom wilt gij het opnieuw horen? Wilt gij soms ook discipelen van Hem worden?” Johannes 9:20-27.

“En wat gij ook vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen. Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren.” Johannes 14:13-15.

“Indien gij in Mij blijft en Mijn Woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt en het zal u geworden. Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult Mijn discipelen zijn.” Johannes 15:7, 8.

“En terstond was er in hun synagoge een mens met een onreine geest en hij schreeuwde luid, zeggende: Wat hebt Gij met ons te maken, Jezus van Nazareth? Zijt Gij gekomen om ons te verdelgen? Ik weet wel, wie Gij zijt: de heilige Gods. En Jezus bestrafte hem (zeggende): Zwijg stil en ga uit van hem.” Marcus 1:23-25.

“Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere.” Romeinen 8:38, 39.

“En schrijf aan de engel der gemeente te Philadelphia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel Davids heeft, Die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent. Ik weet uw werken: zie Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt Mijn Woord bewaard en Mijn Naam niet verloochend. Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen: zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen voor uw voeten en erkennen, dat Ik u heb liefgehad. Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel Mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven de Naam Mijns Gods en de naam van de stad Mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van Mijn God, en Mijn nieuwe Naam. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.” Openbaring 3:7-13.

“Dezen zijn het, die zich niet met vrouwen hebben bevlekt, want zij zijn maagdelijk. Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook heen gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden; zij zijn onberispelijk.” Openbaring 14:4, 5.

“Want wij zijn burgers van een Rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Heere Jezus Christus als Verlosser verwachten.” Filippenzen 3:20.

“Hebt dus geduld broeders, tot de komst des Heeren! Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht des lands en heeft geduld, totdat de vroege en late regen er op gevallen is. Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heeren is nabij.” Jacobus 5:7, 8.

“Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.” Filippenzen 3:21.

“En ik zag en zie, een witte wolk, en op de wolk Iemand gezeten als eens Mensenzoon met een gouden kroon op Zijn hoofd en een scherpe sikkel in Zijn hand. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luider stem tot Hem, Die op de wolk gezeten was: Zend uw sikkel uit en maai, want de ure om te maaien is gekomen, want de oogst der aarde is geheel rijp geworden. En Hij, Die op de wolk gezeten was, zond Zijn sikkel uit op de aarde, en de aarde werd gemaaid. En een andere engel kwam uit de tempel, die in de hemel is, ook hij met een scherpe sikkel.” Openbaring 14:14-17.

“Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God.” Hebrëen 4:9.

“En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalen uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.” Openbaring 21:2.

“En ik zag en zie, het Lam stond op de berg Sion en met Hem honderd vier en veertig duizend, op wiens voorhoofden Zijn Naam en de Naam Zijns Vaders geschreven stond.” Openbaring 14:1.

“En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods, en des Lams. In het midden van haar straat en op de ene en de



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen. En geen vervloeking zal er meer tegen [iemand] zijn; en de troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen; En zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn. En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben; want de Heere God verlicht hen; en zij zullen als koningen heersen in alle eeuwigheid.” Openbaring 22:1-5

Hoofdstuk 2 Verdere Gezichten [25]

De Heer gaf mij het volgende gezicht in 1847, toen de broeders en zusters te Topsham, Me., bijeen waren op de Sabbat.

Wij gevoelden een ongewone geest des gebeds. En terwijl wij baden, viel de Heilige Geest op ons. Wij waren zeer gelukkig. Spoedig werd ik onttrokken aan al wat aards was en werd mij in een gezicht de heerlijkheid Gods getoond. Ik zag een engel snel op mij toevliegen. Hij droeg mij in korte tijd van de aarde weg naar de heilige stad. In de stad zag ik een tempel, die ik binnenging. Ik ging een deur door, vóór ik bij het eerste voorhangsel kwam. Dit voorhangsel werd opgetrokken en ik ging de heilige plaats binnen. Hier zag ik het reukaltaar, de kandelaar met zeven lampen en de tafel waar de toonbroden op waren. Nadat ik het heilige bezichtigd had, hief Jezus het tweede voorhangsel op en ging ik het Heilige der heiligen binnen.

In het Allerheilige zag ik een ark; het deksel en de zijden ervan waren overtrokken met het zuiverste goud. Aan ieder eind van de ark was een prachtige cherub, met zijn vleugels erover uitgespreid. Hun aangezichten waren naar elkaar toe en zij hadden de ogen neergeslagen. Tussen de engelen was een gouden wierookvat. Boven de ark, waar de engelen stonden, was een uitermate lichtende heerlijkheid, die het aanzien had van een troon, waar God verblijf hield. Jezus stond bij de ark en wanneer de gebeden van de heiligen tot Hem opstegen, rookte de wierook in het wierookvat en offerde Hij hun gebeden [26] met de rook van de wierook aan Zijn Vader op. In de ark was de gouden pot met het manna, Aärons staf, die gebloeid had en de stenen tafelen, als een boek samengevouwen. Jezus opende ze en ik zag er de tien geboden op, met Gods vinger geschreven. Op de ene tafel waren er vier en op de andere zes. De vier op de eerste tafel schitterden meer dan de zes andere. Maar het vierde, het Sabbatsgebod, blonk boven alle uit; want de Sabbat was afgezonderd om gehouden te worden tot eer van Gods heilige Naam. De heilige Sabbat was luisterrijk en was omgeven met een lichtkrans. Ik zag dat het Sabbatsgebod niet aan het kruis genageld was. Als dit het geval was, dan waren de andere negen geboden dat ook en het staat ons vrij om ze alle te breken, evengoed als het vierde. Ik zag dat God de Sabbat niet had veranderd, want Hij verandert nooit. Maar de paus had de dag veranderd van de zevende in de eerste dag van de week; want hij zou de tijden en de wetten veranderen.

En ik zag, dat indien God de Sabbat veranderd had van de zevende in de eerste dag, dan zou Hij het geschreven Sabbatsgebod ook veranderd hebben, het gebod, dat



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

geschreven stond op de stenen tafelen, die nu in de ark zijn, in het Heilige der heiligen van de tempel in de hemel en het zou aldus luiden: De eerste dag is de Sabbat van de Heer uw God. Maar ik zag, dat er hetzelfde stond als toen door Gods vinger op de stenen tafelen geschreven en aan Mozes op Sinai gegeven werd: *“Maar de zevende dag is de Sabbat des Heeren uws Gods”*. Ik zag dat de heilige Sabbat de scheidsmuur is en zijn zal, tussen het ware Israël Gods en de ongelovigen; en dat de Sabbat de grote kwestie is, die de harten van Gods geliefde, wachtende heiligen aaneen zal binden. [27]

Ik zag dat God kinderen heeft, die de Sabbat niet inzien en hem niet houden. Zij hebben het licht, dat erop schijnt, niet verworpen. En bij het begin van de tijd der benauwdheid werden wij vervuld met de Heilige Geest en gingen wij uit en verkondigden de Sabbat meer vollediger. (Zie supplement hoofdstuk 21) Dit verbitterde de kerken en naams-adventisten, daar zij de Sabbatswaarheid niet konden tegenspreken. En in die tijd zagen Gods uitverkorenen duidelijk, dat wij de Waarheid hadden en zij traden uit en verduurden de vervolging met ons. Ik zag het zwaard, de hongersnood, pestilentie en grote verwarring in het land. De goddelozen dachten, dat wij de oordelen over hen gebracht hadden en zij maakten zich op en beraadslaagden tezamen om de aarde van ons te bevrijden, denkende, dat het kwaad dan gekeerd zou worden.

In de tijd der benauwdheid vluchtten wij allen uit de steden en dorpen, maar werden door de goddelozen achtervolgd, die de huizen van de heiligen binnendrongen met het zwaard. Zij hieven het zwaard op om ons te doden, maar het brak en viel machteloos als een strohalm neer. Toen riepen wij allen nacht en dag tot God om uitkomst te geven en het geroep kwam op tot God. De zon kwam op en de maan stond stil. De rivieren hielden op te vloeien. Donkere zware wolken kwamen op en stootten tegen elkander. Maar er was één heldere plek van voortdurende glorie, waaruit de stem van God klonk gelijk de stem van vele wateren, Die de hemel en de aarde deed schudden. Het hemelgewelf opende en sloot zich weer en alles was in beweging. De bergen beefden, gelijk een riet in de wind en lieten [28] puntige rotsblokken los. De zee kookte gelijk een pot en wierp stenen op het land. En toen God de dag en het uur van Jezus' komst aankondigde en het eeuwig verbond aan Zijn volk gaf, sprak Hij één zin en zweeg dan en de woorden weergalmden over de aarde. Het Israël Gods stond met de ogen opwaarts gericht, luisterend naar de Woorden, Die uit de mond van Jehova kwamen en over de aarde dreunden als de zwaarste donderslagen. Het was ontzettend plechtig. En bij het eind van iedere zin riepen de heiligen. *“Glorie! Halleluja!”* Hun aangezichten werden verlicht door de heerlijkheid van God en zij glinsterden van de heerlijkheid, gelijk het aangezicht van Mozes, toen hij van de berg Sinai kwam. De goddelozen konden hen niet aanzien vanwege die heerlijkheid. En toen de nimmer eindigende zegen uitgesproken werd over degenen, die God geëerd hadden door Zijn Sabbat heilig te houden, ging er een luide kreet op van overwinning over het beest en over zijn beeld.

Toen begon het jubeljaar, wanneer het land zou rusten. Ik zag de vrome slaaf in triomf en zegepraal opstaan en de ketenen, die hem gebonden hielden, afschudden, terwijl zijn goddeloze meester ontsteld was en niet wist wat te doen; want de goddelozen konden de Woorden van de stem Gods niet verstaan. Weldra verscheen de grote witte wolk. Deze zag er liefelijker uit dan ooit tevoren. Op de wolk zat de Zoon des mensen. In het eerst zagen wij Jezus niet op de wolk, maar toen deze nader bij de

E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

aarde kwam, konden wij Zijn lieflijke gedaante onderscheiden. Deze wolk was bij zijn eerste verschijning, het teken van de Zoon des mensen in de hemel. De stem van de Zoon van God riep de slapende heiligen uit de graven te voorschijn te komen [29] bekleed met heerlijke onsterfelijkheid. De levende heiligen werden in een ogenblik veranderd en met hen opgenomen in de wolkenwagen. Deze vertoonde zich onbeschrijflijk luisterrijk terwijl hij opwaarts steeg. Aan de beide zijden van de wagen waren vleugels en wielen eronder. En toen deze wagen opvoer, riepen de wielen, "Heilig!" en de vleugels riepen, terwijl zij zich bewogen, "Heilig!" en het gevolg van heilige engelen rondom de wolk riep: "Heilig, heilig, heilig, Heere God Almachtig!" En de heiligen op de wolk riepen "Glorie! Halleluja!" En de wagen steeg opwaarts naar de heilige stad. Jezus rukte de poorten van de gouden stad open en leidde ons binnen. Hier werden wij verwelkomd, want wij hadden de "geboden van God" gehouden en onze "macht" was "aan de boom des levens."

Hoofdstuk 3 De Verzegeling [30]

Op de 5e januari 1849 waren wij, bij het begin van de Heilige Sabbat, met broeder Beldens gezin te Rockey Hill, Conn., samengekomen om te bidden, toen de Heilige Geest over ons kwam. Ik werd in een gezicht opgenomen naar het Heilige der heiligen, waar ik Jezus zag, nog steeds voor Israël pleitende. Op de zoom van Zijn kleed was een schelletje en een granaatappel. Toen zag ik dat Jezus het Allerheilige niet zou verlaten, totdat ieder geval beslist was, hetzij voor de zaligheid of voor het verderf en dat de toorn Gods niet kon komen over de mensen, totdat Jezus Zijn werk in het Heilige der heiligen volbracht, Zijn priesterlijk kleed afgelegd en de klederen der wraak aangetrokken had. Dan zal Jezus niet meer tussen de Vader en de mens blijven staan en God zal niet langer zwijgen, maar Zijn toorn uitgieten over degenen, die Zijn Waarheid hebben verworpen. Ik zag dat de toorn van de volken, de toorn van God en de tijd om de doden te oordelen, afzonderlijke en van elkander verschillende gebeurtenissen waren, de ene op de andere volgende en ook dat Michaël nog niet was opgestaan en dat de tijd der benauwdheid, als er niet geweest is, nog niet was aangebroken. De volken begonnen nu toornig te worden, maar wanneer onze Hoge Priester Zijn werk in het Heiligdom geëindigd heeft, dan zal Hij opstaan, de klederen der wraak aantrekken en dan zullen de zeven laatste plagen uitgegoten worden.

[31] En ik zag, dat de vier engelen de vier winden zouden houden, totdat Jezus' werk in het Heiligdom volbracht was en dan zullen de zeven laatste plagen komen. Deze plagen verbitterden de goddelozen tegen de rechtvaardigen; zij dachten, dat wij de oordelen Gods over hen gebracht hadden en dat, indien zij de aarde van ons verlossen konden, de plagen weggenomen zouden worden. Er ging een bevel uit, dat de heiligen gedood moesten worden, hetgeen hen dag en nacht om uitkomst deed roepen. Dit was de tijd van benauwdheid voor Jacob. Toen riepen de heiligen in hun zielsangst tot God en werden verlost door Gods stem. De 144.000 hadden gezegevierd. Hun aangezichten glinsterden van de heerlijkheid Gods. Toen werd mij een gezelschap van mensen getoond, die in doodsangst gilden. Op hun klederen stond



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

met grote letters geschreven: *“Gij zijt in weegschaal gewogen en gij zijt te licht bevonden.”* Ik vroeg wie dat gezelschap was. De engel zei: “Hier zijn zij, die eenmaal de Sabbat gehouden en die weer opgegeven hebben.” Ik hoorde hen met luide stem roepen: “Wij hebben in uw komst geloofd en die ijverig geleerd.” En terwijl zij spraken, viel hun oog op hun klederen en zagen zij wat daar geschreven stond en dan weeklaagden zij met luider stem. Ik zag dat zij gedronken hadden van diepe wateren en het overgeblevene met hun voeten verontreinigd hadden - de Sabbat met voeten getreden hadden - en dat was de reden waarom zij in de weegschaal gewogen en te licht bevonden waren.

Daarna vestigde mijn begeleidende engel mijn aandacht wederom op de stad, waar ik vier engelen zag, die naar de poort van de stad toe vlogen. Zij overhandigden [32] juist de gouden kaart aan de engel bij de poort, toen ik een andere engel snel zag komen aanvliegen uit de richting van de hoogwaardige heerlijkheid, die met een luide stem tot de andere engelen riep en iets in zijn hand op en neer wuifde. Ik vroeg mijn begeleidende engel om een verklaring van hetgeen ik zag. Hij zei mij dat ik toen niet meer kon zien, maar hij zou mij binnenkort tonen, wat de betekenis was van de dingen, die ik toen zag.

Sabbatmiddag was er één van ons gezelschap ziek en hij verzocht ons om voor hem te bidden, dat hij genezen mocht. Wij beriepen ons eenstemmig op de Geneesheer, Die nog nooit een geval verloren heeft en terwijl er helende kracht neerkwam en de zieke genezen werd, viel de Geest op mij en verscheen mij een gezicht.

Ik zag vier engelen, die een werk te doen hadden op de aarde en op weg waren om het te verrichten. Jezus was met priesterlijke klederen bekleed. Hij zag in erbarming neder op het overblijfsel, hief toen Zijn handen omhoog en riep met een stem van diep medelijden uit: “Mijn bloed, Vader, Mijn bloed, Mijn bloed, Mijn bloed!” Toen zag ik een zeer helder licht komen van God, Die op de grote witte troon zat en dit omscheen Jezus. Daarna zag ik een engel met een opdracht van Jezus snel naar de vier engelen vliegen, die een werk te doen hadden op de aarde en iets op en neer wuivende in zijn hand, riep hij met luider stem: “Wacht! Wacht! Wacht! Wacht! totdat de dienstknechten van God verzegeld zijn aan hun voorhoofden.”

Ik vroeg aan mijn begeleidende engel de betekenis van wat ik hoorde en wat de vier engelen op het punt stonden [33] te doen. Hij zei mij, dat het God was, Die de machten in bedwang houdt en dat Hij de dingen op aarde aan de zorg van Zijn engelen heeft toevertrouwd; dat de vier engelen macht van God ontvangen hadden om de vier winden te houden en dat zij op het punt stonden van ze te laten gaan; maar terwijl hun handen begonnen los te laten en de vier winden zouden gaan waaien, zag het barmhartige oog van Jezus neder op het overblijfsel, dat nog niet verzegeld was en Hij hief Zijn handen op tot de Vader en pleitte met Hem, dat Hij Zijn bloed voor hen had vergoten. Toen werd aan een andere engel opdracht gegeven snel naar de vier engelen te vliegen en hun te bevelen, de winden te houden, totdat de dienstknechten Gods verzegeld waren aan hun voorhoofden met het zegel van de levende God.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 4 Gods Liefde voor Zijn volk

[34]

Ik heb de tedere liefde gezien, die God voor Zijn volk heeft en die is zeer groot. Ik zag engelen over de heiligen zweven met hun vleugels over hen uitgespreid. Iedere heilige had een engel bij zich. Wanneer de heiligen weenden, omdat zij ontmoedigd waren, of wanneer zij in gevaar verkeerden, dan vlogen de engelen, die altijd bij hen waren, snel opwaarts om de tijding te brengen en de engelen in de stad staakten hun gezang. Dan gaf Jezus een andere engel opdracht neer te dalen om hen te bemoedigen, over hen te waken en te trachten hen niet van het nauwe pad te laten afwijken. Maar wanneer zij geen acht sloegen op de trouwe zorg van deze engelen en zich niet door hen wilden laten troosten, maar voortgingen met af te dwalen, dan werden de engelen bedroefd en weenden. Dan brachten zij de tijding naar de hemel en al de engelen in de stad weenden dan en riepen met luide stem, "Amen." Maar wanneer de heiligen hun ogen vestigden op de prijs, die hun voorgesteld was en God verheerlijkten door Hem te loven, dan droegen de engelen de blijde tijding naar de stad en de engelen in de stad raakten hun gouden harpen aan en zongen met luider stem, "Halleluja!" en de hemelbogen weergalmden van hun heerlijke liederen.

Er heerst volmaakte orde en harmonie in de heilige stad. Al de engelen, die opdracht ontvangen naar de aarde te gaan, hebben een gouden kaart die zij bij het in en uitgaan aan de engelen bij de poorten van de stad [35] tonen. De hemel is een goede plaats. Ik verlang er naar daar te zijn en mijn lieflijke Jezus te aanschouwen, die Zijn leven voor mij gegeven heeft en veranderd te worden in Zijn heerlijk beeld. O, dat ik de woorden had om de heerlijkheid van de schone wereld, die te komen staat, te kunnen beschrijven! Ik dorst naar de levende stromen, die de stad van onze God verblijden.

De Heer heeft mij een gezicht gegeven van andere werelden. Mij werden vleugels gegeven en een engel begeleidde mij van de stad naar een plaats, die heerlijk en schitterend was. Het gras van de plaats was helder groen en de vogels daar kweelden een zoet gezang. De bewoners van die plaats waren van allerlei grootten; zij waren edel, majestueus en lieflijk. Zij droegen het uitgedrukte beeld van Jezus en hun aangezichten blonken van heilige blijdschap, het zichtbare teken van de vrijheid en gelukzaligheid van de plaats. Ik vroeg aan één van hen, waarom zij zoveel lieflijker waren dan degenen, die op aarde zijn. Het antwoord was: "Wij hebben in strikte gehoorzaamheid aan de geboden Gods geleefd en zijn niet door ongehoorzaamheid gevallen, gelijk zij, die op de aarde zijn." Toen zag ik twee bomen; de ene boom geleek veel op de boom des levens in de stad. De vruchten van beide zagen er prachtig uit, maar van de ene konden zij niet eten. Zij hadden het in hun macht om van beide te eten, maar hun was verboden de vruchten van de ene te eten. Toen zei mijn begeleidende engel tot mij: "Niemand in deze plaats heeft van de verboden vruchten geproefd; maar wanneer zij zouden eten, dan zouden zij vallen." Toen werd ik naar een wereld gebracht, die zeven manen [36] had. Daar zag ik de goede, oude Henoeh, die God weggenomen had. Op zijn rechterarm droeg hij een prachtige palm en op ieder blad ervan stond geschreven "Overwinning". Om zijn hoofd was een



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

verblindende witte krans en bladeren aan de krans en midden in ieder blad stond geschreven “Reinheid”, en rondom de krans waren stenen van verschillende kleuren, die meer schitterden dan de sterren en een weerschijn op de letters wierpen en die vergrootten. Aan de achterkant van zijn hoofd was een strik, die de krans samenhiield en op de strik was geschreven “Heiligheid”. Boven de krans was een heerlijke kroon, die helderder scheen dan de zon. Ik vroeg hem of dit de plaats was, waar hij naar toe gebracht was van de aarde. Hij zei: “Nee, de stad is mijn woonplaats en ik ben gekomen deze plaats te bezoeken.” Hij bewoog zich in die plaats, alsof hij er volkomen op zijn plaats was. Ik smeekte mijn begeleidende engel mij toe te staan in die plaats te blijven. Ik kon de gedachte niet verdragen van weer in deze donkere wereld terug te komen. Toen zei de engel: “Gij moet teruggaan en indien gij getrouw zijt, zult gij met de 144.000 het voorrecht hebben al de werelden te bezoeken en Gods handwerk te aanschouwen.

Hoofdstuk 5 **Het Bewegen van de Krachten des Hemels**

[37]

Op de 16e december 1848 gaf de Heer mij een gezicht over het bewegen van de krachten des hemels. “Ik zag dat waar de Heer zei ‘hemel’ bij het opnoemen van de tekenen, die opgetekend zijn door Mattheüs, Markus en Lukas, Hij de hemelen bedoelde en wanneer Hij zei “aarde”, Hij de aarde bedoelde. De krachten des hemels zijn de zon, maan en sterren. Zij heersen in de hemelen. De krachten der aarde zijn die op aarde heersen. De krachten des hemels zullen zich bewegen op het horen van de stem van God. Dan zullen de zon, maan en sterren uit hun plaatsen bewogen worden. Zij zullen niet verdwijnen, maar zullen bewogen worden door Gods stem.

Donkere, zware wolken kwamen op en stootten tegen elkander. De atmosfeer deelde zich en golfde terug en wij konden door de open ruimte in Orion heenzien, van waar Gods stem kwam. De heilige stad zal door die open ruimte nederdalen. Ik zag dat de krachten der aarde bewogen worden, maar dat de gebeurtenissen in volgorde zullen komen. Oorlog en geruchten van oorlog, het zwaard, hongersnood en pestilentie moeten eerst de krachten der aarde bewegen; dan zal Gods stem de zon, maan en sterren en ook deze aarde bewegen. Ik zag, dat het bewegen van de machten in Europa, niet zoals sommigen denken, het bewegen van de krachten des hemels is, maar het bewegen van de vertoornde volken.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 6 De Open en de gesloten Deur

[38]

Op de 24e maart 1849 hadden wij een heerlijke en een zeer belangwekkende bijeenkomst met de broeders en zusters te Topsham, Me. De Heilige Geest werd over ons uitgestort en ik werd in de Geest opgenomen naar de stad van de levende God. Toen werd mij getoond, dat de geboden van God en het getuigenis van Jezus betreffende de gesloten deur, niet gescheiden konden worden en dat de tijd wanneer de geboden van God in al hun belangrijkheid zouden uitblinken en wanneer Gods volk getoetst zou worden, wat de Waarheid van de Sabbat betreft, de tijd was, wanneer de deur geopend werd in het Heilige der heiligen in het hemels Heiligdom, waar de ark is, welke de tien geboden bevat. Deze deur werd niet geopend, totdat het middelaarswerk van Jezus geëindigd was in de heilige plaats van het Heiligdom, in het jaar 1844. Toen stond Jezus op, sloot de deur van het heilige en opende de deur naar het Heilige der heiligen en ging in het binnenste van het voorhangsel, waar Hij nu bij de ark staat en tot waar het geloof van Israël nu heenreikt.

Ik zag dat Jezus de deur van de heilige plaats gesloten had en geen mens die kan openen; en dat Hij de deur naar het Heilige der heiligen geopend had en niemand die kan sluiten (Openbaring 3:7, 8) (zie supplement, hoofdstuk 21); en dat sedert Jezus de deur naar het Heilige der heiligen, waar de ark is, geopend heeft, de geboden hun licht hebben doen schijnen op [39] Gods volk en zij getoetst worden op de kwestie van de Sabbat.

Ik zag dat de tegenwoordige toets op de Sabbat niet kon toegepast worden, voordat het middelaarswerk van Jezus in de heilige plaats geëindigd was en Hij was ingegaan in het binnenste van het voorhangsel, vandaar dat christenen, die ontslapen zijn vóórdat de deur naar het Heilige der heiligen geopend werd, toen de middernachtsroep voorbij was, in de zevende maand 1844 en die de ware Sabbat niet gehouden hadden, nu in hope rusten; want zij hadden het licht en de toets van de Sabbat niet, welke wij nu hebben, sinds die deur geopend is. Ik zag dat satan sommigen van Gods volk op dit punt trachtte te verleiden. Omdat er zoveel goede christenen ontslapen zijn in de overwinning van hun geloof en niet de ware Sabbat gehouden hebben, twijfelden zij eraan of dat nu wel een toets voor ons is.

De vijanden van de tegenwoordige Waarheid hebben getracht, de deur naar het heilige te openen, die door Jezus gesloten is en de deur van het Heilige der heiligen te sluiten, die Hij in 1844 geopend heeft en waar de ark is, waarin de twee stenen tafelen zijn, waarop de tien geboden staan, geschreven door Jehova's vinger.

Satan gebruikt nu in deze tijd van verzegeling ieder middel om de harten van Gods volk van de tegenwoordige Waarheid af te trekken en hen te doen wankelen. Ik zag een bedekking, die God over Zijn volk trok, om hen in de tijd der benauwdheid te beschermen; en iedere ziel, die besloten had de Waarheid aan te nemen en die rein van hart was, zou bedekt worden met de bedekking van de Almachtige.

Satan wist dit en hij werkte met grote kracht om [40] zoveel mensen, als hij maar mogelijk kon, te doen wankelen en hen onzeker te maken aangaande de Waarheid. Ik zag, dat het geheimzinnige kloppen te New York en andere plaatsen de kracht van satan was en dat zulke dingen meer en meer algemeen zouden worden en



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

dat er een godsdienstige schijn aan gegeven zou worden, om de mensen, die misleid werden een gevoel van grotere zekerheid te geven en de harten van Gods volk, indien mogelijk, tot die dingen te trekken en hen te doen twijfelen aan de leringen en de kracht van de Heilige Geest. (zie supplement, hoofdstuk 21)

Ik zag dat satan op veel verschillende wijzen werkte door hulpmiddelen. Hij werkte door middel van predikanten, die de Waarheid verworpen hebben en die overgegeven zijn aan “*een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven*”, (2 Thessalonicenzen 2:11) opdat zij verdoemd mogen worden. Terwijl zij preekten of baden, vielen er sommigen op de grond en waren machteloos, niet door de kracht van de Heilige Geest, maar door de kracht van satan, die hij over deze werktuigen van hem liet komen en die door hen over de mensen kwam. Sommige belijdende Adventisten, die de tegenwoordige Waarheid verworpen hadden, maakten gebruik van mesmerisme, terwijl zij preekten, baden of een gesprek voerden, om aanhangers te krijgen; en de mensen verheugden zich over die invloed, want zij meenden dat het de Heilige Geest was. Sommigen die er gebruik van maakten, waren zelfs zover afgedwaald in de duisternis en de misleiding van de duivel, dat zij meenden, dat het de kracht Gods was, welke hun tot gebruik gegeven was. Zij hadden God tot [41] Iemand gemaakt, geheel en al aan hen gelijk en hadden Zijn macht als een nietig ding geacht.

Sommigen van deze werktuigen van satan schaadden de lichamen van sommigen van de heiligen, degenen die zij niet konden misleiden en van de Waarheid aftrekken door satanische invloed. Ach, dat allen het konden zien, gelijk God het aan mij geopenbaard heeft, opdat zij meer mochten weten van de listige verleidingen van satan en op hun hoede zijn! Ik zag dat satan op deze wijze werkte om Gods volk in verwarring te brengen, te misleiden en af te trekken, juist nu in deze tijd van verzegeling. Ik zag er sommigen, die niet vast stonden in de tegenwoordige Waarheid. Hun knieën knikten, hun voeten gleden uit, omdat zij ze niet vast geplant hadden op de Waarheid; en de bedekking van de Almachtige God kon niet over hen uitgebreid worden, zolang zij op die wijze wankelden.

Satan gebruikte elke methode om hen te houden waar zij waren, totdat de verzegeling over was, totdat de bedekking van God over Zijn volk was gespreid en zij zonder beschutting zouden zijn gelaten tegen de brandende toorn Gods, uitgegoten in de zeven plagen. God is begonnen deze bedekking over Zijn volk te spreiden en deze zal spoedig getrokken zijn over al degenen, die een schuilplaats zullen hebben in de dag der slachting. God zal met kracht werken voor Zijn volk; en aan satan zal toegelaten worden om evenzo te werken.

Ik zag dat de geheimzinnige tekenen en wonderen en valse hervormingen zouden toenemen en zich zouden uitbreiden. De hervormingen die mij getoond werden, waren geen hervormingen van dwaling tot Waarheid. Mijn begeleidende engel zei dat ik moest zoeken naar de zwoegende zielen die werkten voor het [42] behoud van zondaren, zoals dat voorheen was. Ik keek, maar kon het niet zien; want de tijd voor hun redding was voorbij.*

*De schrijfster van deze woorden heeft niet verstaan, dat erdoor geleerd werd, dat de tijd van verlossing voor alle zondaren voorbij was. Juist in de tijd, dat deze dingen geschreven werden, werkte zijzelf voor de redding van zondaren en zij heeft dat voortdurend sinds die tijd gedaan.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

De wijze waarop zij deze zaak verstond en zoals die haar voorgesteld werd, wordt in de volgende paragrafen aangegeven, de eerste waarvan gepubliceerd werd in het jaar 1854 en de tweede in 1888:

“De 'valse hervormingen' waar hier naar verwezen wordt, zullen nog meer volledig uitgewerkt worden. Het gezicht heeft meer in het bijzonder betrekking op degenen, die het licht van de adventleer gehoord en verworpen hebben. Zij zijn overgegeven aan een kracht der dwaling. Dezen werkten niet “voor het behoud van zondaren”, zoals dat voorheen was. Daar zij de wederkomst verworpen hebben en overgegeven zijn aan de kracht der dwaling van satan, “is de tijd voor hun redding” voorbij. Dit is echter niet van toepassing op degenen die de leer van de wederkomst niet gehoord en verworpen hebben.”

“Het is een vreselijk ding om de Waarheid, die ons verstand overtuigd en onze harten geraakt heeft, lichtvaardig te behandelen. Wij kunnen niet ongestraft de waarschuwingen, welke God ons in genade zendt, verwerpen. In Noachs tijd werd er een boodschap uit de hemel gezonden aan de wereld en de zaligheid der mensen hing van de wijze af waarop zij met die boodschap omgingen. Omdat zij de boodschap verwierpen, werd de Geest van God weggenomen van het zondige geslacht der mensen en zij kwamen om in de wateren van de zondvloed. In Abrahams tijd hield de genade op met pleiten met de zondige inwoners van Sodom en allen, behalve Lot met zijn vrouw en twee dochters, werden verteerd door het vuur, dat uit de hemel neerkwam. Zo ook in de dagen van Christus. De Zoon van God zei tot de ongelovige Joden van dat geslacht: *“Uw huis wordt ulieden woest gelaten.”* Ziende op de laatste dagen, verklaart dezelfde oneindige macht aangaande degenen die *“de liefde der Waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; opdat zij allen veroordeeld worden, die de Waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.”* Wanneer zij de leer van Zijn woord verwerpen, neemt God Zijn Geest weg en geeft hen over aan de dwaling, die zij liefhebben.”

Hoofdstuk 7

De Beproeving van ons Geloof

[43]

In deze tijd van beproeving hebben wij er behoefte aan door elkander bemoedigd en getroost te worden. De verleidingen van satan zijn nu groter dan ze ooit geweest zijn, want hij weet dat zijn tijd kort is en dat spoedig ieder geval beslist zal zijn, of ten leven of ten dode. Het is nu geen tijd ons door ontmoediging of beproeving te laten overweldigen; wij moeten moed houden onder al onze beproevingen en volkomen vertrouwen op de machtige God van Jacob. De Heer heeft mij getoond, dat Zijn genade genoeg is voor al onze beproevingen; en ofschoon die groter zijn dan ooit tevoren, kunnen wij elke verzoeking weerstaan, indien wij slechts volkomen op God vertrouwen en door Zijn genade de overwinning behalen.

Indien wij de moed niet opgeven onder onze verdrukkingen en de overwinning behalen over de verzoeken van satan, dan verduren wij de beproeving van ons geloof, die veel kostelijker is dan die van het goud en zullen sterker en beter in staat



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

bevonden worden de volgende te doorstaan. Maar wanneer wij bezwijken en toegeven aan de verzoeken van satan, dan zullen wij zwakker worden en geen loon voor de beproeving ontvangen en niet zo goed voorbereid zijn voor de volgende. Op die wijze zullen wij zwakker en zwakker worden, totdat wij in de strik des duivels gevangen zijn tot zijn wil. Wij moeten de gehele wapenrusting Gods aanhebben en ieder ogenblik klaar staan voor een strijd met de machten [44] der duisternis. Wanneer verzoeken en beproevingen met geweld op ons aandringen, laat ons dan tot God gaan en met Hem worstelen in het gebed. Hij zal ons niet ledig van Zich doen gaan, maar ons genade en kracht geven om te overwinnen en de macht van de vijand te breken O, dat iedereen deze dingen in het ware licht mocht zien en verdrukkingen wilde lijden, als een goed krijgsknecht van Jezus Christus! Dan zou Israël voorwaarts gaan, krachtig in God en in de sterkte Zijner macht.

God heeft mij getoond, dat Hij Zijn volk een bittere kelk te drinken heeft gegeven, om hen te louteren en te reinigen. Het is een bittere teug en zij kunnen die nog bitterder maken door te murmureren, te klagen en ontevreden te zijn. Maar degenen, die hem op deze wijze aannemen, moeten nog een tweede beker te drinken krijgen, want de eerste heeft niet de verlangde invloed op het hart. En indien de tweede het werk niet doet, dan moeten zij nog één drinken en nog één, totdat hij de verlangde uitwerking heeft; of zij blijven vuil en onrein van hart. Ik zag dat deze bittere beker verzoet kan worden door geduld, lijdzaamheid en gebed en dat hij de gewenste uitwerking zal hebben op de harten van degenen, die hem op deze wijze aannemen en dat God de eer ontvangen en verheerlijkt zal worden. Het betekent niet weinig een Christen te zijn, door God als Zijn eigendom erkend te worden en Hem welbehaaglijk te zijn. De Heer heeft mij enkelen getoond, die de Waarheid voor deze tijd belijden, wiens leven niet overeenkomstig hun belijdenis is. Hun standaard van heiligheid is gans en al te laag en zij blijven ver van de heiligheid, waar de Bijbel van spreekt. Sommigen [45] voeren ijdele en ongepaste gesprekken en anderen laten hun eigen ik op de voorgrond treden. Wij moeten niet verwachten dat wij onszelf kunnen behagen, kunnen leven en handelen zoals de wereld, of het genot van de wereld kunnen smaken, genieten van het gezelschap van degenen, die van de wereld zijn en dat wij dan met Christus zullen heersen in heerlijkheid.

Wij moeten hier gemeenschap hebben aan het lijden van Christus, indien wij hierna deel wensen te hebben aan Zijn heerlijkheid. Indien wij naar onze eigen belangen zoeken en op welke wijze wij onszelf het best kunnen behagen in plaats van God te zoeken en Zijn kostbare, lijdende zaak voort te helpen, dan zullen wij God en de heilige zaak, welke wij belijden, oneer aandoen. Wij hebben slechts nog weinig tijd over voor God te werken. Niets moet te kostbaar zijn om op te offeren voor de redding van de verstrooide en verwonde kudde van Jezus. Zij, die nu een verbond met God gemaakt hebben met offerande, zullen spoedig thuis gehaald worden, om het nieuwe Koninkrijk eeuwigdurend in bezit te nemen.

O, laat ons geheel voor de Heere leven, en door een goed geordend leven en Godzalige wandel tonen dat wij met Jezus zijn geweest, en Zijn zachtmoedige en nederige volgelingen zijn. Wij moeten werken terwijl het nog dag is, want wanneer de donkere nacht van moeite en benauwdheid komt, dan zal het te laat wezen om te werken voor God. Jezus is in Zijn heilige tempel, en zal nu onze offeranden, onze gebeden, en onze belijdenis van gebreken en zonden nog aannemen en al de overtredingen van Israël vergeven, dat zij uitgewist kunnen worden voordat Hij het



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Heiligdom verlaat. [46] Wanneer Jezus het Heiligdom verlaat, zullen zij, die heilig en rechtvaardig zijn, heilig en rechtvaardig blijven; want al hun zonden zullen dan zijn uitgewist, en zij zullen zijn verzegeld met het zegel van de levende God. Maar zij, die onrecht doen, en die vuil zijn, zullen onrecht en vuil blijven, want er is geen Priester in het Heiligdom om hun offeranden, hun belijdenis van zonden en hun geboden voor de troon van de Vader te brengen. Wat er dus gedaan wordt om zielen te redden van de komende storm van toorn, moet gedaan worden vòòrdat Jezus het Heilige der heiligen in het hemelse Heiligdom verlaat.

Hoofdstuk 8 **Aan de Kleine Kudde** [47]

Lieve Broeders en Zusters: De Heer heeft mij op de 26e januari 1850 een gezicht gegeven, dat ik u vertellen wil. Ik zag dat sommigen onder Gods volk traag en slaperig en slechts half wakker zijn. Zij beseffen niet in welke tijd zij leven en dat de man met de “bezem” (William Miller's droom, zie hoofdstuk 20) is binnengekomen en sommigen in gevaar verkeren van weggevaagd te worden. Ik smeekte Jezus hen te redden en hen nog een weinig langer te sparen en hun hun vreselijk gevaar te doen inzien, opdat zij zich klaar mochten maken, voordat het eeuwig te laat is. De engel zei: “Het verderf komt gelijk een wervelwind.” Ik smeekte de engel om zich te erbarmen over degenen, die deze wereld liefhebben en hen te redden, ook degenen, die gehecht waren aan hun bezittingen en die niet gewillig waren zich er van los te maken en offers te brengen, teneinde de boodschappers sneller voort te helpen op hun weg om de hongerige schapen te voeden, welke omkomen door gebrek aan geestelijk voedsel.

Toen ik arme zielen zag lijden uit gebrek aan de tegenwoordige Waarheid en sommigen, die belijden in de Waarheid te geloven, de nodige middelen zag terughouden om Gods werk te helpen voortzetten werd de aanblik ervan te pijnlijk voor mij en ik smeekte de engel het gezicht van mij weg te nemen. Ik zag, dat wanneer Gods zaak vroeg om een deel van hun bezittingen, zij, evenals de jonge man, die tot Jezus kwam (Mattheüs 19:16-22) [48] bedroefd weggingen en dat het dan te laat zou zijn aardse goederen op te offeren en schatten op te leggen in de hemel.

Daarna zag ik de heerlijke Verlosser, schoon en liefelijk, dat Hij het Rijk der heerlijkheid verliet en naar deze donkere, eenzame wereld kwam om Zijn kostbaar leven te geven en te sterven, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Hij verdroeg de wrede spot en geseling, droeg de kroon, van doornen gevlochten en zweette grote druppelen bloed in de hof, toen de last van de zonden der gehele wereld op Hem drukte. De engel vroeg, “Waarvoor?” O, ik zag en begreep, dat het voor ons was, want voor onze zonden heeft Hij dit alles geleden, opdat Hij ons door Zijn dierbaar bloed verzoenen mocht met God!

Toen werden mij weer diegenen getoond, die niet gewillig waren van hun werelds goed te geven om verloren gaande zielen te redden door hun de Waarheid te brengen, terwijl Jezus voor de Vader staat, pleitende op Zijn bloed, Zijn lijden en Zijn dood voor hen en dat terwijl Gods boodschappers wachten en gereed staan om de zaligmakende Waarheid tot hen te brengen, opdat zij verzegeld kunnen worden met



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

het zegel van de levende God. Het is moeilijk voor sommigen, die belijden in de tegenwoordige Waarheid te geloven, om zelf zo weinig te doen, dat zij aan de boodschappers Gods eigen geld overhandigen, dat Hij hun geleend heeft om er rentmeesters over te zijn.

De lijdende Jezus, werd weer aan mij voorgesteld, Wiens liefde zo groot was, dat die Hem ertoe bracht Zijn leven voor de mens te geven, ook het leven van degenen, die belijden Zijn volgelingen te zijn en die [49] bezittingen hebben, maar het te veel achten om de zaak van het redden van zielen voort te helpen. De engel zei: "Kunnen zulke mensen de hemel binnengaan?" Een andere engel antwoordde: "Nee, nooit, nooit, nooit. Zij, die geen belang stellen in Gods zaak op aarde, kunnen nooit daarboven het lied van reddende liefde zingen." Ik zag dat het kortstondige werk, dat God op aarde doet, spoedig in rechtvaardigheid afgesneden zal worden en dat de boodschappers zich moeten haasten de verstrooide kudde op te zoeken. Een engel zei: "Zijn allen boodschappers?" Een andere antwoordde: Nee, nee, Gods boodschappers hebben een boodschap."

Ik zag dat Gods zaak gehinderd en onteerd was, doordat sommigen rondreizen, die geen boodschap van God hebben. Zij zullen aan God verantwoording moeten afleggen van iedere cent, die zij gebruikt hebben om te reizen, waar het niet hun plicht was te gaan, want dat geld zou Gods zaak hebben kunnen voorhelpen en door het gemis aan geestelijk voedsel, dat hun gegeven had kunnen worden door Gods geroepen en uitverkoren boodschappers, indien die de middelen gehad hadden, zijn er zielen uitgeteerd en omgekomen. Ik zag, dat degenen, die kracht hebben met hun handen te werken en te helpen om de zaak te steunen, evenzeer aansprakelijk waren voor hun kracht, als anderen voor hun bezittingen.

De grote zifting is begonnen en zal voortgaan en allen zullen uitgeschud worden, die niet gewillig zijn zich moedig en standvastig voor de Waarheid te inzetten en zich opofferen voor God en Zijn zaak. De engel zei: "Denkt u, dat iemand gedwongen zal [50] worden opofferingen te maken? Nee, nee. Het moet een vrijwillige gave zijn. Alles zal nodig zijn om de akker te kunnen kopen." Ik riep tot God om Zijn volk te sparen, waarvan sommigen zwak en stervende waren. Toen zag ik dat de oordelen van de Almachtige spoedig zouden komen, maar ik smeekte de engel om in zijn eigen woorden tot het volk te spreken. Hij zei: "Al de donderslagen en bliksemstralen van de Sinaï zouden hen niet bewegen, die niet bewogen kunnen worden door de duidelijke Waarheden van Gods Woord en ook zou een boodschap van een engel hen niet wakker kunnen schudden."

Toen zag ik de schoonheid en liefelijkheid van Jezus. Zijn kleed was witter dan het witste wit. Zijn heerlijkheid en verheven liefelijkheid kunnen niet in woorden uitgedrukt worden. Allen, die de geboden van God houden, zullen door de poorten mogen ingaan in de stad en hun macht zal zijn aan de boom des levens en zij zullen altijd in de tegenwoordigheid van de liefelijke Jezus verkeren, Wiens aangezicht helderder schijnt dan de middagzon.

Ik werd gewezen op Adam en Eva in de hof van Eden. Zij aten van de verboden boom en werden uit de hof verdreven en toen werd het vuurvlammend zwaard rondom de boom des levens gesteld, opdat zij niet ook van de vrucht van de boom des levens eten en onsterfelijk zondaren zouden worden. De boom des levens moest de onsterfelijkheid doen voortbestaan. Ik hoorde een engel vragen: "Wie uit het geslacht van Adam is het vlammend zwaard gepasseerd en heeft van de boom des



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

levens gegeten?” Ik hoorde een andere engel antwoorden: “Niet één uit Adams geslacht is het vlammend [51] zwaard gepasseerd en heeft van die boom gegeten; daarom is er niet één onsterfelijke zondaar. De ziel, die zondigt, zal een eeuwigdurende dood sterven - een dood, die tot in alle eeuwigheid duren zal en in welk geen hoop op opstanding is en dan zal Gods toorn gestild worden.

“ De heiligen zullen in de heilige stad rusten en als koningen en priesters duizend jaren heersen; dan zal Jezus met de heiligen op de Olijfberg neerdalen en de berg zal in tweeën gespleten worden, zodat er een zeer grote vallei ontstaat, waar het Paradijs Gods op rusten zal. De rest van de aarde zal pas gelouterd worden aan het einde van de duizend jaren, wanneer de goddelozen opgewekt worden en de stad omringen. De voeten van de goddelozen zullen nooit de nieuwe, herschapen aarde verontreinigen. Vuur zal uitgaan van God uit de hemel en hen verslinden, - zal hen met wortel en tak verbranden. Satan is de wortel en zijn kinderen zijn de takken. Hetzelfde vuur, dat de goddelozen verslinden zal, zal de aarde louteren.”

Hoofdstuk 9 De Laatste Plagen en het Oordeel

[52]

Op de algemene conferentie van gelovigen in de tegenwoordige Waarheid, gehouden te Sutton, Vt. in september 1850, werd mij getoond, dat de zeven laatste plagen uitgegoten zullen worden, nadat Jezus het Heiligdom verlaten had. De engel sprak: “Het is de toorn Gods en van het Lam, die de verdelging of dood van de goddelozen veroorzaakt. Op het horen van de stem van God zullen de heiligen machtig en vreselijk zijn, gelijk een legerschaar met banieren; maar zij zullen dan niet het geschreven vonnis voltrekken. De uitvoering van het vonnis zal plaats hebben aan het eind van de duizend jaren.

Nadat de heiligen onsterfelijk gemaakt en tezamen met Jezus opgenomen zijn; nadat zij hun harpen, hun lange klederen en hun kronen ontvangen hebben en de stad zijn binnengegaan, zullen Jezus en de heiligen gericht houden. De boeken worden dan geopend, - het boek des levens en het boek des doods. Het boek des levens bevat de goede daden van de heiligen; en het boek des doods bevat de boze daden van de goddelozen. Deze boeken worden vergeleken met het wetboek, de Bijbel, en daaraan worden de mensen geoordeeld. De heiligen spreken in overeenstemming met Jezus hun oordeel uit over de goddeloze doden. “Aanschouw”, zei de engel, “hoe de heiligen met Jezus in het gericht zitten en de goddelozen vergelden naar hetgeen zij in [53] het lichaam gedaan hebben; en hetgeen zij bij de uitvoering van het vonnis ontvangen moeten, wordt achter hun naam opgeschreven.” Dit, zag ik, was het werk van de heiligen met Jezus gedurende de duizend jaren in de heilige stad, vóórdat die naar de aarde afdaalt. Alsdan verlaat Jezus met de engelen en al de heiligen de heilige stad aan het eind van de duizend jaren en terwijl Hij met hen naar de aarde afdaalt, worden de goddeloze doden opgewekt en dan zullen dezelfde mensen die “Hem doorstoken” hebben, nu opgewekt zijnde, Hem van verre in al Zijn heerlijkheid aanschouwen en de engelen en de heiligen met Hem en zullen over Hem rouw bedrijven. Zij zullen het teken der nagelen in Zijn handen en in Zijn voeten zien en waar zij de speer in Zijn zijde gestoken hebben. De tekenen van de nagelen en de



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

speer zullen Hem dan tot heerlijkheid zijn. Het is aan het einde van de duizend jaren dat Jezus op de Olijfberg zal staan en de berg vaneen slijt en tot een zeer grote vallei wordt. Zij, die in die tijd vluchten, zijn de goddelozen, die juist opgewekt zijn. Dan daalt de heilige stad neder en rust in de vallei. Satan vervult de goddelozen dan met zijn geest. Hij doet hen geloven dat het leger in de stad klein en zijn leger groot is en dat zij de heiligen overwinnen en de stad kunnen innemen.

Terwijl satan zijn leger verzamelde, waren de heiligen in de stad en aanschouwden de schoonheid en de heerlijkheid van het Paradijs Gods. Jezus was aan hun hoofd en leidde hen. Plotseling verdween de liefelijke Heiland uit ons gezelschap; doch spoedig hoorden wij Zijn welluidende stem, zeggen: *“Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.”* [54] Wij verzamelden ons rondom Jezus en op het ogenblik dat Hij de poorten der sta

n de heiligen waren van het zuiverste goud, met sterren versiert. Hun aangezichten glinsterden van heerlijkheid, want zij waren het uitgedrukte beeld van Jezus; en toen zij opstonden en allen tezamen naar het hoogste punt van de stad stegen, was ik verrukt over het schouwspel dat zij boden.

Toen zagen de goddelozen wat zij verloren hadden; en vuur ging uit van God en daalde op hen neer en verteerde ze. Dit was de voltrekking van het vonnis. De goddelozen ontvingen toen, wat de heiligen, in overeenstemming met Jezus, hun hadden toegekend in de loop van de duizend jaren. Hetzelfde vuur Gods, dat de goddelozen verteerde, louterde de ganse aarde. De vaneen gescheurde, ruwe bergen versmolten door de grote hitte, alsook de dampkring en al het kaf werd verteerd. Toen opende onze erfenis zich voor ons, heerlijk en schoon en wij beërfdten de ganse , vernieuwde aarde. En wij allen riepen met luide stem: “Glorie, Halleluja.”

Hoofdstuk 10 Einde van de 2300 Dagen [55]

Ik zag een troon en op de troon waren de Vader en de Zoon gezeten. Ik aanschouwde Jezus' aangezicht en bewonderde Zijn liefelijke gestalte. De Persoon van de Vader kon ik niet zien, want een wolk van heerlijk licht overdekte Hem. Ik vroeg aan Jezus, of Zijn Vader een gestalte had die aan de Zijne gelijk was. Hij antwoordde: “Ja”, maar dat ik Hem niet zien kon, want, zei Hij, “indien u eenmaal de heerlijkheid van Zij Persoon aanschouwt hebt, zou u ophouden te bestaan.” Voor de troon zag ik de Advent gelovigen, - de kerk en de wereld. Ik zag twee gezelschappen, het ene neergebogen vóór de troon, diepe belangstelling tonende, terwijl het andere er onverschillig en zorgeloos stonden. Zij, die vóór de troon gebogen stonden, offerden hun gebeden op en zagen op tot Jezus; Die zag dan op tot Zijn Vader en scheen met Hem te pleiten. Een licht ging uit van de Vader naar de Zoon en van de Zoon naar het biddende gezelschap. Toen zag ik dat er een uitermate helder licht van de Vader op de Zoon afscheen en van de Zoon over de mensen vóór de troon zweefde. Doch slechts weinigen wilden dit grote licht aannemen. Velen kwamen er onderuit en weerstonden het onmiddellijk; anderen waren onverschillig en stelden het licht niet op prijs en het ging van hen weg. Sommigen koesterden het, en gingen en bogen zich neder met het



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

kleine biddende gezelschap. Allen in dit gezelschap ontvingen het licht en verheugden zich erin en hun aangezichten blonken van de heerlijkheid ervan. [56]

Ik zag de Vader van de troon opstaan (zie hoofdstuk 21) en in een vurige wagen het Heilige der heiligen binnen het voorhangsel binnengaan. En Zich nederzetten. Toen stond Jezus op van de troon en de meesten van hen, die zich neergebogen hadden, stonden met Hem op. Ik zag geen enkele straal van licht van Jezus uitgaan naar de onverschillige menigte, nadat Hij opgestaan was en zij werden in volslagen duisternis gelaten. Degenen, die opgestaan waren, toen Jezus het deed, hielden hun ogen op Hem gevestigd, terwijl Hij de troon verliet en hen een korte afstand voort leidde. Toen hief Hij Zijn rechterarm omhoog en wij hoorden Zijn liefelijke stem zeggen: "Wacht hier, Ik ga naar Mijn Vader om het Koninkrijk te ontvangen, houdt uw klederen vlekkeloos en binnen korte tijd zal ik van de bruiloft wederkeren en u tot Mij nemen. Toen kwam er een wolkenwagen met wielen als vlammen vuurs, door engelen omringd, tot waar Jezus was. Hij stapte in de wagen en werd naar het Allerheiligste gevoerd, waar de Vader zat. Toen aanschouwde ik Jezus, de grote Hogepriester, voor de Vader staan. Aan de zoom van Zijn kleeft was een schelletje en een granaatappel, een schelletje en granaatappel. Zij, die met Jezus opgestaan waren, zonden hun geloof op tot Hem in het Allerheilige en baden: "Mijn Vader, geef ons Uw Geest." Dan blies Jezus de Heilige Geest op hen. In die adem was licht, kracht en veel liefde, blijdschap en vrede.

Ik keerde mij om, om te zien naar het gezelschap, dat nog steeds vóór de troon neergebogen was; zij wisten niet dat Jezus die verlaten had. Satan scheen bij de troon te zijn en te trachten het werk van God voort te zetten. Ik zag hen opzien naar de troon en bidden: "Vader, geef ons Uw Geest." Satan blies dan een onheilige invloed op hen en daar was licht en veel kracht in, maar geen zoete liefde, blijdschap en vrede. Het was satans plan hen bedrogen te houden en Gods kinderen af te trekken en te verleiden.

Hoofdstuk 11

Plichten met het Oog op de Tijd der Benauwdheid

[57]

De Heer heeft mij herhaaldelijk getoond, dat het tegen de Bijbel is voorziening te treffen voor onze tijdelijke behoeften in de tijd der benauwdheid. Ik zag dat wanneer de heiligen voedsel verzameld en bij zich of buiten op het veld hadden in de tijd der benauwdheid, wanneer het zwaard, de hongersnood en pestilentie in het land zijn, het door geweld van hen weggenomen zou worden en vreemdelingen hun velden zouden oogsten. Dan zal het onze tijd zijn om volkomen op God te vertrouwen en Hij zal ons ondersteunen. Ik zag dat ons brood en ons water in die tijd gewis zullen zijn en dat wij geen armoede zullen lijden of honger; want God is bij machte een tafel voor ons toe te richten in de woestijn. Indien nodig zou Hij ons raven zenden om ons te voeden, gelijk Hij met Elia gedaan had, of manna uit de hemel laten regenen, gelijk Hij voor de Israëlieten deed.

Huizen en land zullen voor de heiligen in de tijd der benauwdheid van geen nut zijn, want zij zullen dan moeten vluchten voor de woedende volksmenigten en in die tijd zullen zij hun bezittingen niet van de hand kunnen doen om de zaak van de

E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

tegenwoordige Waarheid te bevorderen. Mij werd getoond, dat het de wil van God is, dat de heiligen zich los maken van alle lasten, voordat de tijd der benauwdheid aanbreekt en door opofferingen een verbond met God maken. Indien zij hun bezittingen [58] op het altaar houden en God naarstig smeken om hen hun plicht te tonen, dan zal Hij hen leren wanneer zij zich kunnen ontdoen van deze dingen. Dan zullen zij vrij zijn in de tijd der benauwdheid en geen hindernissen hebben, die hen terughouden.

Ik zag, dat indien iemand zich aan zijn eigendom vastklemde en niet aan de Heer vroeg wat zijn plicht was, Hij hem zijn plicht niet bekend zou maken en die persoon zijn bezittingen zou mogen houden en dat zij in de tijd der benauwdheid als een berg voor hem zouden oprijzen om hem te verpletteren en hij zou trachten om ze van de hand te doen, maar het niet meer kunnen. Ik hoorde sommigen weklagen op deze manier: “De zaak verslapt, Gods volk kwam om van honger naar Waarheid en wij stelden geen poging in het werk om in de behoefte te voorzien; nu is ons eigendom nutteloos. O, dat wij het hadden laten gaan en schatten opgelegd hadden in de hemel!” Ik zag dat een offer niet toenam, maar afnam en verteerd werd. Ik zag ook dat God niet wilde, dat al Zijn volk tegelijkertijd hun bezittingen opgaf; maar dat indien zij zich van Hem wilden laten onderrichten, Hij hen in een tijd van nood leren zou, wanneer te verkopen en hoeveel. Van sommigen is er in het verleden verlangd, dat zij hun bezittingen van de hand zouden doen om de Adventzaak te steunen, terwijl anderen het hunne hebben kunnen behouden, tot er zich een tijd van nood zal voordoen. Dan, wanneer de zaak het nodig heeft, is het hun plicht om het te verkopen.

Ik zag dat de boodschap, “Verkoop hetgeen u hebt en geeft aalmoes,” door sommigen niet in een duidelijk licht gegeven is en de bedoeling van de woorden [59] van onze Heiland niet duidelijk zijn voorgesteld. Het doel van verkopen is niet, aan diegenen te geven, die in staat zijn te werken en zichzelf te onderhouden, maar de Waarheid te verspreiden. Het is zonde om degenen, die kunnen werken, te steunen en te helpen om zich aan luiheid over te geven. Sommigen hebben zich ijverig betoond in het bijwonen van al de bijeenkomsten, niet om God te verheerlijken, maar om de “broden en de vissen.” Het zou veel beter geweest zijn voor hen dat zij thuis met hun handen hadden gearbeid, “dingen die goed zijn”, teneinde te voorzien in de behoeften van hun gezinnen en iets te hebben om te geven tot ondersteuning van de kostbare zaak van de tegenwoordige Waarheid. Nu is het tijd schatten te verzamelen in de hemel en onze harten in orde te stellen en klaar te zijn voor de tijd der benauwdheid. Zij, die rein van handen en zuiver van hart zijn, zullen bestaan in die moeilijke tijd. Nu is het tijd voor ons om de wet van God in ons verstand en onze voorhoofden te hebben en die in onze harten te laten schrijven.

De Heer heeft mij het gevaar getoond van onze harten vol te laten zijn van wereldse gedachten en zorgen. Ik zag, dat sommige harten afgekeerd werden van de tegenwoordige Waarheid en hun liefde van het heilige Bijbelwoord, door andere opwindende boeken te lezen. Anderen zijn vol angst en zorg voor hetgeen zij eten en drinken en waarmee zij zich kleden zullen. Sommigen zien te ver in de toekomst naar de komst des Heeren uit. De tijd is enige jaren langer doorgedaan dan zij verwachtten, daarom denken ze dat het misschien nog enige jaren langer zal voortduren. Op die wijze worden hun harten afgetrokken van de tegenwoordige Waarheid [60] en gaan uit naar de wereld. Ik zag groot gevaar in deze dingen; want indien het hoofd vol is van andere dingen, wordt de tegenwoordige Waarheid buitengesloten en is er geen

E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

plaats op onze voorhoofden voor het zegel van de levende God. Ik zag dat de tijd dat Jezus in het Allerheilige zal zijn, bijna voorbij was en dat de tijd nog maar een weinig langer kan doorgaan. Al de vrije tijd die wij hebben, moeten wij gebruiken om de Bijbel te onderzoeken, die ons in de laatste dag oordelen zal.

Geliefde broeders en zusters, laat toch de geboden van God en de getuigenis van Jezus voortdurend in uw gedachten zijn. Laat ze uw overdenking zijn wanneer u neerligt en wanneer u opstaat. Leef en handel geheel en al met uitzicht op de wederkomst van de Zoon des mensen. De tijd der verzegeling is zeer kort en zal spoedig voorbij zijn. Nu is het tijd, terwijl de vier engelen de vier winden houden, om onze roeping en verkiezing vast te maken.

Hoofdstuk 12

Geheimzinnig Kloppen

[61]

De 24e augustus zag ik dat het geheimzinnig kloppen de kracht van satan was; soms gebeurde het rechtstreeks van satan, en soms indirect door zijn werktuigen, maar alles ging van satan uit. Het was zijn werk, dat hij op verschillende manieren verrichtte. Toch waren velen in de kerken en in de wereld zo omgeven door dichte duisternis, dat zij dachten en verkondigden, dat het de kracht Gods was. De engel sprak: *“Zal niet een volk zijn God vragen? Zal men voor de levenden de doden vragen?”* Zouden de levenden tot de doden gaan om wetenschap? De doden weten niets. Voor de levende God gaat u tot de doden? Zij zijn afgeweken van de levende God om met de doden te spreken, die niets weten.” Zie Jesaja 8:19, 20.

Ik zag dat het al gauw godslastering genoemd zou worden om tegen het kloppen te spreken en dat dit zich meer en meer verspreiden zou, dat satans macht zou toenemen en dat sommige van zijn toegewijde volgelingen kracht zouden hebben om tekenen te doen en zelfs vuur uit de hemel te doen afkomen ten aanschouwen van de mensen. Mij werd getoond, dat deze hedendaagse tovenaars door het kloppen en het mesmerisme de wonderen, door onze Heer Jezus Christus gewrocht, nog zouden verklaren en dat velen geloven zouden, dat al de machtige werken van de Zoon van God, toen Hij op aarde was, verricht waren door deze zelfde macht.* Ik werd verwezen naar de tijd van Mozes en zag de tekenen en wonderen, welke God door hem voor Farao liet doen, waarvan de meeste nagebootst werden door de tovenaars van Egypte en dat juist vóór de uiteindelijke verlossing van de heiligen, God krachtig voor Zijn volk zou werken en dat deze hedendaagse tovenaars Gods werk zouden mogen namaken.

Die tijd zal spoedig aanbreken en wij zullen ons moeten vastklemmen aan de krachtige arm van Jehova; want al de grote tekenen en machtige wonderen van de duivel zijn bedoeld Gods volk te verleiden en hun geloof ten val te brengen. Onze gedachten moeten op God gevestigd zijn en wij moeten niet de vrees van de goddelozen hebben, dat is, niet vrezen wat zij vrezen en niet eerbiedigen wat zij eerbiedigen, maar moeten moedig en dapper voor de Waarheid zijn. Indien onze ogen geopend konden worden, zouden wij gedaanten van boze engelen rondom ons zien, bezig met te proberen de één of andere nieuwe manier uit te vinden ons te hinderen en te vernielen. En wij zouden ook engelen Gods zien, die ons tegen hun macht

[E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften](#)

beschermen; want Gods wakend oog is immer over Israël ten goede en Hij zal Zijn volk beschermen en redden, indien zij hun vertrouwen op Hem stellen. Als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des Heeren de banier tegen hem oprichten. De engel sprak: "Vergeet niet dat gij op de betoverde grond staat." Ik zag dat wij moeten waken en de gehele wapenrusting hebben en het borstwapen der gerechtigheid nemen en dan zullen wij kunnen weerstaan en zullen de vurige pijlen van de goddelozen ons niet schaden. (E.G.White)

- Toen dit gezicht gegeven werd, was het spiritisme nog slechts in zijn aanvang en nog klein: er waren maar weinig mediums. Sedert die tijd heeft het zich over de gehele wereld verspreid, en telt zijn aanhangers miljoenen. Over het algemeen hebben de spiritisten de Bijbel verloochend en het Christendom bespot. Enkele personen hebben dit op verschillende tijden betreurd, en er tegen geprotesteerd, maar zij zijn zo weinig in getal geweest, dat er geen aandacht aan geschonken is. Nu zijn de spiritisten hun wijze van handelen aan het veranderen, en velen onder hen noemen zichzelf "Christelijke Spiritisten" zeggende dat het niet beantwoorden zal om de godsdienst te ontkennen, en bewerende dat zij het ware christelijke geloof hebben. Daarbij ook bedenkende, dat vele predikanten van naam sympathie hebben met het spiritisme, kunnen wij de weg open zien voor de volkomen vervulling van deze voorspelling, die in 1850 gegeven werd. Lees ook de opmerkingen van de Schrijfster hierover in het Supplement, Hoofdstuk 21

Hoofdstuk 13

De Boodschappers

[63]

De Heer heeft mij dikwijls een gezicht gegeven van de staat en de behoeften van Zijn verstrooide juwelen, diegenen, die nog niet tot het licht van de tegenwoordige Waarheid gekomen zijn; en heeft mij getoond, dat de boodschappers hen zo snel mogelijk moeten opsporen om hun het licht te geven. Overal rondom ons zijn er vele mensen, wiens vooroordelen slechts weggenomen behoeven te worden en aan wie de bewijzen voor onze tegenwoordige situatie slechts moeten worden voorgelegd uit het Woord, om hen de tegenwoordige Waarheid met blijdschap te doen aannemen. De boodschappers moeten uitzien naar zielen, als degenen, waaraan ze rekenschap moeten afleggen. Hun leven moet een leven van zware arbeid en zielsangst zijn, daar toch de last van de kostbare, maar menigmaal verwonde zaak van Christus op hen rust. Zij zullen alle wereldse belangen en gemakken moeten opgeven en het tot hun eerste werk te maken om alles te doen wat in hun macht staat om de zaak van de tegenwoordige Waarheid voort te helpen en verloren gaande zielen te redden.

Zij zullen ook een grote beloning ontvangen. In hun kronen van blijdschap zullen degenen, die door hen gered en eindelijk zalig geworden zijn, als sterren blinken tot in alle eeuwigheid. En zij zullen tot in alle eeuwigheid de voldoening smaken dat zij alles gedaan hebben wat zij konden om de Waarheid in al haar reinheid en schoonheid naar voren te brengen, zodat mensen deze lief kregen, en erdoor



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

geheiligd [64] werden en zichzelf als uiterst bevoorrecht zagen, rijk gemaakt en gewassen te mogen zijn in het bloed van het Lam, met als doel voor God verlost te mogen zijn.

Ik zag dat de herders degenen moeten raadplegen, waartoe zij reden hebben te vertrouwen, zij, die door al de boodschappen heen gegaan zijn en vast staan in de gehele tegenwoordige Waarheid, voordat zij nieuwe punten van gewicht voorleggen, waarvan zij denken dat de Bijbel die ondersteunt. Dan zullen de herders volkomen één zijn en de eenheid van de herders zal door de ganse kerk worden gevoeld. Ik zag dat zo'n gedragslijn betreurenswaardige splitsingen zou voorkomen en dat er dan geen gevaar zou bestaan, dat de kostbare kudde verdeeld en de schapen verstrooid zouden worden zonder een herder te hebben.

Ik zag ook dat God boodschappers had, die Hij wenste te gebruiken in Zijn zaak, maar die niet klaar waren. Zij waren te lichtvaardig en nutteloos om een goede invloed uit te oefenen over de kudde en zij voelden niet de last van de zaak en de waarde van zielen, zoals Gods boodschappers die voelen om goed te kunnen doen. De engel sprak: *“Reinigt u, gij die de vaten des Heeren draagt; reinigt u, gij die de vaten des Heeren draagt.”* Zij kunnen slechts weinig goeds uitrichten, tenzij zij zich totaal aan God overgeven en het belang en de ernst van de laatste boodschap van genade aanvoelen, die nu aan de verstrooide kudde gegeven wordt. Sommigen, die niet door God geroepen zijn, zijn zeer gewillig de boodschap te gaan verkondigen. Maar indien zij het belang van de zaak en de verantwoordelijkheid van zo'n betrekking beseffen, zo zouden zij ervoor terugschrikken en met de apostel [65] zegen: *“Wie is tot deze dingen bekwaam?”* Eén reden, waarom zij zo gewillig zijn te gaan, is dat God de last van de zaak niet op hen gelegd heeft. Niet allen, die de boodschap van de eerste en de tweede engel verkondigd hebben, zullen de derde verkondigen, zelfs niet voordat zij die in zijn geheel aangenomen hebben; want sommigen hebben zoveel fouten gemaakt en zozeer gedwaald, dat zij maar nauwelijks hun eigen ziel kunnen redden en indien zij het wagen om anderen te leiden, zullen zij het middel zijn om hen te doen vallen. Maar ik zag, dat sommigen van hen, die tevoren diep doordrongen zijn in het fanatisme, nu de eersten zouden willen zijn om te lopen, voordat God hen zendt, voordat zij gereinigd zijn van hun vroegere dwalingen; dwaling vermengd hebben met Waarheid, zouden zij de kudde van God daarmee voeden en indien men hen liet geworden, dan zou de kudde ziek worden en zouden er verwarring en dood op volgen. Ik zag dat zij gezift en weer gezift zouden moeten worden, totdat zij vrij waren van al hun dwalingen, of zij zullen nooit het Koninkrijk binnengaan. De boodschappers konden niet dat vertrouwen stellen in het oordeel en de geest des ondersheids van hen, die in dwaling verkeerd en aan het fanatisme geloofd hebben, dat zij konden stellen in degenen, die in de Waarheid volhard hebben en niet in buitensporige dwaling hebben verkeerd. Velen zijn ook te geneigd om sommigen te dringen boodschappers te worden, die nog slechts kort de Waarheid beleden hebben en die nog veel moeten leren en veel moeten doen, voordat zijzelf recht kunnen staan in Gods oog, veel minder nog de weg aan anderen wijzen.

Ik zag de noodzakelijkheid dat voornamelijk de [66] boodschappers altijd zouden waken en alle fanatisme tegengaan, waar zij dit ook mogen zien opkomen. Satan dringt aan alle kanten voorwaarts en tenzij wij een waakzaam oog op hem houden en onze ogen open hebben voor zijn plannen en valstrikken en de gehele wapenrusting Gods aandoen, zullen de vurige pijlen van de boze ons treffen. Er zijn



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

vele kostbare Waarheden in Gods woord vervat, maar het is de “tegenwoordige Waarheid”, die de kudde nu nodig heeft. Ik heb het gevaar gezien, dat de boodschappers afwijken van de belangrijke punten van de tegenwoordige Waarheid en handelen over onderwerpen, die niet geschikt zijn om de kudde tot eenheid te brengen en de zielen te heiligen. Satan zal zich hier van ieder mogelijk voordeel bedienen om de zaak te benadelen.

Maar onderwerpen als het Heiligdom in verband met de 2300 dagen, de geboden van God en het geloof van Jezus, zijn volkomen berekend om de vroege Advent beweging te verklaren en te tonen, welke positie wij nu innemen en het geloof van de twijfelmoedige te bevestigen en zekerheid te geven aan de heerlijke toekomst. Ik heb herhaaldelijk gezien, dat dit de voornaamste onderwerpen zijn, die de boodschappers moeten behandelen.

Indien de boodschappers des Heeren, die voor het werk gekozen zijn, wachten totdat iedere hinderpaal uit de weg geruimd is, zouden velen nooit uitgaan om naar de verstrooide schapen te zoeken. Satan zal hun allerlei bezwaren voorleggen, om hen af te houden van het doen van hun plicht. Maar zij zullen moeten uitgaan in het geloof, vertrouwend op Hem, Die hen tot Zijn werk geroepen heeft en Hij zal de weg voor hen [67] openen in zoverre het goed zal zijn voor hun eigen welzijn en Zijn verheerlijking. Jezus, de grote Leermeester en Voorbeeld, had geen plaats, waar Hij Zijn hoofd kon neerleggen. Zijn leven was een leven van zware arbeid, verdriet en lijden; aan het eind daarvan gaf Hij zichzelf voor ons over. Zij, die namens Christus zielen smeken zich met God te laten verzoenen en die hopen om met Christus te zullen heersen in heerlijkheid, moeten verwachten ook deel te zullen nemen aan Zijn lijden hier. *“Wie met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Hij gaat al wenende voort, die de zaadbuidel draagt; voorzeker zal hij komen met gejuich, dragende zijn schoven.”* (Psalm 126:5)

Hoofdstuk 14 Het Merkteken van het Beest

In een gezicht dat mij op de 27e juni 1850 gegeven werd, sprak mijn begeleidende engel: “De tijd is bijna om. Weerkaatst u het liefelijke beeld van Jezus, zoals u dat behoort te doen? Toen werd ik op de aarde gewezen en zag, dat het nodig zijn zou, dat zij, die in de laatste tijd de boodschap van de derde engel aangenomen hebben, zich voorbereiden. De engel zei: ”bereidt u, bereidt u, bereidt u. Gij zult de wereld meer moeten afsterven, dan gij dat tot nog toe ooit gedaan hebt.” Ik zag dat zij en groot werk te doen hadden en slechts weinig tijd om het te volbrengen.

Toen zag ik, dat de zeven laatste plagen spoedig [68] uitgegoten zullen worden op hen, die geen bescherming hebben en dat de wereld er toch niet meer acht op sloeg, dan zij zouden doen op zoveel waterdruppels, die op het punt stonden te vallen. Ik werd toen in staat gesteld het vreselijk gezicht van de zeven laatste plagen, de toorn Gods te verdragen. Ik zag dat Zijn toorn vreselijk en ontzettend was en dat, indien Hij Zijn hand zou uitstrekken, of die in toorn zou opheffen, de bewoners van de wereld zijn zouden alsof zij nooit bestaan hadden, of zouden lijden aan ongeneeslijke zweren en vernietigende plagen, die over hen zouden komen en waarvan zij niet zouden verlost worden, maar erdoor worden uitgeroeid.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Verschrikking greep mij aan en ik viel voor de engel op mijn aangezicht neer en smeekte hem om het gezicht te laten voorbijgaan, het voor mij te verbergen, want het was voor mij te vreselijk. Toen besepte ik, zoals nooit tevoren, de noodzaak om Gods Woord aandachtig te onderzoeken, om te leren hoe wij kunnen ontkomen aan de plagen, waarvan het Woord zegt, dat die over al de goddelozen komen zullen, die het beest en zijn beeld aanbidden en zijn merkteken ontvangen in hun voorhoofden of in hun hand. Het was mij een groot wonder, dat iemand Gods wet kon overtreden en Zijn heilige Sabbat met voeten treden, wanneer er zulke vreselijke bedreigingen en oordelen tegen hen werden uitgesproken.

De paus heeft de rustdag veranderd van de zevende naar de eerste dag. Hij heeft gemeend juist dat gebod te veranderen, dat gegeven is om de mens aan zijn Schepper te doen denken. Hij heeft gemeend het grootste gebod van de tafel der Tien Geboden te veranderen en zich op die wijze aan God gelijk te maken, of zich zelfs boven God te verheffen. Bij de Heer is geen verandering, daarom [69] is ook Zijn wet onveranderlijk, maar de paus heeft zich boven God verheven, in zijn pogen om Zijn onveranderlijke voorschriften van heiligheid, rechtvaardigheid en goedheid te wijzigen. Hij heeft Gods geheiligde dag met voeten getreden en op eigen gezag één van de zes werkdagen ervoor in de plaats gesteld. Al het volk is achter het beest aangegaan en iedere week beroven zij God van Zijn heilige tijd. De paus heeft een breuk gemaakt in de heilige wet van God, maar ik zag dat de tijd daar was, dat Gods volk deze breuk helen en de verwoeste plaatsen bouwen moest.

Ik pleitte met de engel, dat God Zijn volk, dat afgeweken was, zou redden omwille van Zijn barmhartigheid. Wanneer de plagen beginnen te vallen, zullen zij, die voortgaan met de heilige Sabbat te breken, hun mond niet opendoen om de verontschuldigungen in te brengen, die zij nu maken voor het schenden ervan. Hun monden zullen gesloten zijn, terwijl de plagen vallen en de grote Wetgever eisen zal dat er recht gedaan zal worden aan hen die Zijn heilige wet bespot hebben en die genoemd hebben “een vloek voor de mens”, “ellendig” en “nietswaardig.” Wanneer zij de ijzeren greep van deze wet voelen, als het hen zal aangrijpen, zullen deze uitdrukkingen in levende letters voor hun ogen verschijnen en zullen zij de zonde beseffen van die wet bespot te hebben, die Gods Woord “*heilig, rechtvaardig en goed*” noemt.

Toen werd ik gewezen op de heerlijkheid des hemels en de schatten die weggelegd zijn voor de getrouwen. Alles was liefelijk en heerlijk. De engelen zongen een heerlijk lied en dan weer staakten zij hun gezang, namen hun kronen van hun hoofden en wierpen ze glinsterend [70] aan de voeten van de liefelijke Jezus en riepen met welluidende stemmen. “Glorie, Halleluja!” Ik mengde mijn stem met de hunne in hun lofliederen tot eer van het Lam en iedere keer dat ik mijn mond opende om Hem te prijzen, had ik een onbeschrijfelijk besef van de heerlijkheid die mij omringde. Het was een veel groter, een buitengewoon uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid. De engel sprak: “Het kleine overblijfsel, dat God liefheeft en Zijn geboden bewaart en getrouw is tot het einde, zal zich verheugen in deze heerlijkheid en altijd in de tegenwoordigheid van Jezus zijn om met de heilige engelen te zingen.”

Toen werden mijn ogen van de heerlijkheid afgetrokken en werd ik gewezen op het overblijfsel op aarde. De engel zei tot hen: “Wilt u de zeven laatste plagen ontkomen? Wilt u de heerlijkheid beërven en genieten van al hetgeen God bereid heeft voor hen, die Hem liefhebben en die gewillig zijn voor Hem te lijden? Indien u



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

dit wilt, dan moet u sterven om te kunnen leven. Bereidt u, bereidt u, bereidt u. U moet een grotere voorbereiding ondergaan dan tot nu toe, want de dag des Heeren komt, gruwelijk, met verbolgenheid en hittige toorn, om het land te stellen tot verwoesting en de zondaars daaruit te verdelgen. Offert alles aan God op. Leg alles op Zijn altaar, - uw eigen ik, uw bezittingen en alles, als een levende offerande. Alles zal opgegeven moeten worden om de heerlijkheid binnen te gaan. Vergadert u schatten in de hemel, waar geen dief bij komt, noch roest verderft. U moet hier deel hebben aan het lijden van Christus, indien u hiernamaals met Hem deel wilt hebben aan Zijn heerlijkheid.

De hemel zal goedkoop genoeg zijn, indien wij het [71] door lijden verkrijgen. Wij moeten onszelf gedurende de gehele weg verloochenen, dagelijks aan onszelf afsterven, laat Jezus alleen verschijnen en houdt Zijn heerlijkheid voortdurend voor ogen. Ik zag, dat zij, die in de laatste tijd de Waarheid hebben aangenomen, zullen moeten leren wat het is te lijden om Christus' wil. Dat zij beproevingen zullen moeten doorstaan, die zwaar en zeer pijnlijk zullen zijn, opdat zij gelouterd mogen worden en door lijden toegerust om het zegel van de levende God te ontvangen, de tijd der benauwdheid door te gaan, de Koning in Zijn schoonheid te aanschouwen en in de tegenwoordigheid van God en van reine, heilige engelen te leven.

Toen ik zag, wat wij moeten zijn om de heerlijkheid te beërven en daarna zag hoeveel Jezus geleden had om zo'n rijk erfdeel voor ons te verkrijgen, bad ik dat wij in Christus' lijden gedoopt mochten worden, dat wij niet mochten terugschrikken voor beproevingen, maar ze met lijdzaamheid en blijdschap te verduren, wetende wat Jezus geleden had, opdat wij door Zijn armoede en Zijn lijden rijk gemaakt zouden worden. De engel sprak: "Verloochent uzelf, u moet met spoed voortgaan." Sommigen van ons hebben tijd gehad de Waarheid aan te nemen en stap na stap voort te gaan en iedere stap, die wij gedaan hebben, heeft ons kracht gegeven de volgende te doen. Maar nu is de tijd bijna verstreken en wat ons jaren gekost heeft om te leren, zullen zij in een paar maanden moeten leren. Ook zullen zij veel moeten afleren en veel weer opnieuw leren. Zij, die het merkteken van het beest en van zijn beeld niet willen ontvangen, wanneer het decreet daartoe uitgaat, moeten nu besluiten om te zeggen: Nee, wij willen niets te doen hebben met de instelling van het beest.

Hoofdstuk 15 **De Blinde leidt de Blinde**

[72]

Ik heb gezien hoe blinde voorgangers werkten om zielen even blind te maken als zijzelf waren, weinig realiserend wat over hen staat te komen. Zij verheffen zich tegen de Waarheid en wanneer het zegeviert, worden velen van hen, die deze leraren beschouwd hebben als mannen van God en naar hen opgezien hebben om licht te ontvangen, onrustig gemaakt. Zij stellen deze voorgangers vragen aangaande de Sabbat en die zullen hun antwoorden, met het doel vrij te komen van het vierde gebod. Ik zag dat er niet gelet werd op wezenlijke eerlijkheid bij het innemen van de vele stellingen, die men tegen de Sabbat inneemt. Het voornaamste doel is om van de Sabbat des Heeren af te komen en een andere dag te houden dan die, welke gezegend en geheiligd is door Jehova. Indien zij uit de ene stelling verdreven worden, nemen zij



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

een tegenovergestelde stelling in, ook al hebben zij die kort tevoren als onbetrouwbaar veroordeeld.

Gods volk komt tot de eenheid des geloofs. Degenen, die de Sabbat van de Bijbel heilig houden, stemmen overeen in hun inzichten betreffende Bijbelse Waarheden. Maar zij, die de Sabbat tegenstaan onder de Adventgelovigen, zijn niet één, maar vreemd verdeeld. De één laat zich horen als tegenstander van de Sabbat en zegt dat het zus en zo is en verklaart ten slotte dat het punt beslist is. Maar als zijn pogingen de vraag niet tot rust brengt en de Sabbatkwestie groeit en [73] de kinderen des Heeren het nog aannemen, komt een ander naar voren om het omver te werpen. Maar terwijl hij zijn inzichten blootlegt omtrent het niet verplicht zijn van de Sabbat, werpt hij de argumenten van hem, die de eerste poging tegen de Sabbat ondernomen heeft, geheel omver en legt een theorie voor, die evenzeer tegen de zijne is als tegen de onze. Zo is het ook met de derde en de vierde, maar geen van hen wil het hebben, zoals het in het Woord van God staat: *“De zevende dag is de Sabbat van de Heere uw God.”*

Ik zag dat zij bedenken wat des vleses is en zij onderwerpen zich dus niet aan de wet Gods. Zij zijn het niet eens met elkaar, maar werken evenwel hard om door hun gevolgtrekkingen de Schrift te verdraaien, teneinde een breuk te maken in Gods wet, om het vierde gebod te veranderen, af te schaffen, of wat ook anders er mee te doen, liever dan het heilig te houden. Zij wensen de kudde rustig te maken over deze kwestie, waardoor zij iets opbrengen in de hoop, dat dit hen bevredigen zal en dat velen van hun volgelingen hun Bijbels zo weinig zullen onderzoeken, dat hun voorgangers gemakkelijk dwaalleringen de schijn geven van waarheid en zij nemen die als zodanig aan, daar zij op niets hogers zien dan hun voorgangers.

Hoofdstuk 16 Voorbereiding op het Einde

[74]

De Heer toonde mij op de 7e september 1850, te Oswego, N.Y. dat er een groot werk gedaan moet worden voor Zijn volk, voordat zij zouden kunnen bestaan in de strijd in de dag des Heeren. Ik werd gewezen op diegenen, die beweren Adventisten te zijn, maar die de tegenwoordige Waarheid verwerpen en zag dat zij aan het afvallen waren en dat de hand des Heeren in hun midden werkte om hen nu in de tijd van inzameling te verdelen en te verstrooien, zodat de kostbare juwelen onder hen, die vroeger misleid zijn, de ogen mogen openen en hun ware staat zien. En nu, wanneer de Waarheid hun door de boodschappers des Heeren gepresenteerd wordt, zijn zij bereid te luisteren, de schoonheid en de harmonie ervan in te zien, hun vroegere vrienden en dwalingen te verlaten, de kostbare Waarheid te omhelzen en te staan waar zij hun positie kunnen bepalen.

Ik zag, dat degenen, die zich tegen de Sabbat des Heeren verzetten, niet de Bijbel konden nemen en aantonen, dat onze stelling onjuist is; daarom belasterden zij hen, die de Waarheid geloven en leren en vallen het karakter van die mensen aan. Velen, die tevoren plichtsgetrouw waren en God en Zijn woord liefhadden, zijn zo verhard geworden, dat zij niet aarzelen om degenen, die de Waarheid van de heilige Sabbat liefhebben, op boze wijze in een verkeerd daglicht te stellen [75] en hen vals te



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

beschuldigen, indien zij daardoor de invloed kunnen benadelen van degenen, die onbevreesd voor de Waarheid uitkomen. Doch deze dingen zullen Gods werk niet tegenhouden. Inderdaad, deze wijze van handelen van de zijde van hen, die de Waarheid haten, zal juist het middel zijn om de ogen van sommigen te openen. Iedere kostbare steen zal uitgezocht en verzameld worden, want de hand des Heeren is uitgestrekt om het overblijfsel van Zijn volk te verzamelen en Hij zal dat werk op heerlijke wijze volbrengen.

Wij, die de Waarheid geloven, moeten erg voorzichtig zijn geen aanleiding te geven dat men kwaad kan spreken van onze goede daden. Wij behoren te weten, dat iedere stap, die wij nemen, in overeenstemming is met de Bijbel; want zij die de geboden Gods haten, zullen zich verheugen over onze misstappen en fouten, zoals de goddelozen dat in 1843 deden.

Op de 14e mei 1851 zag ik de schoonheid en liefelijkheid van Jezus. Terwijl ik Zijn heerlijkheid zag, kwam de gedachte niet bij mij op, dat ik ooit van Zijn tegenwoordigheid gescheiden zou worden. Ik zag een licht komen uit de heerlijkheid, die de Vader omringde en terwijl het dichterbij mij kwam, begon mijn lichaam te beven en beefde ik als een blad. Ik dacht, dat wanneer het dicht bij mij zou komen, ik lam geslagen zou worden; maar het licht ging aan mij voorbij. Toen kreeg ik enig idee met Welke grote en vreselijke God wij te doen hebben. Ik zag toen, welke zwakke denkbeelden sommigen zich vormen van de heiligheid van God en hoe zeer zij Zijn heilige en eerbiedwaardige Naam ijdel gebruiken, zonder te beseffen, dat het God is, de grote en vreselijke God, over Wie zij [76] spreken. In het gebed gebruiken velen onverschillige, oneerbiedige uitdrukkingen, die de liefhebbende Geest des Heeren grieven en de oorzaak zijn dat hun gebeden buiten de hemel gesloten worden.

Ik zag ook dat velen niet beseffen, wat zij moeten worden om voor Gods aangezicht te kunnen leven zonder dat er een Hogepriester in het Heiligdom is gedurende de tijd der benauwdheid. Zij, die het zegel van de levende God ontvangen en beschermd zullen worden in de tijd der benauwdheid, moeten het beeld van Jezus volkomen weerspiegelen.

Ik zag dat velen de voorbereiding, die zo zeer nodig is, verwaarloosden en rekenden op de tijd der “*verkoeling*” en de “*spade regen*”, om hen geschikt te maken om te staan in de dag des Heeren en voor Zijn aangezicht te leven. O, hoe velen heb ik in de tijd der benauwdheid zonder beschutting gezien! Zij hadden de nodige voorbereiding verzuimd; derhalve konden zij de verkoeling niet ontvangen, die allen moeten hebben om hen geschikt te maken teneinde voor het aangezicht van een heilige God te leven. Zij, die weigeren door de profeten gevormd te worden en die hun zielen niet reinigen door de gehele Waarheid te gehoorzamen en graag geloven, dat hun toestand veel beter is, dan die eigenlijk is, zullen komen tot de tijd, waarin de plagen uitgegoten worden en dan inzien, dat zij uitgehouwen en geschikt gemaakt hadden moeten worden voor het gebouw. Maar dan zal er geen tijd zijn dit te doen en geen Middelaar om hun zaak te bepleiten voor de Vader. Vóór die tijd zal de vreselijke verklaring afgekondigd zijn: “*Wie onrecht doet, hij blijve onrecht doen; wie vuil is, hij blijve vuil; wie rechtvaardig is, hij blijft rechtvaardig; wie heilig is, hij blijve geheiligd.*” (KJV) [77] Ik zag, dat niemand deel kan nemen aan de “*verkoeling*” tenzij hij eerst de overwinning behaald heeft over iedere lievelingszonde, over hoogmoed, zelfzucht; liefde tot de wereld en over ieder verkeerd woord en iedere verkeerde daad. Wij moeten dus nader en nader tot de Heer



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

komen en ernstig die voorbereiding zoeken, die ons in staat zal stellen om staande te blijven in de strijd in de dag des Heeren. Laten we eraan denken, dat God heilig is en dat alleen heilige wezens ooit in Zijn tegenwoordigheid kunnen verkeren.

Hoofdstuk 17 Gebed en Geloof

Ik heb herhaaldelijk gezien dat de kinderen des Heeren het gebed verwaarlozen, voornamelijk het stil gebed; dat velen niet dat geloof beoefenen, hetwelk hun voorrecht en plicht is te beoefenen, vaak wachtend op dat gevoel, dat het geloof alleen brengen kan. Gevoel is geen geloof; de twee zijn verschillende dingen. Het is aan ons om geloof toe te passen, maar het is aan God om een blij gevoel en de zegen te geven. Gods genade komt in de ziel door het kanaal van levend geloof en het staat in onze macht om dat geloof uit te oefenen.

Het ware geloof eigent zich de beloofde zegen toe en maakt er aanspraak op, voordat het beseft en gevoelt wordt. Wij moeten onze gebeden in het geloof opzenden tot binnen het binnenste voorhangsel en ons geloof moet de [78] beloofde zegen toe-eigenen en er aanspraak op maken als ons eigendom. Dan moeten wij geloven, dat wij de zegen ontvangen, omdat ons geloof die toegeëigend heeft en volgens het Woord is hij de onze. *“Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult en zij zullen u geworden.”* (Marcus 11:24). Dat is geloof, louter geloof, te vertrouwen, dat wij de zegen ontvangen, zelfs voordat wij het beseffen. Wanneer de beloofde zegen gevoeld en genoten is, dan is het geloof in beslag genomen. Maar velen nemen aan dat zij veel geloof hebben, wanneer zij een grote mate van de Geest deelachtig zijn en dat zij geen geloof kunnen hebben, tenzij zij de kracht van de Geest voelen. Zij verwarren het geloof met de zegen, die door het geloof komt. Juist dan, wanneer wij inzien dat wij de Geest niet hebben, is het tijd om geloof uit te oefenen. Wanneer dichte wolken van duisternis over de geest hangen, is het tijd het levend geloof door de duisternis te laten heendringen en de wolken te verdrijven. Het ware geloof berust op de beloften, die in Gods Woord besloten zijn en alleen zij, die dat Woord gehoorzaam zijn, kunnen aanspraak maken op de heerlijke beloften erin vervat. *“Indien gij in Mij blijft en Mijn Woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt en het zal u geworden.”* (Johannes 15:7). *“En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden bewaren, en doen hetgeen behaaglijk is voor Hem.”* (1 Johannes 3:22).

Wij moeten veel tijd in stil gebed doorbrengen. Christus is de Wijnstok, wij zijn de ranken. En indien wij willen groeien en bloeien, moeten wij voortdurend sap en voedsel trekken uit de Levende Wijnstok; want gescheiden van de Wijnstok hebben wij geen kracht. [79]

Ik vroeg de engel waarom er niet meer geloof en kracht in Israël aangetroffen wordt. Hij antwoordde: *“Gijlieden hebt de arm des Heeren te snel losgelaten. Breng uw gebeden met aandrang tot de troon en blijf aanhouden in sterk geloof. De beloften zijn zeker. Geloof, dat gij de dingen, die gij biddende begeert, ontvangen zult en zij zullen u geworden.”* Toen werd ik op Elia gewezen. Hij was een mens onderworpen aan dezelfde hartstochten als wij en bad ernstig. Zijn geloof kon de toets doorstaan. Zevenmaal boog hij zich voor de Heer in het gebed en eindelijk werd de wolk gezien.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Ik zag dat wij aan de zekere beloften getwijfeld hadden en dat wij de Heiland hadden verwond door ons gebrek aan geloof. De engel sprak: “Omgord u met de wapenrusting en neem bovenal het schild des geloofs, want dat zal het hart, het leven zelf, behoeden voor de vurige pijlen van de boze.” Wanneer de vijand de vertwijfelden ertoe kan krijgen hun ogen van Jezus af te trekken en naar zichzelf te kijken en te blijven stilstaan bij eigen onwaardigheid, in plaats van op de waardigheid van Jezus, Zijn liefde, Zijn verdiensten en Zijn grote genade, zal hij hen hun schild des geloofs doen verliezen en zijn doel bereiken. Zij zullen blootstaan aan zijn vurige verzoeken. De zwakken moeten dus naar Jezus opzien en in Hem geloven, dan oefenen zij geloof uit.

Hoofdstuk 18 De Tijd van Verzameling [80]

De 23e september toonde de Heer mij, dat Hij voor de tweede maal Zijn hand had uitgestrekt om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen (zie hoofdstuk 21) en dat de pogingen verdubbeld moesten worden in deze tijd van verzameling. In de tijd van de verstrooiing was Israël geslagen en gewond geworden; maar thans in de tijd van de verzameling zal God Zijn volk helen en verbinden. Gedurende de verstrooiing hadden de pogingen, die gedaan werden om de Waarheid te verspreiden slechts weinig gevolg en werkten weinig of niets uit; maar in de verzameling, wanneer God Zijn hand heeft uitgestrekt om Zijn volk te verzamelen, zullen de pogingen de Waarheid te verspreiden de gewenste uitwerking hebben. Allen moeten verenigd en ijverig zijn in het werk. Ik zag dat het verkeerd was wanneer iemand naar de verstrooiing verwees, om voorbeelden aan te geven, die thans in de verzameling onze daden moeten beheersen; want indien God nu niet meer voor ons deed dan Hij toen gedaan heeft, zou Israël nooit verzameld worden. Ik heb gezien dat de kaart van 1843 onder de leiding van de hand des Heeren gemaakt was en dat hij niet veranderd moet worden; dat de cijfers waren, zoals Hij ze hebben wilde; dat Zijn hand er over was en dat die een fout in sommige van die cijfers verborg, zodat niemand die zien kon, totdat Zijn hand weggenomen werd.*

(*Dit heeft betrekking op de kaart, die tijdens de opwekking van 1848 gebruikt was en verwijst in het bijzonder naar de berekening van de profetische tijdperken, zoals die op die kaart voorkomen. De volgende zin verklaart, dat er een onjuistheid was, welke God in Zijn voorzienigheid toeliet, daar te zijn. Maar dit sluit het uitgeven van een volgende kaart, waarin de fout verbeterd werd, nadat de beweging van 1843 voorbij was, niet buiten; en de berekening, zoals die toen gemaakt was, had zijn doel bereikt.) [81]

Toen zag ik met betrekking tot het “gedurig” van Dan. 8:12, dat het woord “offer” daar door menselijke wijsheid aan toegevoegd was en niet bij de tekst behoort en dat de Heer het rechte inzicht erin gaf aan degenen, die de roepstem van het uur des oordeels deden horen. Toen er eenheid heerste, vóór het jaar 1844, hadden bijna allen hetzelfde inzicht over het correcte begrip van het “gedurige”, maar in de verwarring sedert 1844 zijn er andere inzichten aangenomen en duisternis en



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

verwarring zijn er op gevolgd. Sedert 1844 is tijd geen toets geweest en zal nooit meer een toets zijn.

De Heer heeft mij getoond, dat de boodschap van de derde engel gaan moet naar de verstrooide kinderen des Heeren en aan hen verkondigd moet worden, maar dat die niet op tijd moet worden gegrond. Ik zag dat sommige mensen onder de invloed van een valse opwinding kwamen, die voortkwam uit het prediken van tijd, maar de boodschap van de derde engel is sterker dan tijd kan zijn. Ik zag dat deze boodschap op zijn eigen fundament kan staan en geen tijd nodig heeft om het te sterken, en dat het met grote kracht zal verder gaan en zijn werk doen en in gerechtigheid ingekort zal worden.

Toen werd ik op sommigen gewezen, die in grote dwaling verkeren door te geloven, dat het hun plicht is naar het oude Jeruzalem te gaan (zie supplement) en denken, dat zij daar een werk te doen hebben, voordat de Heer komt. Zo'n opvatting is berekend om de gedachten en de belangstelling af te trekken van het tegenwoordige werk des Heeren dat gedaan moet worden onder de boodschap van de derde engel; want zij die denken dat zij nog [82] naar Jeruzalem moeten gaan, zullen hun gedachten daar hebben en hun middelen zullen aan de zaak van de tegenwoordige Waarheid onthouden worden, om hen in staat te stellen daarheen te gaan. Ik zag, dat die zending geen wezenlijk goed zou doen, dat het veel tijd zou kosten om ook maar enkele Joden te doen geloven in de eerste komst van Christus en nog veel langer om hen aan Zijn wederkomst te doen geloven. Ik zag dat satan sommigen grotelijks op dit punt bedrogen had, dat zielen overal rondom hen in dit land door hen geholpen en ertoe gebracht konden worden om de geboden Gods te houden, maar dat zij die aan hun lot overlieten. Ik zag ook dat het oude Jeruzalem nooit herbouwd zou worden en dat satan zijn uiterste best deed de gedachten van de kinderen des Heeren nu op deze dingen te vestigen, nu in de tijd van de verzameling, om hen te verhinderen al hun belangstelling te wijden aan het tegenwoordige werk des Heeren en hen ertoe te leiden om de nodige voorbereiding voor de dag des Heeren te verwaarlozen.

Beste lezer: Een gevoel van verplichting tegenover mijn broeders en zusters en de wens dat het bloed van zielen niet aan mijn klederen gevonden zal worden, heeft mij geleid tot het schrijven van dit werkje. Ik ben mij bewust van het ongeloof, dat in de harten van de massa betreffende visioenen bestaat, alsook dat velen, die belijden uit te zien naar Christus en leren dat wij in de "laatste dagen" zijn, zeggen dat ze van satan zijn. Ik verwacht veel tegenstand van hen en indien ik niet gevoeld had, dat de Heer het van mij verlangde, zou ik mijn visioenen niet op [83] deze wijze openbaar gemaakt hebben, daar zij waarschijnlijk de haat en de spot van sommigen zullen opwekken. Maar ik vrees God meer dan de mens.

Toen de Heer mij voor het eerst boodschappen gaf om aan Zijn volk bekend te maken, viel het mij moeilijk ze te geven en verzachte ik ze menigmaal en maakte ze zo zacht mogelijk, uit vrees van sommigen te kwetsen. Het was mij een grote beproeving de boodschappen bekend te maken, zoals de Heer ze mij gaf. Ik besefte niet hoe ontrouw ik was en zag de zonde en het gevaar van zo'n handelwijze niet in, totdat ik in een gezicht in de tegenwoordigheid van Jezus gebracht werd. Hij zag mij met een strenge blik aan en keerde Zijn aangezicht van mij af. Het is niet mogelijk de ontzetting en zielsangst te beschrijven die ik toen voelde. Ik viel op mijn aangezicht voor Hem neer, maar had geen kracht een woord te uiten. O, hoe zeer verlangde ik



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

bedekt te worden en uit het bereik te zijn van die strenge blik! Toen kon ik in zekere mate beseffen, wat degenen, die verloren gaan, zullen voelen, wanneer zij roepen tot de bergen en tot de steenrotsen: *“Valt op ons en verberg ons voor het aangezicht Hem, Die gezeten is op de troon en voor de toorn van het Lam.”*

Kort daarop zei een engel mij, dat ik moest opstaan en het gezicht, dat zich aan mijn ogen voordeed, kan nauwelijks beschreven worden. Een gezelschap van mensen werd aan mij voorgesteld, wiens haren uitgetrokken en klederen gescheurd waren en wiens aangezichten een beeld van wanhoop en afgrijzen toonden. Zij kwamen tot zeer dicht bij mij en pakten hun klederen vast en wreven die over de mijne. Ik blikte neer op mijn klederen en zag [84] dat ze met bloed bevlekt waren en dat het bloed er gaten in uitbeet. Wederom viel ik als dood aan de voeten van mijn begeleidende engel neder. Ik kon geen enkele verontschuldiging inbrengen. Mijn tong weigerde een woord te spreken en ik verlangde weg te komen uit zo'n heilige plaats. Wederom stelde de engel mij op mijn voeten en zei: *“Dit is nu niet uw geval, maar dit toneel is aan u voorbijgegaan, om u te doen weten, wat uw toestand zijn moet, wanneer u nalaat aan anderen bekend te maken, wat de Heer u geopenbaard heeft. Maar indien u getrouw bent tot het einde, zult u eten van de boom des levens en drinken uit de rivier van het water des levens. Gij zult veel moeten lijden, maar de genade Gods is u genoeg.”* Toen voelde ik mij gewillig om alles te doen wat de Heer van mij verlangen zou, opdat ik Zijn goedkeuring mocht verkrijgen en niet Zijn vreselijk strenge blik zou voelen.

Ik ben herhaaldelijk vals beschuldigd van leerstellingen voor te staan die aan het spiritisme eigen zijn. Maar voordat de redacteur van de Day-Star in die dwaling verviel, liet de Heer mij de treurige en verwoestende invloed zien, die hij en anderen op de kudde zouden hebben, door spiritistische ideeën te leren. Ik heb de lieflijke Jezus menigmaal gezien en Hij is een Persoon. Ik vroeg Hem of Zijn Vader een Persoon was en of Hij een vorm had zoals Hij. Jezus sprak: *“Ik ben het uitgedrukte Beeld van de Persoon Mijns Vaders.”*

Ik heb vaak gezien, dat het spiritistische idee al de heerlijkheid van de hemel wegnam en dat in velen gedachten de troon van David en de lieflijke Persoon [85] van Jezus versmolten zijn in het vuur van het spiritisme. Ik heb gezien dat sommigen, die bedrogen en tot deze dwaling gebracht zijn, weer teruggebracht zullen worden tot het licht der Waarheid, maar het zal hun bijna onmogelijk zijn om geheel en al vrij te komen van de bedrieglijke macht van het spiritisme. Zij moeten volledig hun dwaling belijden en ze voor altijd opgeven.

Ik raad aan, beste lezer, dat u het Woord van God als het richtsnoer van uw geloof en leven maakt. Volgens dat Woord zullen wij geoordeeld worden. God heeft in dat Woord beloofd, in de *“laatste dagen”* gezichten te zullen geven, niet als een nieuw richtsnoer voor het geloof, maar tot troost van Zijn volk en om hen, die van de Bijbelse Waarheid afdwalen, te corrigeren. Op die wijze handelde God met Petrus, toen Hij op het punt stond hem uit te zenden om het Evangelie aan de heidenen te verkondigen. (Handelingen 10)

Tot degenen, die dit werkje misschien zullen verspreiden, zou ik willen zeggen, dat het alleen bedoeld is voor de oprechten en niet voor degenen, die geneigd zijn te spotten met de dingen van de Geest van God.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 19 Dromen van Mevr. White

[86]

Ik droomde, dat ik een tempel zag, waar veel mensen samenstroomden. Alleen zij, die een schuilplaats zochten in die tempel, zouden behouden worden, wanneer de tijd tot een eind zou komen. Allen die er buiten bleven, moesten voor eeuwig verloren gaan. De menigten daarbuiten, die hun verschillende wegen volgden, maakten hen belachelijk en bespotten hen, die de tempel binnengingen en zeiden tegen hen, dat dit veiligheidsplan een groot bedrog was en dat er feitelijk in het geheel geen gevaar was om te vermijden. Zij hielden zelfs sommigen vast teneinde hen te verhinderen zich binnen de muren te spoeden.

Bevreesd uitgelachen en bespot te worden, dacht ik dat het beste zou zijn om te wachten, totdat de menigte uiteenging, of totdat ik ongemerkt zou kunnen binnengaan. Maar het aantal mensen nam toe in plaats van af en bang om te laat te zijn, verliet ik haastig mijn woning en baande mij een weg door de menigte. In mijn verlangen de tempel te bereiken, lette ik niet op en stoorde mij niet aan het gedrang van de mensen om mij heen. Het gebouw binnentredend, zag ik, dat de ontzaglijke tempel rustte op een uitermate grote pilaar en daaraan was een Lam vastgebonden, dat verwond was en bloedde. Wij, die aanwezig waren, schenen te weten, dat dit Lam om ons verwond en verbrijzeld was. Allen, die de tempel [87] binnenkwamen, moesten voor het Lam komen en hun zonden belijden.

Vlak voor het Lam waren verhoogde zitplaatsen, waarop een gezelschap van mensen zat, die er zeer gelukkig uitzagen. Het licht des hemels leek hun gezichten te beschijnen en zij loofden God en zongen liederen van blijde dank, die leken op de muziek van engelen. Zij waren degenen, die vóór het Lam waren gekomen, hun zonden hadden beleden en vergiffenis ontvangen en die nu in blijde afwachting waren van de één of andere vreugdevolle gebeurtenis.

Zelfs na het gebouw binnengegaan te zijn, kwam er vrees over mij en had ik een gevoel van schaamte, dat ik mij voor al de mensen zou moeten verootmoedigen. Maar ik scheen gedwongen te worden naar voren te gaan en liep langzaam om de pilaar heen om vóór het Lam te komen, toen er op een bazuin geblazen werd: de tempel schudde, triomfkreten gingen op van de verzamelde heiligen, een vreselijk helder licht verlichtte het gebouw en toen werd alles dichte duisternis. De gelukkige mensen waren allen met het licht verdwenen en ik was alleen achtergelaten in de stille verschrikking van de nacht.

Ik ontwaakte in doodsangst en kon mijzelf nauwelijks overtuigen dat ik gedroomd had. Het scheen mij toe dat mijn lot beslist was en de Geest des Heeren mij verlaten had om nooit terug te keren. Mijn neerslachtigheid verergerde nog, wanneer dat mogelijk was.

Spoedig hierop had ik een andere droom. Ik scheen in de grootste wanhoop neer te zitten, met mijn gezicht in mijn handen en peinsde als volgt: Indien Jezus op aarde was, zou ik tot Hem gaan, mij aan Zijn voeten [88] werpen en Hem al mijn lijden vertellen. Hij zou Zich niet van mij afkeren, Hij zou mij barmhartig zijn en ik zou Hem altijd liefhebben en dienen. Juist op dat ogenblik werd er een deur geopend en een persoon schoon van gestalte en aangezicht trad binnen. Hij zag vol mededogen



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

op mij neer en zei: “Verlangt u Jezus te zien? Hij is hier en u kunt Hem zien, indien u dat wenst. Neem al wat u bezit en volg mij na.”

Ik hoorde dit met onuitsprekelijke blijdschap en blijmoedig verzamelde ik mijn kleine bezitting, ieder op prijs gesteld kleinood en volgde mijn gids. Hij leidde mij een steile en schijnbaar bouwvallige trap op. Toen ik de trap begon op te klimmen, waarschuwde Hij mij mijn ogen naar boven gevestigd te houden, anders zou ik duizelig worden en vallen. Vele anderen, die de steile trap opklommen, vielen eraf, voordat zij de top bereikten.

Eindelijk kwamen wij op de laatste trede en stonden voor een deur. Hier gaf mijn gids mij opdracht al de dingen achter te laten, die ik met mij mee gebracht had. Ik legde ze blijmoedig neer, daarna opende hij de deur en zei dat ik moest binnengaan. In een ogenblik stond ik voor Jezus. Het was niet mogelijk mij te vergissen in dat schone gelaat. Zulk een stralende uitdrukking van goedertierenheid en majesteit kon aan niemand anders toebehoren. Toen Zijn blik op mij rustte, wist ik onmiddellijk dat Hij bekend was met iedere omstandigheid van mijn leven en al mijn innerlijke gedachten en gevoelens.

Ik trachtte mij aan Zijn blik te onttrekken, daar ik mij niet bij machte voelde de blik van Zijn onderzoekende ogen te verduren, maar Hij kwam naar mij toe met een glimlach en zei, Zijn hand op mij legende: [89] “Vrees niet.” Het geluid van Zijn zoete stem deed mijn hart trillen van een gelukzaligheid, zoals ik nooit tevoren gevoeld had. Ik was te blij een woord te uiten, maar overmeesterd door een gevoel van onuitsprekelijk geluk, zonk ik aan Zijn voeten neer. Terwijl ik daar hulpeloos neerlag, gingen tonelen van schoonheid en heerlijkheid aan mijn oog voorbij en ik scheen de veiligheid en de vrede van de hemel bereikt te hebben. Eindelijk keerde mijn kracht terug en stond ik op. De liefhebbende ogen van Jezus waren nog steeds op mij gevestigd en Zijn glimlach vervulde mijn ziel met blijdschap. Zijn tegenwoordigheid vervulde mij met heilige eerbied en onuitsprekelijke liefde.

Mijn gids opende nu de deur en samen traden wij naar buiten. Hij zei mij, dat ik al wat ik buiten de deur gelaten had, weer moest opnemen. Toen dit gedaan was, gaf hij mij een groen koord, dat stijf opgerold was. Dit, zei hij, moest ik op mijn hart dragen en wanneer ik Jezus wenste te zien, moest ik het uithalen en het zo lang mogelijk uittrekken. Hij waarschuwde mij het niet lang opgerold te laten, opdat het geen knopen zou krijgen en het moeilijk zou worden om het weer los te winden. Ik legde het koord op mijn hart en ging blij de nauwe trap weer af, de Heer lovende en vertelde vol vreugde aan iedereen, die ik ontmoette, waar zij Jezus vinden konden. Deze droom gaf mij hoop. Het groene koord stelde, in mijn gedachten geloof voor en de schoonheid en eenvoud van op God te vertrouwen begon door te dringen in mijn onverlichte ziel.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 20 De Droom van William Miller

[90]

Ik droomde dat God mij door een onzichtbare hand een bijzonder vervaardigd kistje zond, dat ongeveer tien bij zes kwadraat was, gemaakt van ebbenhout en wonderlijk ingelegd met parels. Aan het kistje was een sleutel gehecht. Onmiddellijk nam ik de sleutel en opende het kistje, toen ik tot mijn verwondering allerlei soorten van juwelen, diamanten, edelstenen en gouden en zilveren geldstukken van alle grootten en waarde zag, die prachtig geschikt lagen, ieder op zijn eigen plek in het kistje. Op die wijze geschikt weerspiegelden zij een licht en heerlijkheid, die alleen door de zon geëvenaard wordt.

Ik vond, dat het niet mijn plicht was alleen te genieten van dit wonderbare schouwspel, ofschoon mijn hart overgelukkig was bij het zien van de glans, schoonheid en waarde van de inhoud. Ik plaatste het daarom op een tafel in het midden van mijn kamer en liet weten, dat allen die dat wensten, konden komen om het heerlijkste en schitterendste schouwspel te zien, dat een mens ooit in dit leven gezien heeft.

De mensen begonnen te komen, in het begin weinig in getal, maar toenemende tot er een menigte was. In het begin toen zij in het kistje keken, verwonderden zij zich en juichten van blijdschap. Maar toen de toeschouwers toenamen, begon iedereen de juwelen te beroeren en ze uit het kistje te nemen en op de tafel te verspreiden. [91]

Ik begon te denken, dat de eigenaar het kistje en de juwelen weer van mij terug zou eisen en dat, indien ik toeliet dat ze overal neergelegd werden, ik ze nooit weer op hun plaats in het kistje zou kunnen krijgen, zoals ze geweest waren en ik voelde dat ik de verantwoordelijkheid ervan nooit zou kunnen dragen, want die zou zeer groot zijn. Toen begon ik te pleiten met de mensen, dat zij ze niet zouden aanraken en ook niet uit het kistje zouden nemen; maar hoe meer ik pleitte, des te meer werden ze verstrooit; en nu schenen zij ze zelfs door heel de kamer te verspreiden en op de vloer en op ieder meubelstuk in de kamer.

Toen zag ik, dat onder de echte juwelen en geldstukken, die zij verspreid hadden er een ontelbaar aantal vervalste juwelen en nagemaakte geldstukken waren. Ik was zeer vertoornd over hun laag gedrag en ondankbaarheid en bestrafte hen hierover en verweet het hun, maar hoe meer ik bestrafte, des te meer verspreidden zij de vervalste juwelen en nagemaakte geldstukken onder de echte.

Toen werd ik bitter in mijn gemoed en begon mijn lichaamskracht te gebruiken om hen uit de kamer te duwen; maar terwijl ik er één uitstootte, kwamen er drie anderen binnen en brachten vuil en houtkrullen en zand en allerlei rommel mee, totdat elke echte juweel, diamant en geldstuk ermee bedekt was en ze niet langer te onderscheiden waren. Ze braken mijn kistje ook stuk en strooiden de stukken rond in het vuil. Ik dacht dat niemand acht sloeg op mijn verdriet of mijn toorn. Ik werd geheel en al hopeloos en moedeloos en zat neer en weende. (Ezechiël 9:4)

Terwijl ik op die wijze weende en over mijn groot verlies en mijn verantwoordelijkheid treurde, dacht ik aan God en bad ernstig tot Hem om mij hulp te zenden. [92]



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Onmiddellijk opende zich de deur en een man trad de kamer binnen en al de mensen gingen er uit. Hij had een bezem in zijn hand, opende de vensters en begon het vuil en de rommel uit de kamer op te vegen.

Ik riep hem toe het niet te doen, omdat er kostbare juwelen onder de rommel lagen.

Hij zei tot mij, "*Vrees niet*", want hij zou "er zorg voor dragen."

En toen, terwijl hij het vuil en de rommel, de vervalste juwelen en nagemaakte geldstukken opveegde, steeg het alles samen op en dreef als een wolk het venster uit en de wind voerde het met zich mee. In de bedrijvigheid sloot ik mijn ogen een ogenblik, toen ik ze weer open deed was al het vuil weg. De kostbare juwelen, de diamanten, de gouden en zilveren geldstukken lagen overal door de kamer verspreid.

Hij plaatste toen een kistje op de tafel, veel groter en prachtiger dan het vorige en nam de juwelen, de diamanten en de geldstukken met handenvol op en wierp ze in het kistje, totdat er niet één overgebleven was, ofschoon sommige van de diamanten niet groter waren dan de punt van een speld.

Toen riep hij mij "*kom en zien.*"

Ik keek in het kistje, maar mijn ogen werden verblind door hetgeen ik zag. Zij blonken met tienmaal groter heerlijkheid dan in het begin. Ik dacht dat ze geschuurd waren in het zand door de voeten van die boze mensen, die ze verstrooid en in het stof vertrapt hadden. Zij waren in prachtige orde in het kistje geschikt, iedere steen op zijn plaats, zonder dat de man, die ze er in wierp, er enige zichtbare moeite voor deed. Ik juichte uit pure blijdschap en die juichtoon deed mij ontwaken.

Supplement Hoofdstuk 21 Een Verklaring

[93]

Lieve Christenvrienden: Daar ik een korte schets gegeven heb van mijn ervaringen en gezichten, in het jaar 1851 uitgegeven, schijnt het mijn plicht te zijn enige woorden te zeggen over enkele punten in dat werkje, alsook om meer recentere gezichten te geven.

1. In hoofdstuk 2 (Verdere gezichten) wordt het volgende gezegd: "Ik zag dat de heilige Sabbat de scheidsmuur is en zijn zal tussen het ware Israël Gods en de ongelovigen en dat de Sabbat de grote kwestie is, die de harten van Gods geliefde, wachtende heiligen te verenigen. Ik zag dat God kinderen heeft, die de Sabbat niet inzien en hem niet houden. Zij hebben het licht dat erop schijnt niet verworpen. Bij het begin van de tijd der benauwdheid werden wij vervuld met de Heilige Geest en gingen wij uit en verkondigden de Sabbat meer vollediger.

Dit gezicht werd in 1847 gegeven, toen er slechts zeer weinig Advent gelovigen waren, die de Sabbat heilig hielden en onder dezen achtten slechts weinigen het houden ervan van voldoende belang om een lijn te trekken tussen Gods volk en ongelovigen. Nu begint men de vervulling van dat gezicht te zien. "Het begin van de tijd der benauwdheid," hier genoemd, heeft geen betrekking op de tijd, wanneer de plagen zullen beginnen [94] uitgegoten te worden, maar op een kort tijdperk, juist



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

vòòrdat zij uitgegoten worden, terwijl Christus nog in het Heiligdom is. In die tijd, terwijl het verlossingswerk tot een eind gebracht wordt, zal er benauwdheid over de aarde komen en de volken zullen toornig zijn en toch in toom worden gehouden, zodat zij het werk van de derde engel niet hinderen. In die tijd zal de “*spade regen*” of “*verkoeling van het aangezicht des Heeren*” komen, om kracht bij te zetten aan de luide stem van de derde engel en de heiligen klaar te maken om staande te kunnen blijven in het periode wanneer de zeven laatste plagen zullen uitgegoten worden.

2. Het gezicht van de “Open en gesloten deur” (Hoofdstuk 6) werd in het jaar 1849 gegeven. De toepassing van Openbaring 3:7-8 op het hemels Heiligdom en Christus’ bediening was mij geheel en al nieuw. Ik had de gedachte nooit door iemand horen uitspreken. Thans, nu het onderwerp van het Heiligdom duidelijk verstaan wordt. Ziet men de toepassing in al zijn kracht en schoonheid.

3. Het gezicht, waarin mij getoond werd, dat de Heer “voor de tweede maal Zijn hand had uitgestrekt om het overblijfsel van Zijn volk te verzamelen,” beschreven in Hoofdstuk 18 (De tijd van verzameling), heeft alleen betrekking op de eenheid en de kracht, die er eenmaal heersten onder degenen, die Christus verwachtten en op het feit, dat Hij begonnen was om Zijn volk wederom te verenigen en te herstellen.

4. Openbaringen van Geesten. (zie appendix) Hoofdstuk 6, blz. 40 (De open en gesloten deur) moet als volgt gelezen worden: “Ik zag, dat het geheimzinnige kloppen te New York en op andere plaatsen de kracht van satan was en dat zulke dingen meer en meer algemeen zouden worden en dat er een [95] godsdienstige schijn aan gegeven zou worden om de mensen, die misleid werden, een gevoel van grotere zekerheid te geven en de harten van Gods volk, indien mogelijk, tot die dingen te trekken en hen te doen twifelen aan de leringen en de kracht van de Heilige Geest.” Dit gezicht werd in 1949 gegeven, bijna vijf jaren later. Toen waren de openbaringen van de geesten nog bijna uitsluitend beperkt tot de stad Rochester en bekend als het “Rochester kloppen.” Sedert die tijd heeft de ketterij zich meer verspreid dan iemand ooit had kunnen denken.

Veel van het gezicht op blz.61, dat in augustus 1850 gegeven werd en beschreven is in hoofdstuk 12 (Geheimzinnig kloppen), is sedert die tijd vervuld en wordt nog steeds vervuld. Hier is een gedeelte ervan: “Ik zag dat het al gauw godslastering genoemd zou worden om tegen het kloppen te spreken en dat dit zich meer en meer verspreiden zou, dat satans macht zou toenemen en dat sommigen van zijn toegewijde volgelingen kracht zouden hebben tekenen te doen en zelfs vuur uit de hemel te doen afkomen ten aanschouwen van de mensen. Mij werd getoond, dat deze hedendaagse tovenaars door het kloppen en het mesmerisme de wonderen, door onze Heer Jezus Christus gedaan, nog zouden verklaren en dat velen geloven zouden, dat al de machtige werken van de Zoon van God, toen Hij op aarde was, verricht waren door dezelfde macht.”

Ik zag de dwaling van het kloppen - wat een voortgang die maakte en dat, indien het mogelijk ware, zelfs de uitverkorenen er door verleid zouden worden. Satan zal macht hebben om de gestalte van vormen voor ons te doen verschijnen, die voorgeven onze familieleden [96] of vrienden te zijn, die in Jezus ontslapen zijn. Ze zullen het doen voorkomen, alsof deze vrienden aanwezig waren. De woorden die zij spraken, terwijl zij hier waren en waar wij mee bekend zijn, zullen herhaald worden



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

en dezelfde toon van stem, die zij in het leven hadden, zal ons oor treffen. Dit is alles bedoeld de heiligen te misleiden en hen te verstrikken in het geloof aan deze dwaling.

Ik zag dat de heiligen een grondige kennis moeten hebben van de tegenwoordige Waarheid en dat zij verplicht zullen zijn die uit de Schrift te handhaven. Zij moeten de staat van de doden verstaan, want de geesten van duivelen zullen hun nog verschijnen, voorgevende geliefde vrienden en familieleden te zijn en hun verklaren, dat de Sabbat veranderd is, alsook andere onbijbelse leerstellingen. Zij zullen alles doen wat in hun macht staat om sympathie op te wekken en wondertekenen voor hen te doen, om te bevestigen wat zij zeggen. Gods volk moet klaar staan deze geesten te weerstaan met de Waarheid uit de Bijbel, dat de doden niets weten en dat zij, die aan hen verschijnen, geesten van duivelen zijn. Onze gedachten moeten niet worden ingenomen door de dingen om ons heen, maar moeten zich bezighouden met de tegenwoordige Waarheid en met onze voorbereiding om verantwoording te kunnen afleggen van onze hoop met zachtmoedigheid en vreze. Wij moeten wijsheid zoeken van Boven, opdat wij mogen staande blijven in deze tijd van dwaling en bedrog.

Wij moeten het fundament van ons geloof grondig onderzoeken, want we zullen er een reden voor moeten geven uit de Schriften. Deze dwaling zal zich verspreiden en wij zullen er van aangezicht tot aangezicht [97] tegen moeten strijden. Tenzij wij er klaar voor zijn, zullen wij er in verstrikt raken en er door overwonnen worden. Maar indien wij van onze kant doen wat wij kunnen om klaar te zijn voor de strijd, die vlak voor ons staat, zal God Zijn deel doen en zal Zijn almachtige arm ons beschermen. Hij zou eerder iedere engel uit de heerlijkheid sturen om getrouwe zielen te hulp te komen en een omheining rond hen te maken, dan hen te laten misleiden en weggevoerd worden door de bedrieglijke wonderen van satan.

Ik zag de snelheid, waarmee deze dwaling zich verspreidt. Een spoortrein werd mij getoond, die met bliksemsnelheid voortging. De engel zei mij, dat ik nauwkeurig moest opletten. Ik richtte mijn ogen op de trein. Het scheen alsof de hele wereld in de trein zat, dat er niemand achtergelaten kon zijn. De engel sprak: "Zij binden het in bundels, om het te verbranden." Toen toonde hij mij de conducteur/leider, die een statige, welgevormde persoon scheen te zijn, naar wie al de passagiers opzagen en waar ze ontzag voor hadden. Ik was verbijsterd/verward en vroeg mijn begeleidende engel, wie hij was. Hij zei, "Dat is satan. Hij is de conducteur/leider in de gedaante van een engel des lichts. Hij heeft de wereld gevangen genomen. Zij zijn overgegeven aan een kracht der dwaling, dat zij een leugen zouden geloven, opdat zij veroordeeld mogen worden. Deze man, de volgende in rang onder hem, is de machinist en nog andere van zijn medewerkers worden in verschillende hoedanigheden gebruikt, naardat hij ze nodig heeft en ze reizen allen met bliksemsnelheid naar het verderf.

Ik vroeg de engel of er niemand achter was gebleven. Hij zei mij, dat ik in de tegenovergestelde richting moest kijken [98] en daar zag ik een klein gezelschap reizen langs een smal pad. Allen schenen nauw verenigd te zijn, samengebonden door de Waarheid, in bundels of gezelschappen. De engel sprak: "De derde engel bindt of verzegelt hen in bundels voor de hemelse schuur." Dit kleine gezelschap zag er afgetoed uit, alsof zij door grote beproevingen en strijd heengegaan waren. Het scheen alsof de zon juist opgegaan was van achter een wolk en hun gezichten



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

bescheen, waardoor zij er zegevierend uitzagen, alsof hun overwinningen bijna behaald waren.

Ik zag dat de Heer de wereld in de gelegenheid gesteld heeft de valstrik te ontdekken. Dit ene ding is voor de Christen duidelijk genoeg, als er niets anders duidelijk is: namelijk dat er geen onderscheid gemaakt wordt tussen het kostelijke en het slechte. Thomas Paine, wiens lichaam nu tot stof vergaan is en die aan het einde van de duizend jaren, bij de tweede opstanding, opgeroepen zal worden om zijn loon te ontvangen en de tweede dood te ondergaan, wordt door satan voorgesteld als in de hemel en aldaar hoog verheven zijnde. Satan heeft hem op aarde gebruikt zolang hij maar kon en zet nu hetzelfde werk nog voort door pretenderen, dat Thomas Paine zo zeer verheven is en in de hemel geëerd wordt. Zoals hij de mensen hier geleerd heeft, wil satan het doen voorkomen, dat hij in de hemel onderwijs geeft. Er zijn sommigen die met afschuw zien op zijn leven en dood en zijn verdorven leerstellingen, terwijl hij leefde, maar die nu gewillig zijn door hem geleerd te worden, - van de gemeenste en slechtste onder de mensen, iemand, die God en Zijn wet verachtte. *

(* Om de kracht van deze opmerkingen te kunnen verstaan, moet de lezer weten, dat er een boek was uitgegeven door de "Eerw. C. Hammond" als medium, getiteld "Pelgrimstocht van Thomas Paine in de Geestenwereld," waarin Paine voorgesteld wordt als een verheven geest in de zevende hemel. En in de "Klas voor Onderzoek te Nieuw York" werd gezegd, dat Christus Zelf gesproken had met een medium, en geopenbaard had, dat Hij in de zesde sfeer was. Het verschil zal verstaan worden, wanneer men in gedachten houdt, dat zij de geesten voorstellen als vooruitstrevende in de geestenwereld; en dat Christus, na meer dan 1800 jaren van vooruitgang, de zesde sfeer heeft bereikt, terwijl Paine in ongeveer 100 jaren de zevende heeft bereikt! Een verdere opheldering hiervan kan gevonden worden in de verklaring van Dr. Hare, dat de geest van zijn zuster gezegd had, belemmerd te zijn geworden door haar geloof in de verzoening van Christus. Op die wijze verhoogt het Spiritisme ongelovigen en het ongelooft. (zie ook appendix) [99]

Hij, die de vader der leugen is, verblindt en misleidt de wereld door zijn engelen uit te zenden om voor de apostelen te spreken en het te doen schijnen alsof zij tegenspreken, wat zij door de ingeving van de Heilige Geest geschreven hebben, toen zij op aarde waren. Deze leugenachtige engelen laten de apostelen hun eigen leer verguizen en verklaren dat die vervalst is. Op die wijze schept satan er genot in om belijdende christenen en de gehele wereld in onzekerheid te brengen aangaande het Woord van God. Dat heilige Boek snijdt dwars door zijn spoor en werkt zijn plannen tegen, daarom doet hij hen twijfelen aan de Goddelijke oorsprong ervan. Dan stelt hij hun de ongelovige Thomas Paine voor, alsof die de hemel binnengegaan was, toen hij stierf en nu met de heilige apostelen, die hij op aarde haatte, bezig zou zijn om de wereld te leren.

Satan geeft aan elk van zijn engelen een zekere rol te spelen. Hij dringt er bij allen op aan om geslepen, listig en sluw te zijn. Hij geeft sommigen van hen de opdracht om de rol van de apostelen te spelen en in hun naam te spreken, terwijl anderen de rol moeten vervullen van ongelovige en goddeloze mensen, die God vervloekende [100] gestorven zijn, maar die nu zeer godsdienstig schijnen. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de heiligste onder de apostelen en de slechtste ongelovige. Beiden moeten zij hetzelfde leren. Het doet er niet toe, wie satan laat spreken, als zijn doel maar bereikt wordt. Hij was hier op aarde zo nauw met Paine



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

verbonden, hem met zijn werk hielp, dat het hem gemakkelijk is, om precies de woorden te kennen, die Paine gebruikte, zowel als het handschrift na te maken van de man, die hem zo trouw diende en die zijn plannen zo goed uitvoerde.

Satan dicteerde hem veel van zijn geschriften en het valt hem nu gemakkelijk door middel van zijn engelen gevoelens uit te drukken en het te doen schijnen, dat zij van Thomas Paine komen, die, terwijl hij leefde, een toegewijde dienstknecht van de boze was. Dit is het meesterstuk van satan. Al zijn leringen, die tot strekking hebben als komend van de apostelen, heiligen en goddelozen, die gestorven zijn, komen direct van zijn satanische majesteit.

Het feit, dat satan beweert, dat de man, die hij zo zeer liefgehad heeft en die God zo volkomen haatte, nu met de heilige apostelen en engelen in de heerlijkheid is, behoorde genoeg te zijn om de sluier weg te nemen van ieders ogen en aan een ieder het duistere, geheimzinnige werk van satan te onthullen. Hij zegt toch eigenlijk aan de wereld en aan de ongelovigen: Het doet er niet toe, hoe slecht u bent, het doet er niet toe, of u gelooft of niet gelooft in God of de Bijbel. Leef zoals het u behaagt, de hemel is uw tehuis, want allen weten, dat indien Thomas Paine in de hemel is, en dat nog wel zo verheven, zij er zonder twijfel ook zullen komen. Deze dwaling is zó opvallend, dat allen die zien kunnen, [101 als zij het willen. Satan doet nu door middel van personen als Thomas Paine, alles wat hij getracht heeft te doen sedert zijn val. Hij neemt door zijn macht en bedrieglijke wonderen het fundament van de hoop van de christen weg en verduistert de zon, die hem licht moet geven op het nauwe pad, dat naar de hemel voert. Hij doet de wereld geloven dat de Bijbel niet geïnspireerd is, dat hij niet beter is dan een boek met verhalen, terwijl hij iets aanbiedt dat de plaats ervan kan innemen: namelijk, openbaringen van geesten.

Hier is een middel, dat geheel en al aan hem toegewijd is en onder zijn beheer staat en hij kan de wereld doen geloven wat hij wil. Het Boek, dat hem en zijn volgelingen moet oordelen, stelt hij in de schaduw, juist waar hij wil dat het zijn zal. De Heiland der wereld stelt hij voor als niet meer zijnde dan een gewoon mens; en evenals de Romeinse wacht, die het graf van Jezus bewaakte, het leugenachtige gerucht verspreide, dat de hogepriesters en de oudsten hun in de mond legden, zo zullen de arme, misleide volgelingen van deze gepretendeerde openbaringen van geesten, herhalen en trachten voor te stellen, dat er niets wonderbaarlijks is in de geboorte, de dood en de opstanding van onze Heiland. Na Jezus op de achtergrond geplaatst te hebben, vestigen zij de aandacht van de wereld op zichzelf en op hun tekenen en bedrieglijke wonderen, die, zo zeggen zij, de werken van Christus ver te boven gaan. Op die wijze wordt de wereld in de valstrik gevangen en in een gevoel van veiligheid gesust, zodat hun vreselijk bedrog niet te ontdekken zal zijn, totdat de zeven laatste plagen uitgegoten worden. Satan lacht, wanneer hij zijn plan zo goed ziet gelukken en de gehele wereld in de valstrik ziet lopen. [102]

5. Op blz. 55-56 in hoofdstuk 10 (Einde van de 2300 dagen) heb ik gezegd: “Een wolk van heerlijk licht overdekte Hem” (de Vader) en dat Zijn Persoon niet gezien kon worden. Ik heb ook gezegd, dat ik de Vader van de troon zag opstaan. De Vader was omhuld door een lichaam van licht en heerlijkheid zodat Zijn Persoon niet gezien kon worden. Toch wist ik dat het de Vader was en dat dit licht en die heerlijkheid van Zijn Persoon uitgingen. Toen ik dit lichaam van licht en heerlijkheid zag opstijgen van boven de troon, wist ik dat dit was omdat de Vader Zich bewoog, daarom zei ik, dat ik de Vader zag opstaan. De heerlijkheid of uitnemendheid van Zijn



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Persoon heb ik nooit gezien; niemand zou die kunnen aanschouwen en leven, maar het lichaam van licht en heerlijkheid, die Zijn Persoon omhulde, kon gezien worden.

Ik heb ook gezegd: "Satan scheen bij de troon te zijn en te trachten het werk van God voort te zetten." Ik zal een andere zin aanhalen van diezelfde bladzijde: "Ik keerde mij om, om te zien naar het gezelschap, dat nog steeds voor de troon neergebogen was." Nu was dit biddende gezelschap in deze sterfelijke staat op aarde en werd toch aan mij voorgesteld als neergebogen voor de troon. Ik heb nooit de indruk gehad, dat deze personen werkelijk in het Nieuwe Jeruzalem waren. Ook is het nooit in mijn gedachten opgekomen, dat enige sterveling zou kunnen veronderstellen, dat ik geloofde dat satan werkelijk in het Nieuwe Jeruzalem was. Maar heeft Johannes de grote rode draak niet in de hemel gezien? Ongetwijfeld. *"En er werd een ander teken gezien in de hemel; en zie er was een grote rode draak, hebbende zeven hoofden en tien hoornen."* Openbaring 12:3. Wat een monster om in de hemel te zijn! Hier schijnt een even goede reden te bestaan voor spot als in de uitleg, die sommige mensen aan mijn verklaring gegeven hebben.

6. In hoofdstuk 8 (Aan de kleine kudde) is een gezicht, dat mij in januari 1850 gegeven werd. Het gedeelte van dit gezicht, dat betrekking heeft op middelen, die aan de boodschappers onthouden worden, doelt meer in het bijzonder op die tijd. Sedert dit geschreven werd, zijn er vrienden van de zaak van de tegenwoordige Waarheid opgestaan, die uitgezien hebben naar de gelegenheid om goed te doen met hun middelen. Sommigen hebben te vrij uitgedeeld, tot schade van degenen, die het ontvingen. Sinds ongeveer twee jaren heb ik meer te maken met een zorgeloos en te vrij gebruik van het geld van de Heer, dan met een gebrek daaraan.

Het volgende is uit een gezicht, gegeven te Jackson, Michigan, op 2 juni 1853. Het had grotendeels betrekking op broeders en zusters in die plaats: "Ik zag dat de broeders en zusters hun bezittingen begonnen op te offeren en uit te delen, zonder het ware doel voor ogen te hebben - de lijdende zaak - en zij gaven te vrij, te veel en te dikwijls. Ik zag dat de leraars in staat moesten geweest zijn om op deze dwaling te wijzen en een goede invloed in de kerk uit te oefenen. Geld is van weinig of geen belang gemaakt. Hoe eerder het weggegeven werd, hoe beter. Sommigen hebben een slecht voorbeeld gezet door grote giften aan te nemen en niet de minste waarschuwing toe te delen aan degenen, die middelen hebben, om hun geld niet te vrij en te onverschillig te gebruiken. Door zulke grote sommen aan te nemen, zonder te [104] vragen of God het aan de broeders en zusters als plicht had opgelegd om zoveel te geven, te rijkelijk geven werd goedgekeurd.

Zij, die gegeven hebben, hebben ook gedwaald, daar zij geen nauwgezet onderzoek gedaan hebben naar de behoeften en of er werkelijk behoefte was of niet. Zij, die middelen hadden, verkeerden in grote verwarring. Een zekere broeder werd grotelijks geschaad doordat hem te veel geld in handen gegeven werd. Hij legde zich niet op zuinigheid toe, maar leefde overdadig en gaf op zijn reizen hier en daar geld uit, zonder dat er iets goeds door tot stand kwam. Hij oefende een verkeerde invloed uit door zo vrij gebruik te maken van het geld des Heeren en zou in zijn hart, en in dat van anderen, zeggen: "Er zijn middelen genoeg in J --- , meer dan gebruikt kan worden, voordat de Heer komt." Zo'n handelwijze deed sommigen veel schade, want zij kwamen in de Waarheid met verkeerde inzichten, niet beseffende dat het het geld van de Heer was, dat zij gebruikten en er de waarde niet van inzagen. Deze arme zielen, die juist de boodschap van de derde engel aangenomen hadden en die voor



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

zo'n voorbeeld gesteld werden, zullen het moeilijk vinden om te leren zichzelf te verloochenen en te lijden om Jezus wil. Zij zullen moeten leren, hun comfort op te geven en de waarde van zielen in gedachte moeten houden. Zij, die het "wee" op zich voelen rusten, zullen geen grote voorbereiding wensen te treffen om gemakkelijk en comfortabel te reizen. Sommigen, die niet geroepen zijn, zijn aangemoedigd de wijngaard binnen te gaan. Op anderen hebben deze dingen invloed gehad en zij hebben niet ingezien, dat er noodzakelijkheid bestond [105] voor zuinigheid, of zichzelf te verloochenen en iets in de schatkist des Heeren te brengen. Zij dachten en spraken: "Er zijn anderen, die middelen genoeg hebben, zij zullen voor het tijdschrift geven. Ik behoef niets te doen. Het tijdschrift zal zonder mijn hulp wel gesteund worden."

Het is geen kleine beproeving geweest voor mij, te zien, dat sommigen van dat gedeelte van mijn gezichten, die betrekking had op het opofferen van bezittingen om de zaak voort te helpen, een verkeerd gebruik gemaakt hebben. Zij gebruiken geld op verkwistende wijze, terwijl zij nalaten om de beginselen in andere gedeelten, na te komen. Lees in hoofdstuk 8 (Aan de kleine kudde), als volgt: "Ik zag dat Gods zaak gehinderd en onteerd was, doordat er sommigen rondreizen, die geen boodschap van God hebben. Zij zullen aan God rekenschap moeten geven voor iedere shilling, die zij gebruikt hebben om te reizen, waar het niet hun plicht was te gaan, want dat geld zou Gods zaak hebben kunnen voorthelpen." Verder op dezelfde bladzijde: "Ik zag, dat degenen, die kracht hebben met hun handen te werken en te helpen om de zaak te steunen, evenzeer rekenschap schuldig waren over hun kracht, als anderen over hun bezittingen."

Ik wens hier in het bijzonder de aandacht te vestigen op het gezicht over dit onderwerp, gegeven in hoofdstuk 11 (Plichten met het oog op de tijd der benauwdheid). Hier is een kort uittreksel ervan: "De bedoeling van de woorden van onze Heiland in Lukas 12:33 is niet duidelijk voorgesteld. Ik zag dat het doel van verkopen niet is, aan diegenen te geven, die in staat zijn te werken en zichzelf te onderhouden, maar om de [106] Waarheid te verspreiden. Het is zonde om hen, die kunnen werken te steunen en te helpen om zich aan luiheid over te geven. Sommigen hebben zich ijverig getoond in het bijwonen van al de bijeenkomsten, niet om God te verheerlijken, maar om de 'broden en de vissen.' Het zou veel beter voor hen zijn geweest dat zij thuis met hun handen hadden gearbeid, werkende dat goed is, teneinde te voorzien in de behoeften van hun gezinnen en iets te hebben om te geven tot ondersteuning van de kostbare zaak van de tegenwoordige Waarheid." Het is in het verleden satans bedoeling geweest sommigen in het werk te brengen, die door haastig van geest te zijn, een te vrij gebruik van de middelen maken. Door de broeders en zusters te bewegen ondoordacht hun bezittingen van de hand te doen, teneinde door het beschikbaar stellen van een overvloed van geld, dat zorgeloos en haastig uitgedeeld kan worden, zielen schade te doen lijden en verloren te laten gaan, zodat nu, op het ogenblik dat de Waarheid meer algemeen verspreid moet worden, het gebrek aan geld gevoeld zou worden. Zijn plan is tot op zekere hoogte gelukt.

De Heer heeft de fout aangetoond, die velen maken, door te verwachten dat alleen degenen, die bezittingen hebben, het uitgeven van tijdschriften en traktaten zouden steunen. Allen moeten er aan deelnemen. Zij, die kracht hebben met hun handen te werken en geld te verdienen om te helpen de zaak te steunen, zijn daar evengoed rekenschap over verschuldigd, als anderen dat zijn over hun eigendommen.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Ieder kind van God dat belijdt te geloven in de tegenwoordige Waarheid, behoort ijverig voor zijn deel van deze zaak te zorgen. [107]

In juli 1853 zag ik, dat het niet ging zoals het zou moeten, dat het tijdschrift, door God als Zijn eigendom erkend en goedgekeurd, zo zelden uitkwam. De zaak heeft het tijdschrift, in de tijd waarin wij nu leven, wekelijks nodig. Zo ook het uitgeven van veel meer traktaten om de toenemende dwalingen van deze tijd aan het licht te brengen, maar het werk wordt gehinderd door gebrek aan geld. Ik zag dat de Waarheid voort moet gaan en dat wij niet te angstig moeten zijn. Dat het beter is wanneer traktaten en tijdschriften naar drie mensen gaan, die ze niet nodig hebben, dan dat zij aan één persoon onthouden worden, die ze op prijs kan stellen en wie ze goed kunnen doen. Ik zag, dat de tekenen van de laatste dagen duidelijk voorgesteld moeten worden, want de tekenen van satan nemen toe. De publicaties van satan en zijn werktuigen worden steeds meer in aantal. Hun macht groeit aan en wat wij doen om de Waarheid aan anderen te brengen, moet gauw gedaan worden.

Mij werd getoond, dat de Waarheid die nu verkondigd wordt, zal staande blijven, omdat het de Waarheid voor de laatste dagen is. Deze Waarheid zal leven en in de toekomst zal er minder over gezegd behoeven te worden. Geen eindeloos aantal woorden behoeft op papier gezet te worden om te rechtvaardigen wat uit zichzelf spreekt en uitblinkt in duidelijkheid. Waarheid is rechtuit, eenvoudig, duidelijk en staat vrijmoedig op tot zelfverdediging, maar dit is niet het geval met dwaling. Die is zo krom en verdraaid, dat er een menigte woorden toe nodig zijn om hem in zijn verdraaide vorm te verklaren. [108]

Ik zag, dat al het licht dat in sommige plaatsen ontvangen was, van het tijdschrift kwam. Dat zielen de Waarheid op deze wijze ontvangen en er dan met anderen over gesproken hadden en dat nu, in plaatsen waar er verscheidene gelovigen zijn, zij door deze stille boodschapper waren gesticht. Het is hun enige prediker. De zaak der Waarheid moet niet in zijn voortgang gestuit worden door gebrek aan middelen.

Hoofdstuk 22 Evangelie Orde

De Heer heeft mij getoond, dat orde in het Evangelie te veel gevreesd en verwaarloosd wordt.*

(* De Adventisten kwamen uit alle kerken en hadden in het eerst geen idee om een andere kerk te vormen. Na het jaar 1844 heerste er grote verwarring en was de meerderheid sterk tegen enige organisatie, gelovende dat dit niet samenging met de volmaakte vrijheid van het Evangelie. Mevr. White heeft zich in haar getuigenis en haar werk altijd gekant tegen fanatisme, en in de instructie, welke door haar gegeven is, werd reeds in het begin aangedrongen op organisatie in de één of andere vorm, als nodig zijnde om verwarring te voorkomen.)

Vormelijkheid moet vermeden worden, doch door daarvoor te zorgen moet de orde niet worden verwaarloosd. Er is orde in de hemel. Er was orde in de kerk, toen Christus op de aarde was en na Zijn vertrek heerste er strikte orde onder Zijn apostelen. En nu in deze laatste dagen, terwijl God Zijn kinderen tot de eenheid des geloofs [109] brengt, bestaat er meer wezenlijke behoefte aan orde, dan ooit te voren.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Want, terwijl God Zijn kinderen verenigd, zijn satan en zijn boze engelen druk bezig deze eenheid te verhinderen en teniet te doen. Daarom worden er mannen haastig in de wijngaard uitgezonden, die het aan wijsheid en oordeel ontbreekt, die misschien hun eigen huis niet goed regeren en geen orde of macht hebben over de weinigen, die God hun thuis aan hun zorg heeft toevertrouwd en die zich toch geschikt achten om het opzicht te hebben over de kudde. Zij doen veel verkeerd en degenen, die niet bekend zijn met ons geloof, oordelen dat al de afgezanten hetzelfde zijn aan deze mensen, die zichzelf uitgezonden hebben. Op die wijze wordt aan Gods zaak schade berokkend en de Waarheid gemeden door veel ongelovigen, die anders oprecht zouden zijn en verlangend zouden vragen: “Zijn deze dingen al zo?”

Mensen wiens leven niet heilig is en die niet geschikt zijn de tegenwoordige Waarheid te verkondigen, gaan de wijngaard binnen zonder door de kerk of de broeders in het algemeen erkend te worden. Verwarring en onenigheid zijn er het gevolg van. Sommigen hebben een theorie van de Waarheid en kunnen argumenten aandragen, maar het ontbreekt hun aan geestelijkheid, oordeel en ervaring. Zij schieten tekort in veel dingen, waarvan het hoogst nodig is dat zij ze verstaan, voordat zij de Waarheid aan anderen kunnen leren. Anderen hebben de argumenten niet, maar omdat enige broeders hen nu en dan een goed gebed hebben horen doen en een stimulerende vermaning hebben horen geven, worden zij als arbeiders uitgezonden, om een werk te doen, waar God hen niet toe heeft uitgerust en [110] waar zij geen voldoende ondervinding en het nodige oordeel voor hebben. Geestelijke hoogmoed is dan het gevolg. Zij worden opgeblazen en handelen, in de valse veronderstelling, dat zij arbeiders zijn. Zij kennen zichzelf niet. Het ontbreekt hun aan een gezond oordeel en geduldige redenering. Zij spreken met veel grootspraak over zichzelf en beweren vele dingen, die zij niet kunnen bewijzen uit het Woord. God weet dit, daarom roept Hij hen niet in deze gevaarlijke tijd te werken. De broeders moeten voorzichtig zijn om diegenen niet uit te zenden, die Hij niet geroepen heeft.

Die mannen, die God niet geroepen heeft, zijn gewoonlijk juist degenen, die hebben zelf het meeste overtuigd, dat zij door Hem geroepen zijn en dat hun werk van groot belang is. Zij gaan de wijngaard binnen en oefenen gewoonlijk geen goede invloed uit. Toch hebben zij op sommige plaatsen een zekere mate van succes en dit leidt hen en anderen er toe te denken dat zij zeker door God geroepen zijn. Het is geen beslissend bewijs, dat mannen door God zijn geroepen, omdat zij een zekere mate van succes hebben, want de engelen Gods werken nu in de harten van Zijn oprechte kinderen, om hun verstand te verlichten met het oog op de tegenwoordige Waarheid, opdat zij die mogen aannemen en leven. En zelfs waar mensen, die zichzelf uitzenden, gaan, waar God hen niet gezonden heeft, voorgevende leermeesters te zijn en waar zielen de Waarheid ontvangen door hen te horen spreken, is dit geen bewijs, dat zij door God geroepen zijn. De zielen, die de Waarheid van hen ontvangen, ontvangen die om in beproeving en dienstbaarheid gebracht te worden, als zij later tot de ontdekking komen, dat deze [111] mannen niet in de raad Gods stonden. Zelfs wanneer goddeloze mensen de Waarheid verkondigen, kan het zijn dat er sommigen die aannemen. Toch maakt het degenen, die hem verkondigen, niet meer begunstigd bij God. Goddeloze mensen blijven goddeloze mensen en naarmate het bedrog is, dat zij gepleegd hebben tegen degenen die God liefhad en naarmate de verwarring is, die zij in de kerk gebracht hebben, zo zal ook hun straf zijn. Hun zonden zullen niet bedekt blijven, maar zullen ontdekt worden in de dag van Gods brandende toorn.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Deze afgezanten, die zichzelf uitzenden, zijn een vloek voor de zaak. Oprechte zielen stellen vertrouwen in hen, denkende dat zij handelen volgens de raad van God en dat zij één zijn met de kerk. Daarom laten zij hen toe het avondmaal te bedienen, ook wanneer de plicht hun duidelijk voorgesteld wordt, dat zij hun eerste werken moeten doen, laten zij zich door hen dopen. Maar wanneer het licht komt, en dat zal zeker gebeuren, en zij bemerken dat deze mannen niet zijn wat zij meenden dat zij waren, Gods geroepen en uitverkoren afgezanten, raken zij in moeilijkheid en twijfel aangaande de Waarheid, die zij ontvangen hebben en zien in dat zij die weer van het begin aan opnieuw moeten leren. Zij worden verontrust en door de vijand in verwarring gebracht over al hun bevindingen, of God hen geleid heeft of niet, en zijn niet tevreden, voordat zij weer gedoopt zijn en opnieuw een begin maken. Het put de geest van Gods afgezanten veel meer uit, naar plaatsen te gaan, waar degenen geweest zijn, die deze verkeerde invloed uitgeoefend hebben, dan op een nieuwe akker te beginnen. Gods dienstknechten moeten openhartig handelen, openlijk te werk gaan en geen [112] verkeerde dingen bedekken; want zij staan tussen de levenden en de doden en moeten rekenschap geven van hun getrouwheid, hun zending en de invloed, die zij uitoefenen over de kudde, waarover de Heer hen opzieners gemaakt heeft.

Zij, die de Waarheid aannemen en in zulke beproevingen gebracht worden, zouden de Waarheid evengoed gekregen hebben, wanneer deze mannen weggebleven waren en de nederige plaats vervuld hadden, die God voor hen bedoeld had. Gods oog was op Zijn juwelen en Hij zou Zijn geroepen en uitverkoren boodschappers naar hen gezonden hebben - mannen, die met verstand gehandeld zouden hebben. Het licht der Waarheid zou hebben geschinen en aan deze zielen hun ware staat onthult hebben en zij zouden de Waarheid hebben aangenomen en die begrijpen en vervuld zijn geworden met de schoonheid en de helderheid ervan. En als zij de machtige uitwerking ervan gevoeld hadden, zouden zij sterk zijn geweest en een heilige invloed hebben verspreid.

Wederom werd mij het gevaar getoond van het rondreizen van hen, die God niet heeft geroepen. Indien zij al enig succes hebben, zullen de hoedanigheden, die hun ontbreken, toch gevoeld worden. Er zal onverstandig gehandeld worden en door een gemis aan wijsheid zullen kostbare zielen misschien gedreven worden, waar men hen niet meer bereiken kan. Ik zag, dat de gemeente zijn verantwoordelijkheid moet inzien en zorgvuldig en aandachtig letten moet op het leven, de hoedanigheden en de wandel over het algemeen van hen, die voorgeven leraren te zijn. Indien er geen onmiskenbaar bewijs gegeven wordt, dat God hen [113] geroepen heeft en dat het "wee" op hen rust, indien zij geen gehoor geven aan deze roepstem, is het de plicht van de gemeente handelend op te treden en het bekend te maken dat deze personen niet door de gemeente als leraren erkend worden. Dit is het enige dat de kerk kan doen om eerlijk te staan in deze zaak: want de last ligt op de gemeente.

Ik zag dat deze deur, waardoor de vijand binnenkomt om de kudde te verontrusten en te verwarren, gesloten kan worden. Ik vroeg aan de engel, hoe hij gesloten kan worden. Hij zei: "De kerk moet vluchten naar Gods Woord en bevestigd worden in de Evangelie-orde, die over het hoofd gezien en verwaarloosd is." Dit is onontbeerlijk teneinde de kerk tot de eenheid des geloofs te brengen. Ik zag dat de kerk in de dagen der apostelen in gevaar verkeerde van misleid en bedrogen te worden door valse leraren. Daarom kozen de broeders en zusters mannen, die goede getuigenis gegeven hadden, dat zij in staat waren hun eigen huizen goed te regeren en



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

orde in hun eigen gezinnen te houden en hen, die in duisternis verkeerden, licht konden brengen. God werd over zulke mannen geraadpleegd, en dan, en in de geest van de gemeente en de Heilige Geest, werden zij door oplegging der handen afgezonderd. En nadat zij hun opdracht van God ontvangen hadden en de bekrachtiging van de gemeente, gingen zij uit, dopend in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heiligen Geest en bedienden het avondmaal van het huis des Heeren, menigvuldig de heiligen dienend, door hun het zinnebeeld van het gebroken lichaam en het vergoten bloed van de gekruisigde Heiland aan te bieden, teneinde Zijn lijden en dood in het geheugen van Gods geliefde kinderen levendig te houden. [114]

Ik zag, dat wij nu niet veiliger zijn voor valse leraren dan in de dagen van de apostelen. En indien wij niet meer doen, behoren wij even speciale maatregelen te nemen als zij genomen hebben, om de vrede, eensgezindheid en eenheid van de kudde veilig te stellen. Wij hebben hun voorbeeld en moeten dit volgen. Broeders met ervaring en gezond verstand moeten samenkomen en het Woord van God en de bekrachtiging van de Heilige Geest volgen, en met ernstig gebed, de handen opleggen aan degenen, die voldoende bewijs gegeven hebben, dat zij de opdracht van God hebben verkregen. En zij moeten afgezonderd worden om zichzelf geheel en al aan Zijn werk te wijden. Deze handelwijze zou tonen, dat de gemeente hun uitgaan als afgezanten bekrachtigt, om de ernstige boodschap, die ooit aan de mensen gegeven is, te verkondigen.

God zal de zorg voor Zijn kostbare kudde niet toevertrouwen aan mannen, wiens verstand en oordeel verzwakt is door vroegere dwalingen, die zij gekoesterd hebben, zoals het zogenaamde perfectionisme (zie appendix) en het spiritisme, en die door hun wijze van handelen terwijl zij in die dwaling verkeerden, schande hebben gebracht over zichzelf en de zaak der Waarheid oneer hebben aangedaan. Ofschoon zij zich nu vrij mogen achten van dwaling en geschikt om uit te gaan en de laatste boodschap te verkondigen, wil God hen niet aannemen. Hij zal geen kostbare zielen aan hun zorg toevertrouwen, want hun oordeel was verdraaid, terwijl zij in dwaling verkeerden en is nu verzwakt. De grote en heilige God is een naijverig God en Hij wil heilige mannen hebben om Zijn Waarheid aan anderen te brengen. [115] De heilige wet, door God van Sinai gesproken, is een deel van Hemzelf, en alleen heilige mannen, die deze strikt heilig houden, kunnen Hem eren door die aan anderen te leren.

Gods dienstknechten, die de Waarheid onderwijzen, moeten mannen zijn met een goed oordeel. Zij moeten mannen zijn, die tegenstand kunnen verdragen zonder driftig te worden. Want zij, die de Waarheid tegenstaan, zullen aanmerkingen maken over hen, die het onderwijzen en ieder bezwaar dat opgebracht kan worden, zal in de ergste vorm worden aangevoerd om tegen de Waarheid te werken. De dienstknechten van God, die de boodschap aan anderen brengen, moeten bereid zijn die bezwaren met kalmte en zachtmoedigheid uit de weg te ruimen door middel van het licht der Waarheid. Menigmaal spreken tegenstanders van God dienstknechten deze op een uitdagende wijze toe, om van hun kant iets van dezelfde aard uit te lokken, opdat zij daar zoveel mogelijk van kunnen maken en aan anderen zeggen dat de leraren van de geboden een bittere geest hebben en hard zijn, zoals over hen gezegd wordt. Ik zag, dat wij bezwaren moeten verwachten en dat wij met geduld, goed oordeel en zachtmoedigheid er de aandacht aan moeten geven die ze verdienen. En ze ook niet moeten verwerpen of aan de kant zetten door positieve beweringen en dan de man, die



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

de bezwaren maakt, uit de hoogte moeten behandelen en een geest van hardheid tegen hem te tonen, maar aan de bezwaren de aandacht moeten geven, die zij waard zijn en dan het licht en de kracht van de Waarheid uitbrengen en die zwaarder laten wegen dan de dwalingen en ze zo uit de weg ruimen. Op die wijze zal er een goede indruk gemaakt [116] worden en eerlijke tegenstanders zullen erkennen, dat zij misleid zijn en dat de houders van de geboden niet zijn zoals zij voorgesteld worden te zijn.

Degenen, die beweren dienstknechten van de levende God te zijn, moeten gewillig zijn om dienstknechten van allen te zijn, in plaats van verhoogd te worden boven de broeders en zij moeten een vriendelijk en voorkomende geest bezitten. Indien zij dwalen, moeten zij bereid zijn een volledige bekentenis afleggen. Oprechtheid van bedoeling kan geen verontschuldiging zijn voor het niet belijden van dwalingen. Een bekentenis zal het vertrouwen van de gemeente in de boodschapper niet verminderen en hij zou een goed voorbeeld stellen. Een geest van schuld bekennen zou in de gemeente aangemoedigd worden en lieflijke eenheid zou er het gevolg van zijn. Zij, die beweren leraren te zijn, moeten voorbeelden van vroomheid, zachtmoedigheid en nederigheid zijn en een vriendelijke geest hebben, om zielen te winnen voor Jezus en de Waarheid van de Bijbel. Een dienaar van Christus moet rein zijn in zijn gesprek en zijn daden. Hij moet er altijd aan denken, dat hij te doen heeft met geïnspireerde Woorden van een heilige God. Hij moet er eveneens aan denken, dat de kudde aan zijn zorg is toevertrouwd en dat hij hun situatie bij Jezus moet brengen en voor hen moet pleiten, zoals Jezus voor ons pleit met de Vader. Ik werd teruggewezen op de kinderen van Israël in oude tijden en zag hoe rein en heilig de dienaren van het heiligdom moesten zijn, omdat zij door hun werk in nauwe verbinding met God gebracht werden. Zij die dienen, moeten heilig, rein en zonder smet zijn of God zal hen uitdelgen. God is niet veranderd. Hij is even heilig en rein, even nauwkeurig, als Hij ooit [117] geweest is. Degenen die beweren dienaren van Jezus te zijn, moeten mannen van ondervinding en innige vroomheid zijn en dan kunnen zij te allen tijde en in alle plaatsen een heilige invloed uitoefenen.

Ik heb gezien, dat het nu de tijd is voor de boodschappers om uit te gaan waar er ook maar een gelegenheid is en dat God vóór hen uit zal gaan en de harten van sommigen openen zal om te horen. Nieuwe plaatsen moeten bewerkt worden en waar dit geschiedt, zou het goed zijn, als het mogelijk is, om twee aan twee te gaan, om elkanders handen op te houden. Een plan als het volgende werd voorgesteld: Het zou goed zijn voor twee broeders samen uit te gaan en in elkaars gezelschap te reizen naar de donkerste plaatsen, waar veel tegenstand is en waar de meeste arbeid nodig is en met verenigde krachten en sterk geloof de Waarheid bekend te maken aan hen, die in duisternis verkeren. En dan, indien zij meer kunnen bewerkstelligen door veel plaatsen te bezoeken, door alleen uit te gaan, maar dikwijls samenkomen, terwijl zij rondgaan, om elkander te bemoedigen door hun geloof en op die wijze elkanders handen te sterken en op te houden. En laat hen ook samen beraadslagen betreffende de plaatsen, die zich voor hen geopend hebben en beslissen, welke van hun gaven het meest nodig zullen zijn en op welke wijze zij het meeste succes kunnen hebben om de harten te bereiken. Als zij dan weer van elkander scheiden, zal hun moed en werkkraft vernieuwd zijn om de tegenstand en de duisternis te ontmoeten en met gevoelige harten te werken teneinde verloren gaande zielen te redden.

Ik zag dat de dienstknechten van God niet keer op keer in hetzelfde arbeidsveld moeten gaan, maar zielen moeten [118] opzoeken in nieuwe plaatsen. Zij



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

die reeds in het geloof gefundeerd zijn, moeten niet zoveel van hun arbeid in beslag nemen, want zij behoren in staat te zijn alleen te staan en anderen rondom hen te sterken, terwijl de boodschappers van God de donkere en eenzame plaatsen bezoeken en de Waarheid brengen aan hen, die nu geen licht hebben van de tegenwoordige Waarheid.

Hoofdstuk 23

Kerkelijke Moeilijkheden

Uit: Review and Herald, 11 augustus 1853

Geliefde broeders en zusters,

Terwijl de dwaling snel toeneemt, moeten wij trachten wakker te zijn in de zaak van God en te beseffen in welke tijd wij leven. Duisternis zal de aarde bedekken en dichte duisternis de volken. En terwijl bijna allen rondom ons omhuld worden door de dichte duisternis van dwaling en bedrog, past het ons onze traagheid af te schudden en dichterbij God te leven, waar wij Goddelijke stralen van licht en heerlijkheid kunnen opvangen van het aangezicht van Jezus. Terwijl de duisternis dichterbij wordt en de dwaling toeneemt, moeten wij een degelijke kennis van de Waarheid verkrijgen en bereid zijn onze stelling te handhaven uit de Schriften.

Wij moeten geheiligd worden door de Waarheid en geheel en al aan God toegewijd zijn en op zo'n wijze onze heilige belijdenis beleven, dat de Heer steeds [119] meer licht op ons kan doen schijnen en dat wij licht mogen zien in Zijn licht en gesterkt mogen worden door Zijn kracht. Ieder ogenblik dat wij niet waken, lopen wij gevaar door de vijand omringd te worden en is het gevaar zeer groot, dat de machten der duisternis ons zullen overmeesteren. Satan geeft zijn engelen opdracht gegeven waakzaam te zijn en zo velen te doen vallen als zij maar kunnen, om de eigenzinnigheid en de slechte gewoonten te ontdekken van degenen, die de Waarheid belijden en hen in duisternis te dompelen, dat zij mogen ophouden te waken en een weg te kiezen, die de zaak, welke zij belijden, onteert en droefheid over de gemeente brengt. De zielen van deze misleide en niet wakende personen worden donkerder en het licht des hemels gaat langzamerhand van hen weg. Zij kunnen hun slechte gewoonten niet bekennen en satan weeft zijn net om hen heen, totdat zij in zijn valstrik gevangen worden.

God is onze sterkte. Wij moeten naar Hem opzien voor wijsheid en leiding en het oog op Zijn heerlijkheid houden, op het welzijn van de kerk en het behoud van onze eigen zielen, moeten wij onze slechte gewoonten overwinnen. Wij moeten ieder voor onszelf trachten elke dag een nieuwe overwinning te behalen. Wij moeten leren alleen te staan en geheel en al op God vertrouwen. Hoe sneller wij dit leren, des te beter zal het zijn. Laat een ieder nagaan, waar hij in tekortschiet en dan trouw waken, dat zijn zonden niet de overhand over hem krijgen, maar dat hij er de overwinning over behaalt. Dan kunnen wij vrijmoedigheid tot God hebben en aan de gemeente zal grote moeite bespaard worden.

Gods boodschappers brengen, wanneer zij hun thuis [120] verlaten om voor de redding van zielen te arbeiden, veel tijd door met te werken voor hen, die reeds jarenlang in de Waarheid zijn, maar die nog zwak zijn, omdat zij onnodig de teugels loslaten en ophouden over zichzelf te waken en soms geloof ik, de vijand verzoeken



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

om hen te verzoeken. Zij raken in de één of andere kleine moeilijkheid of beproeving en de tijd van de dienstknechten des Heeren wordt doorgebracht met hen te bezoeken. Zij worden uren en zelfs dagen in beslag genomen en hun zielen worden gegriefd en verwond door het horen bespreken van kleine moeilijkheden en beproevingen, terwijl een ieder zijn eigen grieven vergroot om ze zo ernstig mogelijk te doen schijnen, uit angst dat de dienstknecht van God ze te nietig zal achten om er aandacht aan te schenken. In plaats van zich op de dienstknechten des Heeren te verlaten, dat die hen uit deze moeilijkheden zullen helpen, moeten zij zich voor God vernederen en vasten en bidden, totdat de moeilijkheden uit de weg geruimd zijn.

Sommigen schijnen te denken, dat alles waar God boodschappers voor geroepen heeft om in de wijngaard te werken, is om te doen wat zij hun vragen en hen op hun handen te dragen en dat het gewichtigste deel van hun werk is de nietige beproevingen en moeilijkheden uit de weg te ruimen, die zij over zichzelf gebracht hebben door onverstandig te handelen en door toe te geven aan de vijand en een koppige, kritiserende geest te koesteren tegen degenen, die om hen heen zijn. Maar waar zijn de hongerige schapen in die tijd? Zij komen om door gebrek aan het Brood des levens. Zij, die de Waarheid kennen en er in bevestigd zijn, maar die niet gehoorzamen - indien zij gehoorzaam waren, zouden zij veel van deze beproeving ontlopen - houden de boodschappers op en het werkelijke doel, waar God hen in de wijngaard voor geroepen heeft, wordt niet bereikt. De dienstknechten van God worden bedroefd en verliezen de moed door zulke dingen in de gemeente, terwijl allen hun best moeten doen om geen greintje gewicht aan hun last toe te voegen, maar hen door opwekkende woorden en het gebed des geloofs behoren te helpen. Hoeveel vrijer zouden zij zijn, indien allen, die de Waarheid belijden, om zich heen wilden zien en trachten anderen te helpen, in plaats van zoveel hulp voor zichzelf te eisen. Zoals het nu is, dragen de dienstknechten van God een gewonde geest in zich, wanneer zij de donkere plaatsen binnengaan, waar de Waarheid nog niet is verkondigd. De oorzaak hiervan ligt in de onnodige beproevingen van hun broeders in het geloof. Behalve dit alles komen zij in contact met het ongeloof en vooroordeel van tegenstanders en door sommigen met voeten vertrapt.

Hoeveel makkelijker zou het zijn om het hart te raken en hoeveel beter zou God verheerlijkt worden, indien Zijn dienstknechten vrij waren van ontmoediging en beproeving, zodat zij met een vrije geest de Waarheid in al zijn schoonheid konden verkondigen. Zij, die zich schuldig gemaakt hebben aan het eisen van zoveel arbeid van Gods dienstknechten voor zichzelf en hen bezwaard hebben met moeilijkheden, die zijzelf uit de weg hadden moeten ruimen, zullen God rekenschap moeten geven van al de tijd en de middelen, die gebruikt zijn om hen tevreden te stellen en dus de vijand te bevredigen. Zij behoren in staat te zijn hun broeders te helpen. Zij zouden nooit hun beproevingen en moeilijkheden moeten overdragen [122] door een gehele vergadering ermee te belasten of wachten totdat enigen van de boodschappers komen om ze uit de weg te ruimen, maar moeten zelf eerst in de rechte verhouding tot God staan, hun moeilijkheden uit de weg ruimen en klaar staan om, wanneer de werkers komen, hun handen te steunen, in plaats van hen te verzwakken.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 24

Hoop van de Gemeente

Uit: Review and Herald, 10 juni 1852

Terwijl ik de laatste tijd rondgekeken heb, om de nederige volgelingen van de zachtmoedige en nederige Jezus te vinden, is er veel in mijn geest omgegaan. Velen, die belijden uit te zien naar de spoedige komst van Christus worden gelijkvormig aan deze wereld en zoeken met meer ijver de toejuichingen van hun omgeving, dan de goedkeuring van God. Zij zijn koud en vormelijk, evenals de kerken, die slechts kerken in naam zijn, waar zij zich eerst kort geleden uit afgescheiden hebben. De woorden, gericht tot de gemeente der Laodicenzen, beschrijven hun toestand volkomen. (Zie Openbaring 3:14-20). Zij zijn *“noch koud, noch heet,”* maar *“lauw”*. En tenzij zij acht slaan op de raad van de *“trouwe Getuige,”* en zich ijverig bekeren en *“goud, dat in het vuur gelouterd is”* te kopen en *“witte klederen”* en *“ogenzalf,”* zal Hij hen uit Zijn mond spuwen. [123]

De tijd is aangebroken, dat een groot aantal van degenen, die zich eenmaal verheugden en van blijdschap juichten met het oog op de onmiddellijke komst des Heeren, nu dezelfde standplaats innemen als de kerken in de wereld, die hen één maal bespot hebben omdat zij geloofden, dat Jezus op het punt stond te komen en die allerlei leugens over hen verspreidden, om vooroordeel tegen hen op te wekken en hun invloed te vernietigen. En nu, wanneer er mensen verlangen naar de levende God, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid en God hun Zijn macht doet voelen en hun smachtende zielen verzadigt door Zijn liefde in hun harten te laten schijnen en zij dan God verheerlijken door Hem te loven, dan worden zij door deze belijdende gelovigen in de spoedige wederkomst des Heeren menigmaal voor bedrogen gehouden en beschuldigd dat zij gemesmeriseerd zijn of een boze geest hebben.

Velen van de belijdende christenen kleden, spreken en handelen zoals de wereld en het enige, waaraan zij gekend kunnen worden, is hun belijdenis. Ofschoon zij belijden naar Christus uit te zien, is hun wandel niet in de hemel, maar spreken zij over wereldse dingen. *“Hoedanig”* behoren zij te zijn *“in heilige wandel en godsvrucht,”* die voorgeven *“vol verwachting zich spoedende”* te zijn *“naar de komst van de dag Gods.”* (2 Petrus 3:11). *“En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is.”* (1 Johannes 3:3). Maar het is duidelijk, dat velen, die de naam van Adventist dragen, er zich meer op toe leggen om hun lichamen uit te dossen en een goede indruk in de wereld te maken, dan dat zij trachten te leren uit het Woord van God, op welke wijze zij Hem welbehaaglijk kunnen zijn. [124]

Wat zou het gevolg zijn, indien de lieflijke Jezus, ons Voorbeeld, onder hen en de belijdende godsdienstige wereld in het algemeen zou verschijnen, gelijk bij Zijn eerste komst? Hij werd in een kribbe geboren. Volg Hem in Zijn leven en Evangeliebediening. Hij was een man van smarten en bekend met leed. Deze belijdende christenen zouden zich schamen over de zachtmoedige en nederige Heiland Die een eenvoudige rok zonder naad droeg en Die geen plaats had om Zijn hoofd neer te leggen. Zijn vlekkeloos, zelfverloochenend leven zou hen veroordelen. Zijn heilige ernst zou een pijnlijke belemmering zijn te midden van hun lichtzinnigheid en ijdel gelach. Zijn oprechte wijze van spreken zou hun wereldse en hebzuchtige wijze van spreken hinderen. Zijn uitleg van de onverbloemde, snijdende



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Waarheid zou hun waar karakter blootleggen en zij zouden wensen om het zachtmoedige Voorbeeld, de lieflijke Jezus, zo spoedig mogelijk uit de weg te ruimen. Zij zouden tot de eersten behoren, die probeerden Hem in Zijn woorden te verstrikken en de kreet aanhieven: *“Kruisig Hem! Kruisig Hem!”*

Laten we Jezus volgen, terwijl Hij zo zachtmoedig Jeruzalem binnenreed, toen al de menigte der discipelen zich begonnen te verblijden en *“God te loven met luide stem”*, zeggende...: *“Gezegend is de Koning, Die daar komt in de Naam des Heeren! Vrede zij in de hemel en heerlijkheid in de hoogste plaatsen! En sommigen der Farizeeën uit de schare zeiden tot Hem: Meester! Bestraf uw discipelen! En Hij antwoordende, zei tot hen: ”Ik zeg ulieden, dat, zo deze zwijgen, de stenen haast roepen zullen.”* (Lukas 19:37-40) Een groot aantal van degenen, die voorgeven naar de komst van Christus uit te [125] zien, zouden even begerig zijn als de Farizeeën waren, om de discipelen te doen zwijgen en zouden ongetwijfeld de kreet aanheffen: *“Fanatisme! Mesmerisme! Mesmerisme!”* En de discipelen, die hun klederen en palmtakken op de weg spreiden, zouden verkwistend en waanzinnig genoemd worden. Maar God wil een volk op aarde hebben, dat niet zo koud en dood zal zijn, maar dat zij Hem kunnen prijzen en verheerlijken. Hij zal door sommige mensen verheerlijkt worden. En indien Zijn uitverkorenen, zij, die Zijn geboden bewaren, zich stil houden, dan zullen de stenen zelf beginnen te roepen.

Jezus zal komen, maar niet zoals bij Zijn eerste komst als een kind te Bethlehem. Niet zoals Hij Jeruzalem binnenreed, toen de discipelen God loofden met een luide stem en riepen, *“Hosanna,”* maar in de heerlijkheid des Vaders en met Zijn gehele gevolg van heilige engelen, die Hem begeleiden op Zijn tocht naar de aarde. De gehele hemel zal ontruimd worden door de engelen, terwijl de wachtende heiligen naar hem uitzien en turen naar de hemel, zoals de Galilese mannen deden, toen Hij van de Olijfberg opvoer. Dan zullen alleen degenen, die heilig zijn, die het zachtmoedige Voorbeeld in alles gevolgd hebben, in verrukking uitroepen, wanneer zij Hem aanschouwen: *“Zie, Deze is onze God, wij hebben Hem verwacht en Hij zal ons zalig maken.”* En zij zullen veranderd worden *“in een punt des tijds, in een ogenblik, bij de laatste bazuin,”* de bazuin, die de slapende heiligen doet ontwaken en hen oproept uit hun stoffige bedden, bekleed met heerlijke onsterfelijkheid en uitroepende: *“Overwinning! Overwinning! Over dood en graf!”* De veranderde heiligen worden dan tezamen met de engelen opgenomen [126] in de lucht om hun Heer te ontmoeten om nooit meer gescheiden te worden van het Voorwerp van hun liefde.

Zullen wij ons stilhouden met zo'n vooruitzicht vóór ons, met zo'n heerlijke verwachting, zo'n verlossing, die Christus voor ons gekocht heeft met Zijn eigen bloed? Zullen wij God niet loven zelfs met een luide stem, evenals de discipelen dat deden, toen Jezus Jeruzalem binnenreed? Is ons vooruitzicht niet veel heerlijker dan het hunne was? Wie durft ons dan te verbieden God te verheerlijken, zelfs met een luide stem, wanneer wij zo'n hoop, groot door onsterfelijkheid en vol van heerlijkheid hebben? Wij hebben een voorsmaak gehad van de krachten van de komende wereld, en wij verlangen naar meer. Alles in mij roept uit tot de levende God en ik zal niet tevreden zijn, voordat ik vervuld ben met al de volheid Gods.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 25

Voorbereiding op de Komst van Christus

Uit: Review and Herald, 17 februari 1853

Lieve broeders en zusters,

Geloven wij met ons ganse hart dat Christus spoedig komen zal en dat wij nu de laatste boodschap van genade hebben, die ooit aan een schuldige wereld gegeven zal worden? Is ons voorbeeld wat het moet zijn? Tonen wij door middel van ons leven en heilige gesprekken aan onze omgeving, dat [127] wij uitzien naar de heerlijke verschijning van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, Die deze vernederde lichamen veranderen zal, opdat ze gelijkvormig worden aan Zijn heerlijk lichaam? Ik vrees, dat wij deze dingen niet geloven en beseffen, zoals wij dit behoren te doen. Zij, die de belangrijke Waarheden geloven, die wij belijden, moeten ook hun geloof uitleven. Er is te veel zoeken naar gemakkelikheden en dingen in deze wereld, die de aandacht bezig houden. De gedachten zijn te veel bezig met kleding en de tong wordt te dikwijls gebruikt tot het voeren van lichte en nietszeggende gesprekken, die onze belijdenis loochenen, want onze wandel is niet in de hemel, waaruit wij onze Zaligmaker verwachten.

Engelen waken en houden de wacht over ons. Dikwijls bedroeven wij deze engelen door lichtzinnige gesprekken te houden, door te schertsen en grappen te maken en ook door in een zorgeloze, onverschillige staat te vervallen. Ofschoon wij nu en dan een poging doen voor de overwinning en die behalen, doch wanneer wij die niet behouden, maar weer vervallen in dezelfde zorgeloze, onverschillige toestand, niet bij machte verzoeken te verdragen en de vijand te weerstaan, doorstaan wij niet de beproeving van ons geloof, dat veel kostelijker is dan die van het goud. Wij lijden niet om Christus wil en roemen niet in verdrukkingen.

Er is groot gebrek aan christelijke standvastigheid en dienen God uit principe. Wij moeten niet trachten onszelf te behagen en te bevredigen, maar God te eren en te verheerlijken en in al wat wij doen en zeggen alleen oog te hebben voor Zijn heerlijkheid. Indien wij de volgende belangrijke woorden indruk [128] willen laten maken op onze harten en altijd in gedachten houden, dan zouden wij niet zo gemakkelijk in verzoeking komen en onze woorden zouden weinig en goed gekozen zijn: *“Hij is om onze overtredingen doorboord, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld, de straf die ons vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden.”* (Jesaja 53:5) *“Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels.”* (Mattheüs 12:36) *“Gij God, ziet mij.”* (Genesis 16:13)

Wij zouden niet over deze belangrijke woorden kunnen denken en ons het lijden van Jezus te binnen brengen, dat Hij ondergaan heeft, opdat wij, arme zondaars, vergiffenis zouden ontvangen en verlost jegens God door Zijn kostbaar bloed, zonder een heilige invloed te voelen, die ons weerhoudt en een ernstig verlangen te hebben om te lijden voor Hem, Die zoveel voor ons geleden en ondergaan heeft. Indien wij over deze dingen nadenken, dan zal ons lieve eigen ik, met al zijn waardigheid, vernederd worden en de plaats zal worden ingenomen door een kinderlijke eenvoud, die een berisping van anderen kan verdragen en die niet gemakkelijk geërgerd zal worden. Geen eigenzinnige geest zal dan binnen kunnen komen en de ziel beheersen.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

De ware christelijke vreugde en troost moet en zal in de hemel zijn. De verlangende zielen, die een voorsmaak hebben gehad van de macht van de toekomstige wereld en die de hemelse blijdschap genoten hebben, zullen niet tevreden zijn met de dingen die op aarde zijn. Zij zullen genoeg te doen vinden in hun vrije ogenblikken. Hun zielen zullen tot God opgetrokken worden. Waar de schat is, daar zal ook het hart zijn, [129] lieflijke gemeenschap oefenen met die God, die zij liefhebben en aanbidden. Hun vermaak zal zijn in het aanschouwen van hun schat - de heilige stad, de vernieuwde aarde, hun eeuwig tehuis. En terwijl zij nadenken over die dingen, die verheven, rein en heilig zijn, zal de hemel dichterbij gebracht worden en zullen zij de kracht van de Heilige Geest voelen, hetgeen ertoe zal leiden hen meer en meer van de wereld los te maken en aanleiding geven dat zij hun troost en opperste blijdschap vinden in de dingen van de hemel, hun beminde tehuis. De aantrekkingskracht van God en de hemel zal dan zo groot zijn, dat niets hun gedachten kan aftrekken van het grote doel, het veiligstellen van de redding van hun ziel en God te eren en te verheerlijken.

Wanneer ik besef, hoeveel er voor ons gedaan is om ons op het rechte pad te houden, dan word ik ertoe geleid uit te roepen: O, welk een liefde, welk een wonderbaarlijke liefde heeft de Zoon van God voor ons, arme zondaren! Moeten wij stompzinnig en zorgeloos zijn, terwijl er voor onze zaligheid alles gedaan is, wat maar gedaan kan worden? De gehele hemel stelt belang in ons. Wij moeten levendig en waakzaam zijn om de hoge en verheven God te eren, te verheerlijken en te aanbidden. Onze harten moeten overvloeien van liefde en dankbaarheid voor Hem, Die zo vol liefde en mededogen voor ons is geweest. Wij moeten Hem eren door ons leven en door een reine en heilige gesprekken tonen, dat wij wedergeboren kinderen des Heeren zijn. Dat deze wereld niet ons thuis is, maar dat wij hier pelgrims en vreemdelingen zijn, op reis naar een beter land.

Velen, die de Naam van Christus belijden en voorgeven uit te zien naar Zijn spoedige komst, weten niet [130] wat het betekent, om Christus' wil te lijden. Hun harten zijn niet onderworpen door de genade en zij zijn het eigen ik niet afgestorven, wat zij dikwijls op verschillende wijzen laten zien. Tegelijkertijd spreken zij erover, dat zij beproevingen hebben. Maar de voornaamste oorzaak van hun beproevingen is een hart, dat niet onderworpen is, waardoor de persoon zo gevoelig wordt dat hij vaak wordt beproeft. Wanneer zij konden beseffen wat het betekent een nederige volgeling van Christus te zijn, een ware christen, zouden zij in alle ernst beginnen te werken, op de juiste manier. Zij zouden eerst zichzelf afsterven, dan volharden in het gebed en iedere hartstocht van het hart onderzoeken. Geef uw zelfvertrouwen en zelfgenoegzaamheid op, broeders en zusters en volg het zachtmoedige Voorbeeld. Houdt Jezus altijd in uw gedachten. Bedenk, dat Hij uw Voorbeeld is en dat u in Zijn voetstappen moet treden. Zie op tot Jezus, de overste Leidsman en Voleinder van ons geloof, Die voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft gedragen en schande veracht. Hij doorstond de tegenspraak van zondaren tegen Zichzelf. Hij was eenmaal voor onze zonden het zachtmoedige, geslachte Lam, verwond, verbrijzeld, geslagen en verdrukt.

Laten wij dan blijmoedig iets lijden om Jezus' wil, het eigen- ik dagelijks verloochenen en hier deel hebben aan het lijden van Christus, opdat wij deelachtig gemaakt mogen worden aan Zijn heerlijkheid en gekroond worden met heerlijkheid, eer, onsterfelijkheid en het eeuwige leven.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Hoofdstuk 26

Getrouwheid in Bijeenkomsten

[131]

De Heer heeft mij getoond dat er grote belangstelling getoond moet worden door Sabbathouders in het hooghouden van hun vergaderingen en ze interessant maken. Er bestaat grote behoefte aan het tonen van meer belangstelling en geestdrift in dit opzicht. Allen behoren iets te zeggen te hebben voor de Heer en op die wijze zullen zij gezegend worden. Er wordt een gedenkboek geschreven voor hen, die de onderlinge bijeenkomsten niet verzaken, maar die vaak met elkaar spreken. Het overblijfsel moet overwinnen door het bloed van het Lam en het woord van hun getuigenis. Sommigen denken alleen door het bloed van het Lam te overwinnen, zonder zelf een speciale poging te doen. Ik zag dat God ons genade bewezen heeft door ons de kracht van het spreken te geven. Hij heeft ons een tong gegeven en wij zijn Hem rekenschap verschuldigd voor het gebruik dat wij ervan maken. Wij moeten God verheerlijken met onze mond door te spreken tot verheerlijking van de Waarheid en van Zijn onbegrensde goedertierenheid en overwinnen door het woord van ons getuigenis door het bloed van het Lam.

Wij moeten niet samenkomen om te zwijgen. De Heer gedenkt alleen aan hen, die samenkomen om te spreken van Zijn eer en heerlijkheid en vertellen [132] van Zijn macht. Op hen zal de zegen van God rusten en zij zullen verkwikt worden. Indien allen handelden, zoals zij behoren te handelen, zou er geen kostbare tijd verloren gaan, zouden er geen berispingen nodig zijn over het houden van lange gebeden en vermaningen. Alle tijd zou ingenomen worden door korte, gerichte getuigenissen en gebed. Vraag, geloof en ontvang. God wordt te veel bespot, er wordt te veel gebeden, wat niet bidden is en dat maakt engelen neerslachtig en is onaangenaam voor God, te veel zinloze, niets betekende verzoeken. In de eerste plaats moeten wij ons behoeftig voelen en dan God vragen om die dingen, die wij nodig hebben, gelovende, dat Hij ze ons geven zal, terwijl wij nog vragen. En dan zal ons geloof toenemen en allen zullen opgebouwd worden. De zwakken zullen sterker worden en de ontmoedigden en wanhopigen ertoe gebracht omhoog te zien en te geloven, dat God een Beloner is van hen, die Hem ijverig zoeken.

Sommigen spreken niet in de vergaderingen, omdat zij niets nieuws te zeggen hebben en altijd weer hetzelfde moeten zeggen, wanneer zij spreken. Ik zag, dat trots hier de reden van is, dat God en de engelen de getuigenissen van de heiligen aanhoorden en een welbehagen hadden en verheerlijkt werden door het wekelijks herhalen ervan. De Heer ziet graag eenvoud en nederigheid, maar het behaagt Hem niet en de engelen worden bedroefd, wanneer belijdende erfgenamen Gods en mede erfgenamen met Jezus, kostbare tijd verloren laten gaan in hun vergaderingen.

Indien de broeders en zusters de plaats innamen, die zij moeten innemen, zou het hun niet moeilijk vallen [133] iets te vinden dat zij konden zeggen ter ere van Jezus, Die aan Golgotha's kruis gehangen heeft voor hun zonden. Indien zij meer een klaar besef zouden koesteren van de neerbuigende goedheid van God, in het geven van Zijn enig geliefde Zoon, om de dood te ondergaan als een Offerande voor onze zonden en overtredingen en van het lijden en de zielsangst van Jezus om redding te



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

verzekeren voor de schuldige mens, opdat hij vergiffenis mocht ontvangen en leven, dan zouden zij meer bereid zijn Jezus te verhogen en groot te maken. Zij zouden niet kunnen zwijgen, maar met dankbaarheid en erkentelijkheid spreken van Zijn heerlijkheid en melding maken van Zijn macht. En de zegen Gods zou op hen rusten omdat zij dit doen. Zelfs als dezelfde verhalen herhaald worden, zou God toch worden verheerlijkt. De engel toonden mij degenen, die geen rust hebben dag en nacht, die zeggen: *“Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige.”* “Voortdurende herhaling,” zei de engel, “en toch wordt God er door verheerlijkt.” Hoewel wij hetzelfde keer op keer vertellen, eert het God en toont het, dat wij Zijn goedheid en barmhartigheid aan ons bewezen, niet hebben vergeten.

Ik zag dat de naam-kerken gevallen zijn; dat kilheid en dood in hun midden heerst. Indien zij het woord van God wilden volgen, zou het hen nederig maken. Maar zij stellen zich boven het werk des Heeren. Het is te vernederend voor hen hetzelfde eenvoudige verhaal van Gods goedheid te herhalen, wanneer zij samenkomen, en zij studeren erop om iets nieuws, iets groots te hebben en hun woorden aangenaam voor het gehoor en welbehaaglijk voor de mens te maken, en Gods Geest verlaat hen. Wanneer wij het eenvoudige pad volgen [134] dat de Bijbel aangeeft, zo zullen wij de bewegingen van de Geest van God ontvangen. Allen zullen in zoete eensgezindheid verkeren, indien wij de eenvoudige aanwijzingen van de Waarheid volgen, ons volkomen op God verlaten en dan zal er geen gevaar bestaan dat wij onder de invloed komen van boze engelen. Het is wanneer zielen zich boven de Geest van God stellen en in hun eigen kracht handelen, dat de engelen ophouden over hen te waken en zij aan zichzelf overgelaten worden om door satan met vuisten geslagen te worden.

In Gods woord worden plichten neergelegd, die Gods volk nederig en afgezonderd van de wereld houden en bewaren voor terugvallen, zoals de naamkerken gedaan hebben. De voetwassing en het deelnemen aan het avondmaal des Heeren, moest meer gedaan worden. Jezus heeft het voorbeeld gesteld en ons gezegd om te doen, zoals Hij gedaan heeft. Ik zag, dat Zijn voorbeeld zo trouw mogelijk gevolgd moet worden. Toch hebben de broeders en zusters niet altijd zo voorzichtig gehandeld als zij behoren te doen bij de voetwassing en is er verwarring door ontstaan. Het moet op nieuwe plaatsen met voorzichtigheid en wijsheid worden ingevoerd, voornamelijk waar de mensen niet ingelicht zijn over het voorbeeld en de leer van onze Heer betreffende dit punt en waar zij er bevooroordeeld tegen zijn. Vele eerlijke zielen hebben groot vooroordeel tegen deze eenvoudige plicht, door de invloed van vroegere leraren, in wie zij vertrouwen stelden. Het onderwerp moet op de juiste tijd en op gepaste wijze aan hen worden voorgelegd.

Er wordt in het Woord geen voorbeeld gegeven van broeders, die de voeten van zusters wassen. (zie appendix) Maar er is [135] een voorbeeld van zusters die de voeten van broeders wassen. Maria waste de voeten van Jezus met haar tranen en droogde ze af met het haar van haar hoofd. (Zie ook 1 Tim. 5:10). Ik zag dat de Heer zusters bewogen had de voeten van broeders te wassen en dat dat volgens de orde van het Evangelie was. Iedereen moet met verstand handelen en de van voetwassing geen vervelende ceremonie maken.

De heilige begroeting, die in het Evangelie van Jezus Christus, door de apostel Paulus geschreven, genoemd wordt, moet altijd in zijn waar karakter gezien worden. Het is een heilige kus. (zie appendix) Hij moet beschouwd worden als een teken van gemeenschap onder christenvrienden, wanneer zij van elkander scheiden en wanneer



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

zij elkander weer ontmoeten na een afwezigheid van weken of maanden. In 1Thessaloniocenzen 5:26 zegt Paulus: “*Groet al de broeders met een heilige kus.*” In hetzelfde hoofdstuk zegt hij: “*Onthoudt u van alle schijn des kwaads.*” Er kan geen schijn van kwaad zijn, wanneer de heilige kus gegeven wordt op de rechte tijd en plaats.

Ik zag, dat de sterke hand van de vijand gericht is tegen het werk van God, en de hulp en de kracht van een ieder, die de zaak der Waarheid liefheeft, moet ingeroepen worden. Grote belangstelling moet door hen getoond worden door de handen van degenen, die de Waarheid voorstaan, te steunen, opdat zij door voortdurend waken de vijand kunnen buitensluiten. Allen behoren als één man te staan, verbonden in het werk. Alle energie van de ziel moet wakker zijn, want wat er te doen valt, moet haastig geschieden.

Toen zag ik de derde engel. Mijn begeleidende engel [136] zei: Zijn werk is vreselijk. Zijn zending is schrikwekkend. Hij is de engel, die de tarwe van het onkruid moet scheiden en de tarwe voor de hemelse schuur moet verzegelen of binden. Deze dingen moeten al de gedachten, de gehele aandacht bezig houden.

Hoofdstuk 27 Aan de Onervarenen

Ik zag, dat sommigen geen levendig besef van de belangrijkheid van de Waarheid of van de uitwerking ervan hadden en handelden onder de indruk van het ogenblik of door opwinding, dikwijls hun gevoel volgen en niet letten op kerkorde. Zij schijnen te denken, dat de godsdienst hoofdzakelijk bestaat in het maken van demonstratieve luidruchtigheid. (zie appendix) Sommigen, die pas de Waarheid van de boodschap van de derde engel aangenomen hebben, staan klaar hen te vermanen en te leren, die al jarenlang in de Waarheid gevestigd zijn en die ter wille ervan geleden en de heiligende kracht ervan ondervonden hebben. Zij, die zo opgeblazen zijn door de vijand, zullen de heiligende invloed van de Waarheid moeten voelen en een diep besef moeten verkrijgen van de staat waarin de Waarheid hen gevonden heeft - “*de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte.*” Wanneer de Waarheid hen begint te reinigen en het schuim en tin op het allerreinste zal afzuiveren, wat voorzeker gebeuren zal, [137] wanneer zij de Waarheid in liefde ontvangen, dan zal de persoon, aan wie dit grote werk gedaan is, niet denken, dat hij rijk en verrijkt is geworden en aan geen ding gebrek heeft.

Zij, die de Waarheid belijden en denken dat zij alles weten voordat zij de eerste beginselen ervan geleerd hebben en die zich op de voorgrond stellen om de plaats van de leraren in te nemen en degenen te vermanen, die reeds jaren onwrikbaar voor de Waarheid gestaan hebben, tonen duidelijk, dat zij geen begrip van de Waarheid hebben en niets weten van de uitwerking ervan. Want indien zij iets wisten van de heiligende kracht ervan, dan zouden zij de vreedzame vrucht der gerechtigheid voortbrengen en nederig worden door zijn zoete, krachtige invloed. Zij zouden vrucht dragen tot verheerlijking van God en begrijpen wat de Waarheid voor hen gedaan heeft en de ander uitnemender achten dan zichzelf.

Ik zag dat het overblijfsel niet voorbereid is op hetgeen over de aarde staat te komen. Stompzinnigheid, als een lethargie, schijnt te hangen over de geest van de



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

meesten van hen, die belijden te geloven, dat wij de laatste boodschap hebben. Mijn begeleidende engel riep met vreselijke plechtigheid uit: "Bereidt u voor! Bereidt u voor! Bereidt u voor! Want de brandende toorn des Heeren staat spoedig te komen. Zijn toorn zal uitgegoten worden, ongemengd met genade, en gij zijt niet bereid. Scheurt uw hart en niet uw klederen. Er moet een groot werk gedaan worden voor het overblijfsel. Velen onder hen houden hun gedachten gevestigd op kleine beproevingen." De engel sprak: "Er zijn legioenen boze engelen rondom u, die trachten u in hun [138] gruwelijke duisternis te hullen, opdat u in hun strik gevangen mocht worden. U laat uw gedachten te gemakkelijk aftrekken van het werk van voorbereiding en de hoogste belangrijke Waarheden voor deze laatste dagen. En u wijdt uit over kleine beproevingen en gaat in op de fijnste bijzonderheden van kleine moeilijkheden, om ze tot bevrediging van deze of gene uit te leggen." Urenlange gesprekken worden gehouden door betrokken partijen, en niet alleen is hun tijd verknoeid, maar de dienstknechten van God worden aangehouden om naar hen te luisteren, terwijl de harten van beide partijen niet onderworpen zijn door de genade. Indien hoogmoed en zelfzucht afgelegd worden, dan zullen de meeste moeilijkheden in vijf minuten uit de weg worden geruimd. Engelen zijn bedroefd en God is ontevreden over de uren die gebruikt zijn om zichzelf te rechtvaardigen. Ik zag, dat God Zich niet wil neerbuigen en luisteren naar de lange rechtvaardigingen en Hij wil ook niet dat Zijn dienstknechten dergelijke dingen doen en op die wijze kostbare tijd verspillen, die gebruikt moest worden om overtreders de dwaling van hun weg te tonen en zielen uit het vuur te trekken.

Ik zag dat Gods volk op betoverende grond stond en dat sommigen alle besef van de tijd en de waarde van een ziel verloren hebben. Hoogmoed is binnengeslopen onder de Sabbathouders - hoogmoed in kleding en voorkomen, De engel zei: "De Sabbathouders zullen zichzelf, hun hoogmoed en hun zucht om te behagen moeten afsterven."

Waarheid, zaligmakende Waarheid, moet gegeven worden aan de van honger omkomende mensen die in duisternis zitten. Ik zag, dat velen tot God baden om hen [139] nederig te maken. Maar indien God hun gebeden zou verhoren, dan zou het door vreselijke dingen in gerechtigheid zijn. Het was hun plicht zichzelf te vernederen. Ik zag dat indien men toeliet, dat zelfverheffing binnenkwam, dit voorzeker zielen op het verkeerde pad zou leiden en indien het niet overwonnen werd, zou het hun ondergang blijken te zijn. Wanneer iemand in zijn eigen ogen begint verhoogd te worden en denkt, dat hij iets kan doen, dan wordt de Geest van God teruggetrokken en gaat hij in zijn eigen kracht voort, totdat hij ten val gebracht wordt. Ik zag dat één heilige, als hij recht staat voor God, de arm van God kan bewegen, maar een menigte tezamen, indien zij niet in de rechte verhouding tot God stonden, zou zwak zijn en niets kunnen uitrichten.

Velen van hen hebben harten, die niet onderworpen en niet nederig zijn. Zij denken meer over hun eigen kleine grieven en beproevingen, dan over de zielen van zondaren. Indien zij de heerlijkheid van God op het oog hadden, dan zouden zij gevoel hebben voor de verloren gaande zielen rondom hen. Wanneer zij hun gevaarlijke toestand beseften, zouden zij energiek standhouden, geloof op God beoefenen en de handen van Zijn dienstknechten omhoog houden, opdat zij met vrijmoedigheid, en toch in liefde, de Waarheid kunnen verkondigen en zielen waarschuwen om die aan te nemen, voordat de zachte stem der genade niet langer



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

gehoord zal worden. De engel zei: “Zij, die Zijn Naam belijden, zijn niet bereid.” Ik zag dat de zeven laatste plagen over de onbeschermden hoofden der goddelozen kwamen en dat zij, die hun in de weg gestaan hebben, de bittere verwijten van zondaren moeten aanhoren, en hun hart in hen zal besterven. [140]

De engel sprak: “Gij houdt u bezig met nietige kleinigheden, uw gedachten gevestigd houdt op kleine beproevingen - en zondaren moeten als gevolg hiervan verloren gaan.” God is gewillig voor ons te werken in onze vergaderingen en het is Hem een genot om te werken. Maar satan zegt: “Ik zal het werk verhinderen.” Zijn werktuigen zeggen: “Amen.” Belijdende gelovigen in de Waarheid blijven stilstaan bij hun kleine beproevingen en moeilijkheden, die satan voor hun ogen vergroot heeft. Er wordt tijd verknoeid, die nooit ingehaald kan worden. De vijanden van de Waarheid hebben onze zwakheid gezien. God is bedroefd, Christus is verwond. Satans doel is bereikt, zijn plannen zijn geslaagd en hij behaalt de overwinning.

Hoofdstuk 28 Zelfverloochening

Ik zag, dat er gevaar bestond, dat de heiligen te grote voorbereidingen troffen voor conferenties, dat sommigen het zich moeilijk maakten met te veel bedienen, dat de eetlust verloochend moet worden. Er is gevaar dat sommigen mensen de vergadering bijwonen om de broden en de vissen. Ik zag, dat al degenen, die toegeven aan het gebruik van dat vuile kruid, tabak, dit moeten nalaten en hun middelen voor betere dingen gebruiken. Zij brengen een offer, die zichzelf de één of andere bevrediging ontzeggen en de middelen nemen die zij vroeger gebruikten om hun lusten te bevredigen, in de schatkist des Heeren brengen. Zulke giften zullen, zoals de twee penningen van de weduwe, opgemerkt worden door God. Het bedrag mag klein zijn, maar indien allen dit zouden willen doen, zal het de schatkist helpen. Indien allen er zich [141] op wilden toeleggen zuiniger te zijn in hun kleding en zich enkele dingen wilden ontzeggen, die niet bepaald noodzakelijk zijn, en zulke onnodige en schadelijke dingen als thee en koffie wilden afschaffen en aan de kosten hiervan aan het doel geven, dan zouden zij hier meer gezegend worden en loon in de hemel ontvangen. Velen denken, dat omdat God hun de middelen gegeven heeft, zij zo goed als boven hun behoeften mogen leven, een rijke tafel mogen hebben en zich overdadig mogen kleden en dat het geen deugd is zich iets te ontzeggen, wanneer zij genoeg hebben. Zij offeren niets op. Als zij een weinig bescheidener wilden leven en aan de zaak van God geven, om de Waarheid te helpen, zou het van hun kant een offer zijn en God, wanneer Hij iedere mens beloont nadat zijn werk is, zou eraan gedenken.

Hoofdstuk 29 Oneerbiedigheid

Ik zag dat Gods heilige Naam met eerbied en ontzag gebruikt moet worden. De woorden ‘God Almachtig’ worden tezamen genomen en in het gebed gebruikt op een zorgeloze, onverschillige manier die Hem niet welbehaglijk is. Zij hebben geen levendig besef van God of de Waarheid, anders zouden zij niet zo oneerbiedig spreken over de grote en vreselijke God, Die spoedig komen zal om hen te oordelen in



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

de laatste dag. De engel zei: “Gebruik ze niet tezamen, want vreselijk is Zijn Naam.” Zij, die de grootheid en majesteit van God beseffen, zullen Zijn Naam met heilig ontzag op hun lippen nemen. Hij woont in ontoegankelijk licht, geen mens kan Hem zien en leven. Ik zag, dat deze dingen zullen moeten worden verstaan en verbeterd, voordat de kerk kan bloeien.

Hoofdstuk 30 Valse Herders

[142]

Mij werd getoond, dat de valse herders dronken waren, maar niet van wijn. Zij waggelen, maar niet van sterke drank. Gods Waarheid is verzegeld voor hen, zij kunnen die niet lezen. Wanneer hen gevraagd wordt, wat de zevende dag Sabbat is, of het de ware Sabbat van de Bijbel is of niet, dan leiden zij het verstand op fabels. Ik zag dat dit profeten waren zoals de vossen van de woestijn. Zij zijn *“in de bressen niet opgetreden, noch hebt de muur toegemuurd voor het huis Israëls, om in de strijd te staan, op de dag des Heeren”*. (Ezechiël 13:5) Wanneer enigen verontrust worden en zij deze valse leraren over de Waarheid beginnen te ondervragen, dan volgen zij de gemakkelijkste en beste manier om hun doel te bereiken en de harten van hen, die onderzoeken willen tot rust te brengen. Zij veranderen zelfs hun eigen stelling om hun doel te bereiken. Het licht heeft op veel van deze herders geschinen, maar zij wilden het niet erkennen en hebben hun stelling verscheidene malen veranderd om de Waarheid te ontgaan en weg te komen van besluiten, waar zij toe moeten komen, wanneer zij hun vorige stelling willen blijven innemen. De kracht van de Waarheid heeft hun fundament verbroken, maar in de plaats van toe te geven, nemen zij de toevlucht tot een ander platform, waarmee zijzelf niet tevreden waren.

Ik zag dat veel van deze herders de vroege leringen van God ontkend hadden. Zij hadden de heerlijke [143] Waarheden ontkend en verworpen, die zij eens ijverig verdedigd hadden en zichzelf bedekt met mesmerisme en allerlei dwalingen. Ik zag dat zij dronken waren door dwaling en de kudde op de weg des doods leidden. Vele van de tegenstanders van Gods Waarheid bedenken onrecht op hun bed en overdag voeren zij hun boze plannen uit om de Waarheid te onderdrukken en iets nieuws uit te brengen om interesse te wekken bij de mensen en hun gedachten van de kostbare, hoogst gewichtige Waarheid af te trekken.

Ik zag dat de priesters, die hun kudde leiden op de weg des doods, spoedig tot staan gebracht zullen worden in hun vreselijke loopbaan. Gods plagen zullen komen, maar het zal niet voldoende zijn voor de valse herders gemarteld te worden met één of twee van deze plagen. Gods hand zal in die tijd uitgestrekt zijn in toorn en gerechtigheid en Hij zal die niet terugtrekken, voordat Zijn raadslagen volkomen uitgevoerd zijn en de huurling priesters ertoe gebracht zijn te aanbidden aan de voeten van de heiligen en te erkennen, (zie Openbaring 3:9) dat God hen heeft liefgehad, omdat zij zich aan de Waarheid hebben vastgehouden en Gods geboden bewaard hebben; en totdat de onrechtvaardigen vernietigd zijn van de aarde.

De verschillende partijen van belijdende Advent gelovigen hebben alle een weinig van de Waarheid, maar God heeft al deze Waarheden gegeven aan Zijn kinderen, die voorbereid worden op de dag des Heeren. Hij heeft hun ook Waarheden

E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

gegeven, die geen van deze partijen kennen en ook niet zullen verstaan. De dingen, die voor hen verzegeld zijn, heeft de Heer geopenbaard aan hen, die zien willen en die klaar zijn om te verstaan. Indien God enig nieuw licht heeft mee te delen, zal Hij [144] het Zijn uitverkorenen en geliefden doen verstaan, zonder dat zij hun verstand laten richten door te luisteren naar hen, die in duisternis en dwaling verkeren.

Mij werd de noodzakelijkheid getoond, dat zij, die geloven dat wij de laatste boodschap van genade hebben, afgezonderd zouden staan van hen, die dagelijks nieuwe dwalingen indrinken. Ik zag, dat noch de jongeren, noch de ouderen hun bijeenkomsten moeten bijwonen, want het is verkeerd hen op die wijze aan te moedigen, terwijl zij dwalingen leren, die een dodelijk gif zijn voor de ziel, leringen leren, die geboden van mensen zijn. De invloed van zulke bijeenkomsten is niet goed. Indien God ons uit zulke duisternis en dwaling getrokken heeft, behoren wij te staan in de vrijheid, waarmee Hij ons vrijgemaakt heeft en ons te verheugen in de Waarheid. God neemt het ons kwalijk als wij naar dwaling gaan luisteren, zonder dat wij verplicht zijn te gaan, want tenzij Hij ons zendt naar die bijeenkomsten, waar dwaling moedwillig aan de mensen wordt opgedrongen, zal Hij ons er niet voor bewaren. De engelen geven hun waakzame zorg voor ons op en wij worden overgelaten om door de vijand met vuisten geslagen en door hem en de macht van zijn boze engelen in duisternis gedompeld en verzwakt te worden; en het licht dat rondom ons schijnt, wordt met duisternis besmet.

Ik zag dat wij geen tijd hebben te verspillen door naar fabels te luisteren. Onze gedachten moeten niet op die manier worden afgetrokken, maar behoren bezig te zijn met de tegenwoordige Waarheid, en naar wijsheid te zoeken, opdat wij een beter verstand mogen verkrijgen [145] over de stelling die wij innemen, dat wij bereid mogen zijn tot verantwoording uit de Schriften, van de hoop die in ons is, met zachtmoedigheid. Terwijl valse leerstellingen en gevaarlijke dwalingen aan ons opgedrongen worden, kunnen onze gedachten zich niet bezighouden met de Waarheid, die het huis van Israël moet uitrusten en klaarmaken in de strijd te staan ten dage des Heeren.

Hoofdstuk 31 Gods Geschenk aan de Mens

Mij werd de grote liefde en neerbuigende goedheid van God getoond, door Zijn Zoon te geven om te sterven, opdat de mens vergiffenis zou ontvangen en leven. Adam en Eva werden mij getoond, die het voorrecht hadden de schoonheid en lieflijkheid van de hof van Eden te aanschouwen en die van al de bomen in de hof mochten eten, behalve van één boom. Maar de slang verzocht Eva en zij verzocht haar man en zij aten beiden van de verboden boom. Zij braken Gods gebod en werden zondaren. De tijding verspreidde zich door de hemel en iedere harp zweeg. De engelen treurden en vreesden dat Adam en Eva opnieuw hun hand zouden uitstrekken en eten van de boom des levens en onsterfelijke zondaren worden. Maar God zei, dat Hij de overtreders uit de hof zou verdrijven en de weg tot de boom des levens zou laten bewaken door [146] cherubim en een vlamvend zwaard, zodat de mens deze niet kon benaderen om van de vrucht te eten, die onsterfelijke doet voortbestaan.



E.G. White - Bevindingen en Gezichten - uit het boekje Eerste Geschriften

Droefheid vervulde de hemel toen er ingezien werd, dat de mens verloren was en dat de wereld, die door God geschapen was, gevuld zou worden met stervelingen, gedoemd tot ellende, ziekte en dood en dat er geen uitkomst was voor de overtreder. Het ganse geslacht van Adam moest sterven. Toen zag ik de lieflijke Jezus en aanschouwde een uitdrukking van mededogen en smart op Zijn gezicht. Spoedig zag ik Hem het uitermate heldere licht naderen, waarin de Vader gehuld was. Mijn begeleidende engel zei: "Hij houdt geheim beraad met Zijn Vader." De bezorgdheid van de engelen scheen zeer groot te zijn, terwijl Jezus met Zijn Vader beraadslaagde. Drie maal werd Hij aan het oog onttrokken door het heerlijke licht, dat de Vader omgaf en de derde maal kwam Hij van de Vader en konden wij Zijn persoon zien. Zijn gezicht was kalm, vrij van alle onrust en bezorgdheid en glinsterde met een lieflijkheid, die door geen woorden beschreven kan worden. Hij maakte toen bekend aan het koor van engelen, dat er een middel om te ontkomen verschaft was voor de mens, die verloren was. Dat Hij gepleit had met Zijn Vader en toestemming verkregen had Zijn leven als een losprijs te geven voor het mensdom om hun zonden te dragen en het doodvonnis op Zich te nemen en op die wijze een weg te openen waardoor zij, door de verdiensten van Zijn bloed, vergiffenis zouden kunnen krijgen voor overtredingen, waaraan zij zich schuldig hadden gemaakt en zij door middel van gehoorzaamheid weer teruggebracht konden worden in de hof, waaruit zij verdreven waren. Dan [147] zouden zij weer kunnen naderen tot de heerlijke, onvergankelijke vruchten van de boom des levens, waar zij nu alle recht op verbeurd hadden.

Toen vervulde blijdschap, onuitsprekelijke blijdschap de hemel en het hemelse koor zong een lied vol lof en aanbidding. Zij raakten hun harpen aan en zongen op hoger toon dan zij tevoren gedaan hadden, wegens de grote genade en neerbuigende goedheid van God, dat Hij Zijn geliefde Zoon had overgegeven om de dood te sterven voor een geslacht van opstandelingen. Daarna werd er lof en aanbidding uitgestort voor de zelfverloochening en het Offer dat Jezus bracht, door gewillig te zijn de boezem van Zijn Vader te verlaten en een leven van lijden en zielsangst en een ontorende dood te kiezen, opdat Hij het leven mocht geven aan anderen.

De engel zei: "Denkt u dat de Vader Zijn innig geliefde Zoon overgegeven heeft, zonder dat het Hem strijd gekost heeft? Nee, Nee." Het kostte zelfs de God des hemels strijd om te beslissen of Hij de schuldige mens zou laten omkomen, of dat Hij Zijn geliefde Zoon zou geven om voor hen te sterven. De engelen stelden zoveel belang in de zaligheid van de mens, dat er ook onder hen zulke engelen hadden kunnen gevonden worden, die hun heerlijkheid en hun leven op wilden geven voor de verloren mens. "Maar," zei mijn begeleidende engel, "dat zou niets baten." De overtreding was zó groot, dat het leven van een engel de schuld niet kon betalen. Niets minder dan de dood en de tussenkomst van de Zoon van God kon de schuld betalen en de verloren mens redden van hopeloos verdriet en ellende.

Maar het werk dat aan de engelen gegeven werd, was, [148] om op te stijgen en neder te dalen uit de heerlijkheid met versterkende balsem om de Zoon van God te troosten in Zijn leven van lijden. Zij dienden Jezus. Ook was hun werk het waken over en beschermen van de voorwerpen der genade voor de boze engelen en voor de duisternis, die onophoudelijk door satan over hen gebracht werd. Ik zag, dat het niet mogelijk was voor God Zijn wet te veranderen teneinde de mens, die verloren was en moest omkomen, te redden. Daarom liet Hij toe, dat Zijn geliefde Zoon de dood zou ondergaan voor de overtredingen van de mens.